

NUH'UN KÜRESİ

HAMZA YARDIMCIOĞLU

*Nuh'un Gemisi Türkiye'de ama nerede?
Kur'an-ı Kerim'in izinde, bilimsel verilerin ışığında,
artık gemiye çok yaklaşıldı!...*

GÖRÜNTÜLÜ KİTAP SİSTEMİ

Şira Yayınları olarak kültür kitaplarında bir ilki gerçekleştiriyoruz. Kitabın içerisinde ilgili yerlere yerleştirdiğimiz QR barkodlar aracılığıyla; yazarınızın kitap ile ilgili değerlendirmelerini, konu ile ilgili videoları, kaynaklar ile ilgili videoları, yazarın katıldığı programları, hazırladığı videoları ya da konu ile ilgili destekleyici videoları saniyeler içerisinde telefonunuza okutacağınız bir uygulama ile izleyebileceksiniz.

Sistemi Nasıl Uygulayacaksınız?

Sisteme, Android, ios ya da Windows tabanlı tüm akıllı telefonlar ve tabletler aracılığıyla ulaşabilirsiniz. Yapmanız gereken tek şey telefonunuza QR barkod okuyucu programını saniyeler içinde yüklemek.

I Android telefon ve tabletlerde “Play Store”,

I ios telefon ve tabletlerde “App Store”,

I Windows telefon ve tabletlerde “Mağaza” aracılığıyla indirebilirsiniz.

ŞİRA YAYINLARI

Lütfen
Barkodu
Okutunuz

Hamza Yardımcıoğlu'nun kitap ile ilgili Önsözünü izleyebilirsiniz.

NUH'UN KÜRESİ

HAMZA YARDIMCIOĞLU

(Şira Yayınları için lütfen barkodu okutunuz)

NUH'UN KÜRESİ

HAMZA YARDIMCIOĞLU

© Bu kitabın tüm yayın hakları ŞİRA YAYINLARI'na aittir.

ŞİRA YAYINLARI

REKLAM VE PRODÜKSİYON HİZ. TİCARET - YILDIRAY YILMAZ

Hobyar Mah. Cemal Nadir Sk. Büyük Milas Han No:24

Kat:3 Daire: 161-162 Cağaloğlu-İstanbul

Tel: 0 (212) 256 21 08

<http://www.sirayayinlari.com>

e-mail: bilgi@sirayayinlari.com

ISBN: 978-605-4182-57-2

Yayıncı Sertifikası No: 12858

GENEL YAYIN YÖNETMENİ: Yıldray Yılmaz

EDİTÖR: Ahmet Çimen

REDAKSİYON: Uğur Öztürk

KAPAK TASARIM: Yıldray Yılmaz

DİZGİ: Şira Yayınları

BASKI CİLT: ÖZENER MATBAASI SAN. VE TİC. LTD ŞTİ.

Davutpaşa Cd. Kale İş Merkezi No:201-202 Topkapı - Davutpaşa-İstanbul

MATBAA SERTİFİKA NO: 11973

0212 481 97 88

2. BASKI: OCAK 2016

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ	7
HZ. NUH'UN GEMİSİNİN BULUNACAĞINA İŞARET EDEN AYETLER	11
NUH TUFANI BÜTÜN DÜNYAYI KAPLADI MI?	17
TUFAN'IN MUHTEMEL TARİHİ	25
TUFAN ÖNCESİ SOSYAL YAPI	31
SÜMERDE TUFAN	40
GILGAMIŞ DESTANI	42
SÜMER'DE TUFAN İLE İLGİLİ DİĞER DETAYLAR VE ZİUSUDRA EFSANESİ	61
TEVRAT'TAKİ TUFAN HİKÂYESİ	65
İNCİLLERDE TUFAN	75
TUFAN ÖNCESİ 1. YÜZYILDA İNSANLARIN TEKNOLOJİDE ULAŞTIĞI SON NOKTA	79
HZ. NUH'UN YAŞI	87
HZ. NUH KAVMİNİN ASTRONOMİ BİLGİSİ	91
GÖKLERDEKİ DABBELER	95
KUR'AN'DA UZAY ARAÇLARINDAN MI BAHSEDİLİYOR?	105
KAYIP KITA ATLANTİS	111
TUFAN'IN BOYUTLARI	117
UZAYDAN GELEN SU	127

DENİZ ALTINDAKİ ŞEHİRLER	131
BİR DOĞA BİLİMCİNİN TUFANLA İLGİLİ DEĞERLENDİRMELERİ	135
PİRİ REİS HARİTASI, TUFAN ÖNCESİ DÜNYAYA MI AİTTİ?	145
YAKIN TARİHTEKİ GEMİ ARAMA ÇALIŞMALARI	153
GEMİNİN YAPISI VE ŞEKLİ	157
HUD SURESİNİN HZ. NUH İLE İLGİLİ BÖLÜMLERİ	163
3700 YILLIK TABLETTEKİ YUVARLAK GEMİ	171
GEMİNİN YERİ	181
SONUNDA DAĞIN ALTINDAKİ YAPININ KANITINI BULDUK	217
HEVSEL BAHÇESİ, ADEN VE DİLMUN	229
İKİNCİ BASKIYA EK: DİLLERİN KÖKENİ	231
SON SÖZ	235
KAYNAKÇA	238

GİRİŞ

Zihnimizin derinliklerinde çıkacağımız bu keyifli serüvenimizde sizlerle beraber, derin fakat berrak sulara dalmaya ve bekli de Tufan ve Gemi ile ilgili asırlardır gözlerimizin önünde durduğu hâlde göremediğimiz bazı bilgileri açığa çıkarmaya çalışacağız. Ve tabî ki arada bir, su üstüne çıkıp, elde ettiğimiz bulguları akıl laboratuvarımızda, eldeki bilimsel verileri kullanarak analiz etmeyi de unutmayacağız.

Başta Kur'an olmak üzere, Tevrat, Sümer efsaneleri, çeşitli halk söylenceleri, jeolojik veriler ve diğer bilimsel bulgular ışığında, bir dedektif gibi Büyük Tufan'ın ve geminin izini süreceğiz.

Bu çalışmada açığa çıkan çok sayıdaki ezber bozucu bilgi, bize yeni ipuçları sunuyor. Tüm bunların, geniş bir açıdan bakarak sentezlenmesiyle Hz. Nuh'un Gemisi ve Tufan ile ilgili yazılmış kapsamlı bir kitap ortaya çıkarıldı.

Nuh Tufanı insanlık tarihinin en büyük kırılma noktasıdır. Bu öyle bir kırılmadır ki, aradan binlerce yıl geçmiş olmasına rağmen dünyanın çeşitli yerlerinde, farklı kültürlerin efsane ve söylencelerinde, ortak bir anı olarak karşımıza çıkar. Nasıl ki ilk insan, yeryüzünde “halife” olması için yaratıldıysa, aynı tanımlama Hz. Nuh ve beraberindekiler için de yapılmaktadır. Hz. Nuh peygamber için “ikinci Adem” de denir. İnsanoğlunun ortak hafızası ve kutsal metinler, bilimin desteğiyle bizlere hiç ummadığımız bilgiler sunar.

HZ. NUH'UN
GEMİSİNİN BULUNACAĞINA
İŞARET EDEN AYETLER

HZ. NUH'UN
GEMİSİNİN BULUNACAĞINA
İŞARET EDEN AYETLER

Böylece biz onu ve gemi ahalisini kurtardık ve onu âlemlere bir ayet kıldık. (Ankebut suresi, 15. ayet meali)

Tufan'ın en büyük fiziki kanıtı olan Gemiye aramak konusunda bizleri cesaretlendiren, işte bu ayet olmuştur. Aksi takdirde bunun beyhude bir çaba olduğunu düşüner, böyle bir uğraş içine hiç girmezdik. Bu çalışmaya başlarken ümidimiz, Gemiye bulmak veya bulamasak bile en azından bizden sonra gelecek olan Gemi araştırmacılarına, çalışmalarında katkı sağlayacak ve onların önünü açacak olan bir takım bulguları tespit etmektir. Nihayetinde Gemi birçok farklı milletten araştırmacılar tarafından asırlardır aranmış, ancak neredeyse hiç bir şey bulunamamıştı. Fakat “yiğidi öldür, hakkını yeme” anlayışıyla, kesinlikle onları da küçümseyip yabana atmak gerektiğini belirtmek isterim. Ne de olsa onlar arkeologların atalarıdır ve Gemi araştırmalarını dünya genelinde popüler hâle getirmişlerdir. Ve arkeoloji demişken; bu kelimenin İngilizcede Nuh'un Gemisi anla-

mında kullanılan “Ark” sözcüğünden türetildiğini ve *arkeoloğun* asıl anlamının Gemi araştırmacısı oluşunu da ilginç bir bilgi olması açısından eklemek isterim.

Burada alıntı yaptığımız Ankebut suresinin 15. ayeti, farklı şekillerde de yorumlanmıştır. Bu farklı yorumlara her ne kadar katılmasak da, bilginiz olması açısından karşı görüş olarak sizlere sunmanın ve kararı sizlere bırakmanın gerekli olduğu düşüncesiyle aktarmak isterim. Şimdi ayeti açalım ve anlamaya çalışalım.

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ

(Fe enceynâhu ve ashâbes sefineti ve cealnâ hâ âyeten lil âlemin)¹

fe : sonra / böylece

enceynâhu : onu kurtardık

ve : ve

ashâbes : sahip / ahali / halk

sefineti : gemi

ve cealnâ hâ : ve onu kıldık

âyeten : ayet / mucize / ibret

lil âlemîn : âlemler için / âlemlere

“Böylece biz onu ve gemi ahalisini kurtardık ve onu âlemlere bir ayet kıldık.”

(29/Ankebut Suresi: Ayet; 15)

Bazı müfessirler bu ayette “âlemlere ayet” kılınanın Gemi, bazıları ise –Geminin, binlerce yılı çürümeden ve yok olmadan atlatamayacağı düşüncesinden hareketle- Tufan olduğuna kanaat getirmiş ve bu kanaatlerini öne sürmüştür. Ancak bize göre bu görüş problemlidir. Söz konusu “mucizevi işaret” hem Gemi hem de Tufan olabilir ama burada, ayet özelinde kastedilen, geminin ta kendisidir.

Burada geçen **هَا** (ha) yani “onu” kelimesi, ayetin bağlamı içerisinde bakıldığında, direkt olarak gemiye gider. Çünkü kendisinden önce geçen kelime **سَفِينَةٍ** (sefine)dir. Bir önceki ayette (Ankebut Suresi, 14. ayette geçen **طُوفَانٍ** (tufan) kelimesine bağlamanın ne kadar doğru olduğu tartışılır. Daha da önemlisi, teknik olarak da hatalıdır. Çünkü Arapça kelimelerde “müennes (dişi)” ve “müzekker (erkek)” ayrımı vardır. “Sefine” yani “gemi” kelimesi, dişi bir kelimedir. “Tufan” ise erkek bir kelimedir. “Onu” âlemlere ayet (mucize) kıldık derken, **هَا** (ha) dişi zamir kullanılmaktadır. Mesela aynı ayetin başına bakalım; orada Hz. Nuh’u kastederek “onu” kurtardık derken **هُ** (hu) yani erkekler için kullanılan “onu” zamiri kullanılmıştır. Yani her bakımdan, burada kastedilen mucizenin Gemi olduğu anlaşılmaktadır.

Allah’ın **“alemler için bir ayet/mucize”** olarak kıldığı şeyin, “Gemi” değil de “Tufan” olduğu fikriyle sadece güncel Türkçe Kur’an meallerinde karşılaştım. Fakat Elmalılı Hamdi Yazır, Süleyman Ateş, Yaşar Nuri Öztürk ve Suat Yıldırım meallerinde de bu mucizenin “Gemi” olduğu belirtilmektedir. İngilizce Kur’an meallerinde¹ de bu mucize “Gemi olarak” çevrilmiştir.

¹Abdullah Yusuf Ali meali, Muhammed Marmaduke Pickhall meali, M Halili & Muhsin Kkan meali (Ankebut Suresi, 15. ayet)

Ve şunu da belirtelim ki; ilerleyen bölümlerde Gemi'nin, binlerce yıl içinde çürüyüp yok olmak bir yana, ortaya çıkacağı gün için nasıl olup da sağlam şekilde bekletilmekte olduğuna işaret eden bir takım bilgileri ele alacağız.

Nitekim Kamer suresinin 14. ayetinde Gemiden açıkça bahsedildikten sonra 15. ayette **“And olsun ki, biz onu bir ayet olarak bıraktık. Var mı düşünecek olan?”** denmesi de bu anlamda oldukça önemli ve dikkat çekicidir.

وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ

(Ve lekad teraknâ hâ âyeten fe hel min muddekir)

Ve lekad : Ve and olsun ki

teraknâ : bıraktık

hâ : onu

âyeten : ayet / mucize / ibret

fehel : var mı

min : den, dan

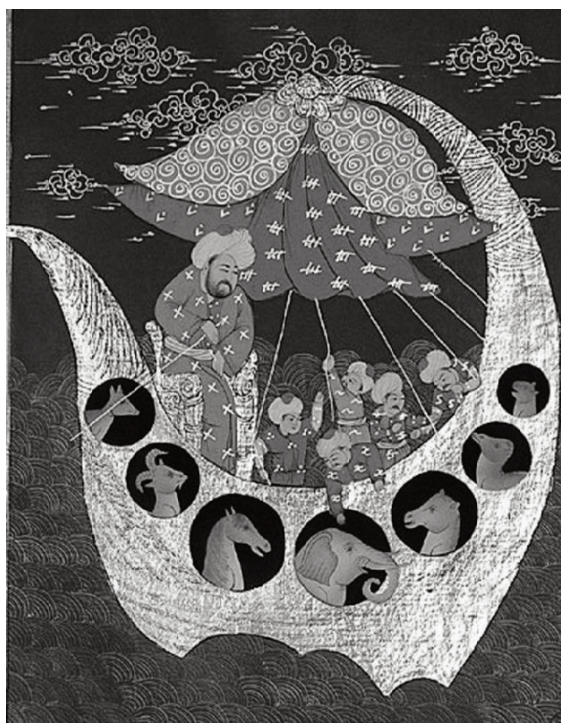
muddekir : düşünen

“And olsun ki, biz onu bir ayet olarak bıraktık. Yok mu düşünecek olan?”

(Kamer suresi, 15. ayet)

Sonuç olarak anlaşılan şudur: Bu gemi bir gün, bir şekilde Allah'ın izni ile gün yüzüne çıkarılacaktır... (Allahua-lem)

NUH TUFANI
BÜTÜN DÜNYAYI KAPLADI MI?

NUH TUFANI

BÜTÜN DÜNYAYI KAPLADI MI?

Tufan olayını kısaca şöyle özetleyebiliriz: İnsanlık dünyada büyük bir güce ulaşmış, şımararak kendileri dâhil her şeyi yaratana unutmuş; bozgunculuğa, fesat ve hat safhada zulme dalmıştı. İşte bu sırada Yaratıcı bir elçi göndererek onları kendilerine gelmeleri için uyardı ancak onlar karşı çıkarak helak edilmeyi hak etti. Çok azı haricinde hepsi zulümleri nedeniyle dünyayı saran sel baskınında boğuldu. Kurtulanlar sadece Hz. Nuh ve onunla beraber gemide taşınanlar oldu.

İlerleyen bölümlerde detaylarına gireceğimiz bu bilgi, Allah'ın indirdiği kitaplarda özetle bu şekilde anlatılmaktadır. Ancak bu noktada bile yaygın bir karşı görüş önümüze hemen çıkıyor. Bu nedenle, bu görüşü de aktararak akıllarda oluşacak bazı şüpheleri bertaraf etmek gerekiyor. Kur'an-ı Kerim'e aykırı olan bu bahsettiğimiz karşı görüş, maalesef İslam âleminden çıkmıştır:

Bu iddia özetle şöyledir: **“Tufan tüm dünyayı kaplamamış, sadece Hz. Nuh’un yaşadığı bölgede gerçekleşmiştir. Tufan’da yok olan, birçok kavim arasında sadece bir tanesidir. Diğer insanlar Tufan’da ölmemiştir. Nitekim bütün dünyanın sularla kaplanması pek mümkün görünmemektedir.”**

Bu iddiayı savunanlar, Tufan’da sadece belli bir kavmin suda boğulmuş olduğu görüşüne, mealen *“Biz Nuh’u kavmine elçi olarak gönderdik, onların arasında, 50 yıl eksik olmak üzere 1000 sene kaldı. Sonunda onları Tufan yakaladı. Ve onlar zalimlerdi.”* denilen Ankebut suresinin 14. ayetinden hareketle sahip olmuşlardır. Ayetteki **“biz Nuh’u kavmine gönderdik”** ifadesi onlara bunu düşündürmüştür (Not: Bu ifade başka ayetlerde de geçmektedir). Ancak o dönem, insanların aynı dili (Ademce) konuşan **tek bir kavim** olduğu bilgisini göz ardı ederler.² Ve maalesef kendilerine İsrâ suresinin 3. ayetinde yöneltilen hitabı dikkate almazlar.

Ancak zamanlar üstü olan Kur’an tüm insanlara hitap eder. İşte bu ayette (İsrâ suresi 3. ayet) Allah hepimize *“Zürriyete men hamelna mea Nuh (Nuh ile beraber taşıdığımızın nesli!)”* diyerek hitap ediyor. Evet, hepimiz Hz. Nuh veya onunla beraber gemide taşınarak hayatta kalan insanların neslindeniz. Bu, Tufan’ın dünyayı kaplayan bir sel olduğunun, birçok Kur’an kaynaklı kanıtından sadece bir tanesidir. Gelin bu örnekleri çoğaltalım.

²İnsanların bir zamanlar tek bir kavim olduğu, sonradan kavimlerin ayrıldığı Hucurat suresinin 13. ayetinde belirtilmiştir. Tevrat’ta Tekvin 11. bab 1-9 bölümlerde ise Tufan’dan sonra Babil’de insanların dillerinin ve milliyetlerinin farklılaştırıldığı belirtilir.

Mü'minun suresinin 27. ayetinde mealen şöyle denmektedir:

Bunun üzerine biz, Nuh'a şöyle vahyettik: "Gözlerimizin önünde ve vahyimize uygun olarak gemiyi yap. Emrimiz gelip tandır kaynayınca³, ailenle birlikte **her türden iki çifti gemiye sok**. İçlerinden, haklarında daha önce hüküm verilmiş olanları dışta bırak. Zulmetmiş olanlar hakkında bana yakarıp durma. Onlar kesinlikle boğulacaklardır."

Yukarıda mealini aktardığımız ayette geçen "**her türden iki çifti gemiye sok**" ifadesi bu açıdan oldukça ilginçtir. Buradan anlaşıldığı üzere Tufan'da Gemidekilerin haricinde dünya üzerinde canlı hayvan da kalmamıştır. Ayrıca sular bütün dünyayı kaplamasaydı Hz. Nuh'un gemi yapmasına da gerek olmazdı. Tufan'ın etkilemediği bir yere gidebilirlerdi. Nuh suresinin 43. Ayetinde Hz. Nuh ile oğlu arasındaki diyalog aktarılırken, oğlu bir dağa sığınıp kurtulacağını söyler ama Hz. Nuh "bugün sığınacak başka yer yoktur" şeklinde karşılık verir.

Özetle tüm dünyayı sel basmış ve Hz. Nuh'un, Nuh suresi 26. ayette bize de bildirilen "**Rabbim! Yeryüzünde, kâfirlerden yurt tutacak/gezip dolaşacak hiç kimse bırakma!**" şeklindeki duası karşılık bulmuştur.

Şimdi, Kur'an-ı Kerim'deki Nuh suresini tamamıyla burada mealen aktardıktan sonra incelemelerimize devam edelim.

³Elmalılı Hamdi Yazır, ilgili ayetin tefsirinde, 'tennur'un "kazan" olarak anlaşılabileceğinden ve buradan hareketle de onun "buharlı gemi" gibi olabileceğinden bahseder.

NUH SURESİ

1. Biz, Nuh'u, "Toplumunu, kendilerine korkunç bir azap gelmeden önce uyar!" diye kavmine gönderdik.
2. O dedi ki: "Ey toplumum! Hiç kuşkunuz olmasın, ben sizin için apaçık bir uyarıcıyım."
3. "O halde, Allah'a ibadet edin! O'ndan korkun! Ve bana itaat edin ki,
4. Allah, günahlarınızı affetsin ve sizi belirli bir süreye kadar ertelesin. Çünkü
Allah'ın eceli geldiğinde ertelenmez. Bir bilebilseydiniz!"
5. Nuh şöyle yakardı: "Ey Rabbim! Ben toplumuma gece ve gündüz çağrıda bulundum."
6. "Fakat çağrım, onların kaçıışlarını artırmaktan başka bir işe yaramadı."
7. "Ben onları, sen kendilerini affedesin diye çağırdıkça, parmaklarını kulaklarına tıkadılar, elbiseleriyle sarılıp sarmalandılar, inat ve ısrar ettiler ve kibirlendikçe kibirlendiler."
8. "Sonra onları daha açık bir biçimde çağırdım."
9. "Daha sonra bir başka duyuru yönelttim. Ve onları gizli gizli de çağırdım."
10. Ve şöyle dedim: "Rabbinizden af dileyin! O, bağışlamayı çok sevendir."
11. "Göğü üzerinize bol bol yağmur taşıyıcı olarak gönderir."

12. "Sizi, mallar ve oğullarla güçlendirir, size yeşil bahçeler lütfeder. Ve sizin için nehirler akıtır."
13. "Ne oluyor size de Allah için bir vakar ümidinde olmuyorsunuz?"
14. "O sizi türlü şekillerde yarattı."
15. "Görmediniz mi, Allah yedi göğü nasıl tabakalar hâlinde yarattı?"
16. "Ve Ay'ı, bunlar içinde bir nur yaptı ve Güneş'i bir kandil haline getirdi."
17. "Ve Allah sizi bir bitki olarak yerden bitirdi."
18. "Sonra sizi yere geri gönderiyor ve sonra bir çıkarışla tekrar çıkarıyor."
19. "Allah size yeryüzünü bir yaygı yaptı,
20. Ki ondan geniş yollar edinip de yürüyesiniz."
21. Nuh dedi ki: "Rabbim! Onlar bana isyan ettiler de malı ve çocuğu kendisine hüsrandan başka bir artış getirmeyen kişiye uydular."
22. "Çok büyük hileler sergilediler/çok büyük tuzaklar kurdular."
23. Dediler ki: "İlahlarınızı sakın bırakmayın! Ved'di, Süva'ı asla bırakmayın! Yeğus'u, Yeuk'u, Nesr'i de bırakmayın!"
24. "Çoklarını saptırdılar. Sen de o zalimler için şaşkınlıktan başka bir şeyi artırma."
25. Hataları yüzündendir ki boğuldular, ateşe atıldılar. Kendileri için, Allah dışında yardımcıları bulamadılar.

26. Nuh şöyle yakardı: "Rabbim! Yeryüzünde, kâfirlerden yurt tutacak/gezip dolaşacak hiç kimse bırakma!"
27. "Çünkü eğer sen onları bırakırsan, kullarını saptırırlar ve kötülük üreten nankörden başkasını doğurmazlar."
28. "Rabbim! Beni, anne-babamı, iman etmiş olarak evime gireni, tüm iman etmiş erkekleri ve iman etmiş kadınları affet! Zalimler için de helâk olmaktan başka şey artırma!"

Not: Kur'an-ı Kerim'de, Tufan ile ilgili Nuh suresinin dışında başka bölümlerde de bilgiler verilir. Zamanı geldikçe o bölümleri de aktaracağız.

TUFAN'IN MUHTEMEL TARİHİ

TUFAN'IN MUHTEMEL TARİHİ

Az önce de belirttiğimiz gibi şu anda yeryüzünde yaşayan herkes Gemidekilerin neslindendir ve dolayısıyla insanlık yeryüzüne gemiden yayılmıştır. Şimdi tarihte geriye gidelim ve Allah'ın bize verdiği nimetlerden biri olan günümüz bilimin verilerini kullanarak alternatif bir insanlık tarihi senaryosu yazmaya çalışalım. Bu tarihin milat noktasını da Tufan olarak merkez alalım. İlerleyen bölümlerde kolaylık olması açısından da T.Ö. (Tufan'dan Önce) ve T.S. (Tufan'dan Sonra) kısaltmalarını kullanacağımızı şimdiden belirtelim.

O zamanki insanları, teknik kabiliyetleri açısından kesinlikle küçümsememek gerekir. Çünkü nihayetinde o günün teknolojisi ile öyle bir gemi inşa edilmişti ki, dünyada yeni bir çağın başlamasına neden olacak kadar büyük ölçekli bir doğal afette sağlam kalabilmeyi başarmıştı.

İçinde insanlar ve çiftler halinde hayvanlar taşıyan bir geminin, sular çekilince karaya oturduğunu düşünün. Bu insanların ilk yapacağı şey ne olurdu? Tabii ki Gemi'nin bu-

lunduğu yerde veya yakınında, ikamet edebilecekleri bir yerleşke kurarlardı. Ama tabii ki iş bununla bitmiyordu.

Evet, şimdi senaryomuz başlıyor...

* * *

Şurası kesin ki; o insanların önemli bir görevi vardı. Bu görev, hayatın tekrar yeryüzünde yayılmasını sağlamaktı. Nitekim bunu başardılar ve bugün her yerinde çeşitli hayvanlar bulunan bir gezegende yaşıyoruz. Hayvanların yeryüzünde yayılmalarını sağlamak için önce onları korumaları ve çoğaltmaları gerekiyordu. Çünkü eğer hayvanları hemen salsalardı, türlerinin o gün için son örneği olan o hayvanlar birbirlerini yiyerek nesillerini tamamen kurturdu.

Böyle basit bir mantığın tabîi ki Hz. Nuh da bilincindeydi. Tabii sadece o kadar da değil; Tufan esnasında hayvanların öldüğü gibi bitkiler de ölmüştü ve dolayısıyla hayvanlar birbirlerini öldürmese bile açlıktan öleceklerdi. Bu arada şunu da belirtelim ki aynı durum insanlar için de geçerli olduğu için, Hz. Nuh, Gemide en azından bir yıllık erzak stoku yapmış olmalıdır. Çünkü yeni mahsuller yetiştirmek ve gereken süre içinde hayatta kalabilmek için erzağa ihtiyaçları vardı. Dolayısıyla birçok hayvan barınağı inşa ettiler ve o hayvanları birkaç nesil boyunca kontrollü olarak çoğalttılar. Onlar için çok sayıda, büyük ve taşınabilir kafesler yapmışlardı.

Muhtemelen T.S. 1. yüzyılın sonlarına doğru artık insanlar için koloniler hâlinde, hayvanları da yanlarına alarak

yeryüzüne dağılmanın zamanı gelmişti. **Bu kolonilerden biri, bugün Aborjinler (Avustralya yerlileri) olarak tanıdığımız insanların atalarından oluşmuş bir koloni idi.** Onların görevi, **günümüzde dahi dünya üzerinde sadece Avustralya kıtasında yaşayan kanguruları ve kualaları - ve kıtaya özgü diğer hayvanları yaşam alanlarına götürmekti.**

İşte bu noktada çok önemli bir bilgi karşımıza çıkmaktadır. Bugün Aborjinlerin, Avustralya kıtasına aşağı yukarı 50.000 (elli bin) yıl önce gittikleri bilinmektedir. Ve Aborjinlerin bugün hâlâ hayatta olduklarına göre onların da Gemi'de bulunanların neslinden geldiğini anlıyoruz. Dünyaya yayılış Gemiden olduğuna göre de Tufan'ın en az elli bin yıl önce gerçekleşmiş olduğu bilgisi açığa çıkmaktadır.

Bu bilgiye ilk ulaştığımızda gerçekten çok heyecanlanmıştık. Çünkü kayıtlı tarih boyunca Tufan'ın oluş tarihi ile ilgili en çok geriye giden teoriler bile on bin yıldan daha eskiye gitmiyordu. İşte bu yüzdendir ki jeologlar Tufan'ın jeolojik izlerini hep yanlış yerde –maksimum 10.000 yıl önce- aradıkları için olsa gerek ki kesin kanıt bulamıyordu. Artık Tufan'ın jeolojik izlerini hangi tarihlerde aramamız gerektiğine dair bir fikrimiz olduğunu düşünüyoruz. Ama bu konuyu şimdilik beklemeye alarak kaldığımız yerden devam edelim.

* * *

Bir süre önce National Geographic kanalında **“Aborjinler 50.000 yıl önce okyanusu nasıl aşıp da Avustralya kıtasına geldiler?”** sorusuna yanıt arayan bir belgesele rastlamıştım tesadüfen. O anda, uzun zamandır yanıt aradığım bu soruya belki bilim adamları tarafından kanıtlarıyla beraber bir cevap bulunmuştur düşüncesi ve heyecanımla belgesel filmi izlemeye koyuldum. Ama onların, teorilerini ilkel sallar üstünde yapılan bir yolculuk fikri üzerine kurmaları beni üzmüştü çünkü bu tür bir mantıkla, bu soruların cevaplarının bulunamayacağını farkındaydım ve nitekim bulamadılar da. Bunu anlatma ihtiyacı hissetmemin sebeplerinden biri de kitabımızın ilerleyen bölümlerinde inceleyeceğimiz bazı bilgilerin ezber bozucu cinsten olması ve şimdiden bunun ipuçlarını vermektir.

Diğer kolonilere gelecek olursak, belli ki onlardan biri de Afrika kıtasının yerlileri olan zencilerdi. Zencilerin görevi ise Afrika kıtasına mahsus olan aslan, leopar, çita, sırtlan, zebra, zürafa vs. gibi diğer birçok hayvanın yaşam alanlarına götürülmesi idi. Onlar da Aborjinler gibi gittikleri yerde yerleştiler.

Dünya üzerinde sadece Antarktika kıtasında bulunan penguenleri de bir koloni, bu kıtaya götürmüş olmalıdır. Ancak bilindiği üzere Antarktika kıtasında insan yaşamamaktadır. Bunun sebebi, kıta çok soğuk olduğu için o insanların da başka bir yere gitmiş olması olabilir. Veya belki de 50.000 yıl önceki iklim farkı onların orada yerleşmelerine ve daha sonra yok olmalarına sebep olmuş da olabilir. Bu, başlı başına ayrı bir araştırma konusudur.

TUFAN ÖNCESİ SOSYAL YAPI

TUFAN ÖNCESİ SOSYAL YAPI

Tabî ki Gemiden yayılan kolonileri sadece Aborjinler ve zenciler oluşturmuyordu; beyaz, sarı ve kızıl derililer gibi birçok farklı ırklar da vardı.

Daha önce de bahsettiğimiz gibi Tufan öncesi dünyada insanlar aynı dili konuşan, tek bir kavimdi. Ancak farklı ırklardan teşekkül ediyorlardı. Hud suresinin 27. ayetinde Tufan öncesi toplumun ırkçı ve kibirli bir toplum olduğunu görüyoruz:

Kavminin küfre sapanlarından ileri gelenleri şöyle konuşmuştu: “Bize göre sen, bizim gibi bir beşerden başkası değilsin. Bakıyoruz sana, bizden aşağı olan, basit görüş sahibi kimselerden başkası ardına düşmüyor. Sizin bize hiçbir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Aksine, sizi yalancılar sayıyoruz.

11/Hud Suresi: Ayet;27

Anlaşıldığı üzere **Hz. Nuh, kendisine karşı gelen ve helak olan insanlar ile aynı ırktandı.** Çünkü ayetten anlaşıldığı üzere onlar Hz. Nuh'un kendileri gibi bir insan olduğunu söylemişlerdir. Tabî ki burada bir mâna daha var; o da insanların bir elçi olarak kendilerinden daha üstün saydığı bir varlığın –belki bir meleğin– kendilerine gönderilmiş olmasını bekledikleridir. Kur'an ayetlerinde tek bir mânanın var olduğunu düşünmek yanlıştır; çünkü onda hiçbir bilgi eksik bırakılmamıştır. Diğer bir deyişle her şeyin bilgisi onda yazılıdır.

Ve mâ min dâbbetin fil ardı ve lâ tâirin yatîru bi cenâhayhi illâ umemun emsâlukum, mâ farratnâ fil kitâbi min şey'in summe ilâ rabbihim yuhşerûn(yuhşerûne).

Yeryüzünde yürüyen hiçbir hayvan ve iki kanadıyla uçan hiçbir kuş yoktur ki, sizin gibi birer ümmet olmasınlar. **Biz kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmamışızdır,** sonra hepsi Rablerinin huzurunda toplanırlar.

6/Enam Suresi: Ayet;38

Devam edecek olursak; anlıyoruz ki Hz. Nuh'a tâbi olan kişiler, Tufan öncesi dönemde hor görülüp küçümse- nen ırk ve sosyal sınıflara mensup kişilerdi. Bu da bizlere Tufan öncesi dönemin sosyal yapısı hakkında bazı ipuçları vermektedir. Hud suresinin 27. Ayeti, bize Tufan öncesinde, yeryüzünde iki farklı sosyal sınıfın yaşadığını düşündürüyor. Muhtemelen bunlardan biri yönetici sınıfı, diğeri de onların küçümsediği işçi/köylü sınıfıydı.

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرِيكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا
وَمَا نَرِيكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِّى الرَّأْيِ وَمَا نَرَى
لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ

(Fe kâlel meleullezîne keferû min kavmihî mâ nerâke
illâ beşeren mislenâ ve mâ nerâkettebeake illellezîne
hum erâzilunâ bâdiyer re'yi, ve mâ nerâ lekum aleynâ
min fadlin bel nezunnukum kâzibîn)

fe kâle el meleu : o zaman ileri gelenler dedi

ellezîne keferû : inkâr edenler

min kavmi-hi : onun kavminden

mâ nerâ-ke : biz, seni görmüyoruz

illâ beşeran : beşerden başka

misle-nâ : bizim gibi

ve mâ nerâ-ke : ve görmüyoruz seni

ittebea-ke : sana tâbi oldu

illellezîne : o kimselerden başka

hum : onlar

erâzilu-nâ : bizden aşağı

bâdiye : basit olan / düşünmeden olan

er re'yi : görüş, rey

ve mâ nerâ : ve biz görmüyoruz

lekum : sizi (sizin için)

aleynâ	: bizim üzerimizde
min fadlin	: üstünlük olarak
bel	: bilâkis / aksine
nezunnu-kum	: sizi zannediyoruz
kâzibîn	: yalancılar

*Kavminin küfre sapanlarından ileri gelenleri şöyle konuşmuştu: “Bize göre sen, bizim gibi bir beşerden başkası değilsin. **Bakıyoruz sana, bizden aşağı olan, basit görüş sahibi kimselerden başkası ardına düşmüyor.** Sizin bize hiçbir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Aksine, sizi yalancılar sayıyoruz.*

11/Hud Suresi: Ayet;27

Allah, insanları cennetten kovarken **“birbirinize düşman olarak inin”** demişti.⁴ Tufan öncesinde de insanların birbirlerine nasıl düşmanlık ettiğini görüyoruz.

Hud suresinin 27’in ayetinde dikkat çekilen yönetici sınıfı ile işçi sınıfı farklı ırklardan teşekkül etmiş olabilir. Ayette, bunlar arasında dönemin insanları tarafından katı bir sınır çizilmiş olduğu anlaşıyor. Tufan öncesindeki sosyal yapıya dair Tevrat’ta çok dikkat çekici bir ifade vardır:

“Toprağın üzerinde adamlar çoğalmaya başladı ve onların kızları doğduğu zaman, ‘Tanrı oğulları’, adam kızlarının güzel olduklarını gördüler ve bütün seçtiklerin-

⁴Araf Suresi, 24. ve Bakara Suresi 36. ayetler.

*den, kendilerine karılar aldılar. Ve Rab dedi: Ruhum adam ile ebediyen çekişmeyecektir çünkü o da ettir; bunun için onun ömrü 120 yıl olacak. ‘Tanrı oğulları’ adam kızlarına vardıkları ve bu kızlar onlar için çocuk doğurdukları zaman, o günlerde, hem de ondan sonra, yeryüzünde **Nefiller** vardı. Bunlar eski zamanlardan zorba, şöhretli adamlardı.” (Tevrat, Tekvin, Bab 6; 1-4)*

Tevrat’taki ifadelerin tahrif edildiğini biliyoruz ama neticede elimizde bir metin var ve tahrifatı ayıklama gayreti ile esas metne ait bazı bilgileri ortaya çıkarmaya çalışabiliriz. Böylece elde ettiğimiz bilgilerin, başka kaynaklarla sağlamasını yaparsak belki yeni bulgulara ulaşabiliriz.

Burada anlaşılıyor ki, Tevrat’ta **“Tanrı oğulları”** diye geçen kişiler, bu metnin yazıldığı dönemdeki insanlar tarafından üstün kişiler, insanüstü varlıklar olarak görülmüş veya yorumlanmıştır. Bu sebeple onlara böyle bir yakıştırma yapılmıştır. Ama onlar **“adam oğullarıyla”** yani sıradan görülen insanlarla mukayese edildiğine göre, o dönem dünyada yaşayan insanlar, iki ana sınıfa ayrılmışlar. Ve bu durum, Tevrat’ta ilgili bölümün devamında anlaşıldığı gibi Tufan’a kadar sürmüştür. Alıntıladığımız bu bölümde dikkat çekici bir bilgi daha var ki; o da **“Nefiller”** meselesidir. Bu gizemli kişilerle ilgili anlatım, başlar başlamaz bıçak gibi kesilmiştir adeta. Peki kimdir bunlar?

Tevrat’ta geçen **“Nefilim”**, **“Nefil”** kelimesinin çoğuludur. Ne demek olduğu tam olarak bilinmemektedir. Tevrat’ın diğer dillere çevirilerinde **“devler”** olarak da yazılmıştır ama bu da yoruma dayalıdır. Bunun İbranice-

deki “aşağı atılmak” anlamındaki “**nfl**” kökünden geldiği ve Nefilim’in “aşağı atılmış” anlamında olduğu yorumlanmıştır.⁵ “**Düşmüş Melekler**” inancı da bununla bağlantılıdır. Batı literatüründe “düşmüş melek” dedikleri, insanla beraber cennetten kovulan varlıklardır. Bu varlıklara “melek” denmesine karşın, Kur’an perspektifinden değerlendirecek olursa, bunlar “melek” değil, Şeytan’ın soyudur. Çünkü şeytan, Cennet’ten kovulmuştur ve o bir melek değildir. Şeytanların büyüğü olan İblis, cin taifesindendir.⁶

Görmekteyiz ki “Nefilim” ve “Tanrıoğulları” denen ve sıradan insanlardan ayrı tutulan bu gizemli kişiler, yeryüzünde Tufan’dan sonra hâkimiyetlerini yitirmişler veya ortadan kaybolmuşlardır. Fakat Nefillerin soyundan geldiği söylenen Anakoğulları denen bir milletin, Tevrat’ta, Hz. Musa ile ilgili bir hikâyenin içinde, anıldığını görüyoruz.⁷ Bu hikâyeye Kur’an’da da değinilir. İsrail oğulları Mısır’dan çıktıktan sonra çölde iken, bir şehre girip yerleşmek isterler ama o şehirde yaşayan kuvvetli bir kavim vardır. Allah onlara, o şehre girmelerini emreder. Fakat onlar şehirdekilerden korkarlar ve girmeyi reddederler. Hatta Hz. Musa’ya *“sen ve Rabb’in gidip savaşın diyerek”* asi olurlar.⁸ Fakat ondan önce aralarında geçen diyalog ilginçtir. Maide suresinin 22. ayetinde, o kavim hakkında, Hz. Musa’ya şöyle dedikleri aktarılır: *“Ey Musa! Şüphesiz ki orada zorba bir kavim var. Onlar oradan çıkıncaya kadar, biz kesinlikle oraya giremeyiz...”*

⁵Zacharia Sitchin, “12. Gezegen”, Ruh Ve Madde Yayınları, 2012, S. 187

⁶Kehf Suresi, 50. ayet

⁷Tevrat, “Sayılar” bölümü, Bap 14, bölüm 33

⁸Kur’an, Maide Suresi, 24. ayet

Kur'an'da bahsi geçen bu kavim, Tevrat'ta Nefillerin soyundan gelen Anakoğulları olarak anılmıştır. Ama onlar Tevrat'ta "Nefilimden olan" şeklinde tarif edildiklerine göre, Tufan öncesi gibi safkan değillerdi. Nefillerin, "aşağılık" görünen insanlardan olan torunlarıydı.

Araf Suresinin 24. ve Bakara Suresinin 36. ayetinde **"birbirinize düşman olarak inin"** ifadesi ile Adem oğullarının ve onlarla beraber Cennet'ten kovulan Şeytan soyunun yeryüzüne indiğini görüyoruz. Bu ayetler genelde **"insanların, birbirlerine düşman olarak inmesi"** şeklinde yorumlanır ama bu hitap Allah tarafından Adem'e, eşine ve Şeytan'a yapılmıştı. Kur'an'da ağaç olarak geçen "şecera" kelimesinin aynı zamanda "soy" anlamına da geldiğini bilirsek, olaylara daha geniş bir açıdan bakabiliriz.

Geçmiş çağlardaki bütün kültürlerin mitolojileri, "tanrılar" olarak adlandırılan, insanlarla evlenen ve onlardan çocuklar yapan varlıklarla doludur. Kitabımızın "Göklerdeki Dabbeler" bölümü ile belki daha somut bir temele oturtacağımız bu varlıklar konusu, Tufan öncesi döneme dair araştırmalar açısından hem çok enteresan, hem de muammalıdır.

İnsan, Cennet'te yaratıldı ve yeryüzüne **halife** tayin edildi. Bakara suresinin 30. ayetinde Allah'ın, meleklerle **إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً** (inni cailun fi'l ardi halife) yani **"muhakkak ki ben yeryüzünde bir halife tayin edeceğim"** dediği bildirilir. Meallerin çoğunda "muhakkak ki ben yeryüzünde bir halife yaratacağım" ifadesiyle karşılaşırız. Halbuki yaratmak anlamına gelen **خَلَقَ** (halak) kelimesi burada kullanılmamıştır. "Halife" kelimesi "sonradan

gelen” anlamındadır. Eğer Allah insanı yeryüzüne “halife” tayin ettiyse, bu halifenin bir de selefi yani öncesi olmalıdır. Öyleyse, yeryüzüne insanlardan önce hâkim olan yaratıklar kimlerdi? Şeytanın taifesi olabilir miydi? Şeytan’ın şiddetli karşı çıkışında böyle bir kıskançlığın payı olabilir miydi? İnsanoğlu yeryüzüne indiği zaman, oradaki selefi ile savaşmak zorunda kalmış olabilir miydi? Bu savaşta, çeşitli dönemlerde güç dengeleri değişkenlik göstermiş olabilir miydi?

Sümer Tufan efsanesi Gılgamış destanında “**Annunaki Tanrıların**” Tufan olacağı zaman, oturup ağladıklarından bahsedilir. Tevrat’ta geçen “*Nefillerin soyundan gelen Anak oğulları*” ile “**Anunaki**” ismi arasında benzerlik vardır. Eğer Nefiller, Sümerolog Zacharia Sitchin’in iddia ettiği gibi Anunakiler’le aynı kişiler ise, bu benzerlik anlam kazandırabilir.

Kur’an’da Tufan’da yok edilen toplumun, “tanrı” olarak taptıkları beş büyük putu olduğundan bahsedilir.⁹ Bunlar Ved, Suva, Yeğus, Yeuk ve Nesr isimli putlardır.

Kur’an’da, birçok surede, Hz. Nuh, gemisi ve Tufan konuları anılır. Bunlar genelde kısaca temas edip geçmek şeklindedir. Bazen bir sure içinde sadece bir ayette Hz. Nuh, gemi veya Tufan’ın adı anılır. Bu şekilde tespit ettiğimiz 16 sure vardır. Bunlar; *Al-i İmran, Nisa, Maide, Enam, Araf, Tevbe, Yunus, Hud, İsra, Enbiya, Furkan, Ankebut, Saffat, Kamer, Hakka ve Nuh* sureleridir.

⁹Nuh Suresi, 23. ayet

SÜMER'DE TUFAN

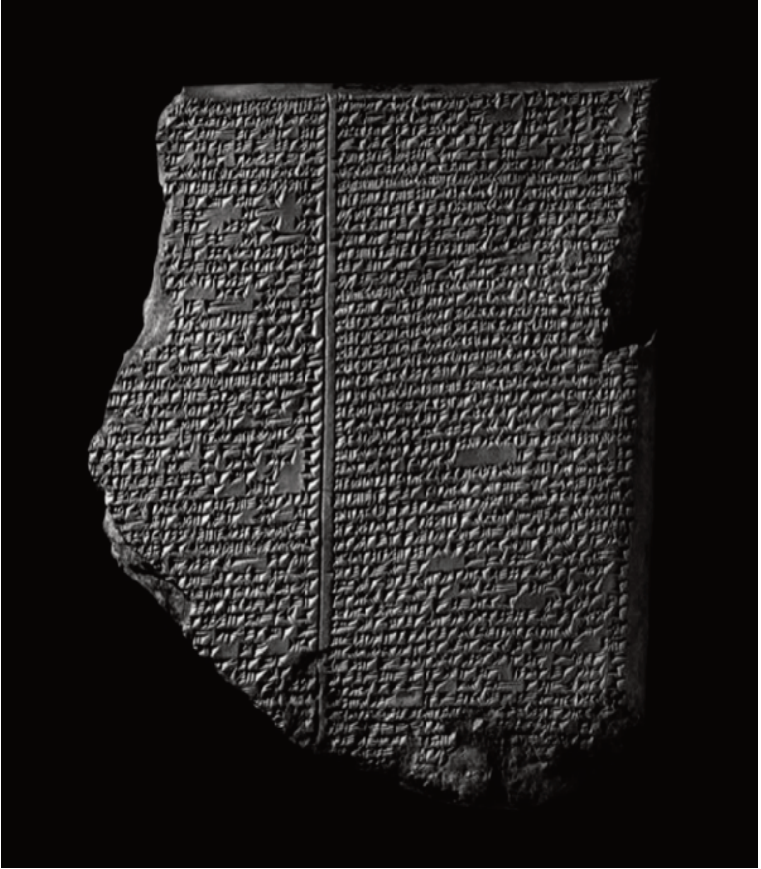

SÜMER'DE TUFAN

“Bilinen” kayıtlı tarihimiz içerisinde Tufan’ı anlatan en eski metin olan, 12 tabletten oluşmuş Gılgamış Destanı’nın 11. Tabletinden bahsetmekte (Resim 1), bilgi edinmek açısından fayda olabilir. Gılgamış destanı, okunduğu zaman anlaşılacağı üzere, Tufan’dan çok sonraları, sözlü geleneğin ciddi şekilde tahrifata uğrayarak mitolojiye dönüşmesi ve söz konusu mitin yazıya aktarılması ile ortaya çıkmıştır (on binlerce yılı göz önünde bulundurduğunuz zaman bu deformasyona pek şaşırmamak gerek). Metnin kaynağı M.Ö. 3500 – M.Ö. 2000 tarihleri arasında Mezopotamya’da yaşamış olan Sümerlerdir. İlgili metni öncelikle olduğu gibi aktaralım...

GILGAMİŞ DESTANI

Gilgamiş ona, uzaktaki (102) Utnapiştım'e dedi: "Utnapiştım, sana bakıyorum, biçimin başka değil; benim gibisin. Evet, benden ayrı değilsin, benim gibisin! Senin yüreğin savaş için yaratılmıştır! Nasıl oluyor da böyle sırt üstü yatıyorsun? Anlat! Tanrıların toplantısında yaşamı aramaya nasıl karar verdin?" Utnapiştım ona, Gilgamiş'a dedi: "Gilgamiş, sana gizli bir şey açayım. Tanrıların gizini söyleyeyim: Şurippak (103), senin bildiğin bir kent, Fırat'ın kıyısındadır. Bu kent çok eskiden varken, tanrılar bu kentin yanındaydılar. Tanrıların aklına bir tufan yapmak geldi. Bunların babaları soylu Anu, hükümdarları yiğit Enlil, büyük vezirleri Ninurta, su yolcuları Ennagi ve Bilge Ea da onların toplantısında yer aldı. Ea, tanrıların verdikleri kararı, kamıştan bir çite anlattı: "Kamış çit, kamış çit! Duvar, duvar! Kamış çit dinle, duvar anımsa (104)! Şurippaklı Ubar-Tutu'nun (105) oğlu (106), evi sök. Bir gemi yap. Serveti bırak. Yaşamı ara! Mülkten nefret et! Canını kurtar! Canlı yaratıkların her türünden geminin içine yükle. Yapacağın geminin her yanı uyumlu bir ölçüde olsun. Onun eni ve boyu bir ölçüde olsun. Yağmura karşı onun her yanına bir çatı kur." Ben, bunu anlar anlamaz Ea'ya, efendime dedim: "İyi, anlaşıldı efendim. Şimdi bana ne dedinse iyi dikkat ettim. Ben yapacağım. Fakat, kent halkı ve yaşlılar sorarsa ne diyeyim?" Ea, konuşmak için ağzını açıp bana, kölesine dedi: "Be adam, insanlara

Resim 1:

Sümerlerden kalma Gılgamış destanı anlatan tabletler dizisinden 11 numaralı tablet.

Üzerindeki metin, Akad çivi yazısı ile yazılmıştır.

şöyle dersin: Sanırım Enlil benden nefret etmeye başladı. Bunun için sizin kentinizde artık kalmayacağım. Enlil'in toprağına artık ayak basmayacağım. Apsu'ya (107) inmek istiyorum. Orada beyim, Ea'nın yanında kalacağım. Ea, üzerinize bir bereket yağmuru yağdıracak-

tır. Bundan sonra, tufan, kuşların saklı yuvalarını ve balıkların sığınaklarını size getirecek ve bol ürün alacaksınız. Bulutları güden bey, üstünüze gerçek bir buğday yağmuru yağdıracaktır.” Halk çevresine toplandı. (Bundan sonraki 4 satırda yaşlıların ve gençlerin gemiye gerekli gereçleri taşıdıkları anlatılmaktadır.) Küçük yavrular bile gemi için zift taşıyorlardı. Güçlü erkekler gemiye yedek kereste getiriyorlardı. Beşinci günde geminin kaburgasını oluşturdum. Geminin temeli (omurgası) bir iku (108) genişliğindeydi. Kenarları (küpeştesi) iki kez on kamış (109) yüksekliğindeydi. Üst güvertesi de alt güverteye tümüyle eşitti. Bunun da her yanı, iki kez on kamış uzunluğundaydı. Bundan sonra geminin dış yüzünü (bordasını) hazırladım ve onları boyadım. Gemiye altı katlı yaptım. Geminin alt ve üst güvertelelerini yedi bölüme ayırdım, ambarını da dokuza böldüm. Ortasına da su kazıkları çaktım (110). Güzel kürek seçtim. Ve geminin yedeklerini ambara koydum. Eritmek için kazana 21600 zift döktüm (111). Bunun yarısını saf zift olarak gemiye sakladım. Tekneciler, gemiye 10800 şırlık (112) getirdiler. Bunun üçte biri peksimet kızartmak için harlandı; üçte ikisini de gemici sakladı. İşçilere çok sığır kestim. Ve her gün koyun boğazladım. Ustalara, ırmak suyu gibi bira, rakı, şırlık ve şarap akıtıldı. Bunlar, Nevruz bayramına benzer bir bayram kutladılar. Ustayı yağlamak için kendi elimi de bulaştırdım. Gemi yedinci günde tamam oldu. Gemiye kızaktan indirmek güç oldu. Çünkü geminin üçte ikisi suya girin-

ceye dek, onu, kızak üzerinde aşağıdan ve yukarıdan itmek zorunluğuy vardı. Elime geçen her şeyi içine yükledim. Elime geçen her gümüşü içine yükledim. Elime geçen her altını içine yükledim. Bütün soyumu, solumu ve kavmimi gemiye bindirdim. Yazının yabanıl, yazının evcil hayvanlarını ve bütün ustaları gemiye aldım. Şamaş, bana bir süre verdi: bulutları güden, akşamleyin bir buğday yağmuru yağdıracak diye. O zaman gemiye bin ve kapını (lumbar ağzı) kapa diye. Bu süre yaklaştı: bulutları güden, akşamleyin buğday yağmurunu yağıdırıyordu. Ben havanın yüzüne baktım. Hava, bakılmayacak kadar korkunçtu. Ben geminin içine bindim ve kapımı kapadım. Gemici Pusur-Amurri'ye, gemiyi yaptığından dolayı, sarayı her şeyiyle teslim ettim. Artık gökten kara bulutlar yükseldi. Bulutların içinde Adad (113) gürledi. Şullat ve Haniş (114), tanrıların kafilesini çekiyorlardı. Saray uluları, bunların peşi sıra dağları ve ovaları aşılıyorlardı. Büyük İra (115), bütün bentlerin kazıklarını çekti. Ninurta da ilerleyip büyük havuzun sularını boşandırdı. Anunnaki tanrıları, meşaleleri yukarı kaldırıyorlardı. Tanrıların saçtıkları ışı, ülkeyi kızıla boğuyordu. Fırtına tanrısının saçtığı yalım, gökyüzünü yalıyordu. Bütün güneşin ışıklarını kararttılar. Büyük fırtına, ülkeyi bir çanak gibi parçaladı. Bir gün karayel esip hepsini sildi süpürdü. Sonra birdenbire poyraz esip ülkenin altını üstüne getirdi. Rüzgârlar insanların tepesinde savaş edercesine çarpıştılar. Kimse kimseyi göremiyordu. Ve gökten bakılınca insan-

lar tanınmıyordu. Tanrılar bile Tufan'dan korkarak geri çekildiler. Ve göğün en yüksek katına kadar çıktılar. Tanrılar, orada bir köpek gibi kıvrılmışlardı. Göğün en son eteklerinde büzülüp yatıyorlardı. İştâr çocuğuna ağlayan bir ana gibi bağıırıyordu. Tanrıların ecesi, güzel sesiyle âh ediyordu: Yazık o güne. O gün çirkef olsun. Benim, tanrılar meclisinde kötülük buyurduğum o gün. Ben nasıl oldu da tanrılar toplantısında kötülük buyurdum? Nasıl oldu da insanları yok etmek için bu savaşımı buyurdum? Benim sevgili insanlarım, denizi balıklar gibi doldursunlar diye mi doğuyordu? Anunnaki tanrıları onunla birlikte âh ediyorlardı. Onlar, yerlerinde ağlayarak oturuyorlardı. Dudakları çatlamıştı (116). Ve ağızlarından buhar çıkıyordu. Fırtına ve tufan, altı gün, yedi geceyi geçti. Fırtına yurdu silip süpürüyordu. Artık yedinci gün gelince tufan fırtınası savaşımı durdurdu. Önceden dalgaları bir ordu gibi birbiriyle savaşan deniz, şimdi dinginleşti. Kötü rüzgâr dindi ve tufan sona erdi. Havaya baktığım zaman ortalıkta sessizlik vardı. Ve bütün insanlık çamur olmuştu. Suyun bastığı yüzey, dümdüzdü. Bunun üzerine hava deliğini açtığım zaman, güneşin sıcaklığı burnumun kanatlarına vurdu. Diz çöküp oturdum ve ağladım. Gözyaşlarım burnumun kanatlarından akıyordu. Sonra ufuklara bakarak denizin kıyısını aradım. Her yana on iki kez on iki defa bakınca denizden bir ada yükseldi. Sonunda gemi Nissir (117) dağına oturdu. Nissir dağı gemiyi tutup onu sallanmaya bırakmadı. Birinci gün, ikinci gün Nissir

dağı gemiyi tuttu ve onu sallanmaya bırakmadı. Üçüncü gün, dördüncü gün, Nissir dağı gemiyi tuttu ve onu sallanmaya bırakmadı. Beşinci ve altıncı gün Nissir Dağı gemiyi tuttu ve onu sallanmaya bırakmadı. Yedinci gün gelince, dışarı bir güvercin çıkarıp uçurdum. Güvercin gitti, geldi. Onca konacak bir yer belli olmayınca geri döndü. Dışarı bir kırlangıç çıkarıp uçurdum. Kırlangıç gitti, geldi. Onca konacak bir yer belli olmayınca geri döndü. Dışarı bir karga çıkarıp uçurdum. Karga gidip bir keliyi (118) gagaladı. Bundan sonra dört rüzgâr yönüne her şeyi dışarı salıverip bir kurban kestim. Dağın tepesinde bir tütsü sungu hazırladım. Artık yedi ve nice yedi sungu küpleri yerleştirdim. Bu küplerin taslarına güzel kokulu kamış, katran sakızı ve mersin kokusu (myrte) döktüm. Tanrılar bu güzel kokuyu aldılar. Tanrılar, kurban verenin tepesinin üstünde sinekler gibi toplandılar. Büyük tanrıça oraya gelir gelmez kendi zevki için yaptığı büyük gerdanlığı yukarı kaldırdı: “Siz oradaki tanrılar! Ben boynumda taşıdığım bu gerdanlığın taşlarını nasıl unutmuyorsam, bu günleri de sonsuza dek anımsayacağıma ve asla unutmayacağıma ant içerim. Bütün tanrılar bu güzel koku sungusuna gelsinler. Ama Enlil bu sunguya gelmesin! Çünkü körü körüne tufan yaptı ve insanlarımı yıkıma uğrattı!” Enlil oraya gelir gelmez, gemiyi görünce öfkelenildi. İgigi tanrılarına son derecede kızdı: “Buradan bir can kurtulmuştur. Bu yıkımdan kimse kurtulmamalıydı!” Ninurta, konuşmak için ağzını açtı ve

Enlil'e, yiğite dedi: "Böyle bir şeyi Ea'dan başka kim bulup düşünebilirdi? Her beceriyi, her hileyi yalnızca Ea bilir." Ea, konuşmak için ağzını açtı ve Enlil'e, yiğite dedi: "Ey tanrıların büyük üstadı, ey yiğit Enlil! Ah, nasıl olur da sen körü körüne tufan yaptın? Onun suçunu suçluya yüklet! Kelepçesini gevşet ki etini kesmesin. Yine kelepçesini çek ki daha gevşek olmasın (119). Senin yaptığın bu tufan yerine, bir aslan kalkıp insanları azaltsa daha iyiydi! Senin yaptığın bu tufan yerine, bir kurt kalkıp insanları azaltsaydı daha iyiydi! Senin yaptığın bu tufan yerine, veba tanrısı kalkıp insanlara bulasaydı daha iyiydi!. Ben, büyük tanrıların gizini açığa vurmadım! Akli pek çok olan (120) bir düş gösterdim. O, böylece tanrıların gizini öğrendi. Şimdi onun için bir karar vermek sana düşer!" Enlil, geminin içine binip elimden tuttu ve beni karaya çıkardı. Kadınımlı da çıkarıp yanında diz köktürdü. Alınlarımızı elledi ve aramızda durarak bizi kutladı. "Utnapiştım, bundan önce bir insandı. Fakat şimdi, Utnapiştım ve kadını bizim gibi tanrılar olsunlar! Utnapiştım otursun! Uzakta. Irmakların denize döküldüğü yerde!" Enlil'in bu sözlerinden sonra, beni aldılar ve uzakta, ırmakların ağzına oturtular. Şimdi sana tanrıları kim toplayacak? Aradığın yaşamı nasıl bulacaksın? Haydi altı gün ve yedi gece uykusuz kal!" O, dizlerinin üstüne çömeldiği yerde, uyku ona, sis gibi yavaş yavaş soluğunu verdi (121). Utnapiştım ona, karısına dedi: "Adama bak! Yaşamı istiyordu. Uyku ona sis gibi, yavaş yavaş soluk verdi!" Karısı ona, Utnapiş-

tim'e dedi: "Sen onu elle de, adam uyansın! O, geldiği yoldan esenliğe geri dönsün. O, çıktığı kent kapısından ülkesine varsın!" Utnapiştım ona, karısına dedi: "İnsanoğlu kötüdür. Ve o, sana kötülük eder. Haydi onun günlük ekmeklerini pişir ve her gün başucuna koy! Uyuduğu günleri de duvara çiz!" O, onun günlük ekmeklerini pişirdi ve her gün onun başı ucuna koydu. Uyuduğu günleri de ona imledi. Birinci ekmeği kupkuruydu. İkincisi büzülmüştü. Üçüncüsü yaştı. Dördüncü ekmeğin kabuğu ağarmıştı. Beşinci ekmek küflenmişti. Altıncı ekmek pişmişti. Yedinci... Bu anda adamı elledi ve o, uykusundan irkilip uyandı. Gilgamiş ona, uzaktaki Utnapiştım'e dedi: "Beni uyku basar basmaz, sen durmadan beni elledin ve sen beni uyandırdın." Utnapiştım ona, Gilgamiş'a dedi: "Haydi Gilgamiş, günlük ekmeklerini say! Ve işte şu duvar, sana uyuduğun günlerin sayısını gösterebilir! Birinci ekmeğin kupkurudur. İkincisi büzülmüştür. Üçüncüsü yaştır. Dördüncü ekmeğin kabuğu ağarmıştır. Beşinci ekmek küflenmiştir. Altıncısı pişmiştir. Yedinci... Bu anda sen uykudan irkilip uyandın!" Gilgamiş ona, Utnapiştım'e dedi: "Bana yardımcı kal! Nereye gideyim? Bütün organlarımı kötü ruhlar kapladı! Yatak odasında ölüm bekliyor; neye baksam, o, ölümdür (122)." Utnapiştım ona, gemici Urşanabi'ye dedi: "Urşanabi, denizin rıhtımı seni aldatsın. İki kıyı arasında gidip gelen gemi senden nefret etsin! Her zaman, erişmek istediğin denizin kıyısından her seferinde yoksun kal (123)! Buraya getirdiğin adamın göv-

desi kirden kabuk bağlamıştır. Giydiği post, bedeninin güzelliğini bitirmiştir. Urşanabi, onu alıp yıkanacak yere götür. Kutsal bir rahibin yıkanması gibi, onun kabuk bağlayan kirini suyla yıka! O, sırtındaki postu atсын ve deniz onu götürsün. Onun güzel bedeni parlasın! Yepyeni olsun başındaki külâh. Bir kaftan giymiş olsun. Görkemli bir giysi! O, ülkesine giderken, yürüdüğü yol boyunca, yurduna varıncaya dek, kaftanı tiftiklenmeyip yepyeni kalsın (124)”. Urşanabi onu alıp yıkanma yerine götürdü. Kutsal bir rahibin yıkanması gibi, onun kabuk bağlayan kirini suyla yıkadı. O, sırtındaki postu attı ve deniz onu götürdü. Onun güzel bedeni parladı. Yepyeni oldu başındaki külâh, bir kaftan giymiş oldu. Görkemli bir giysi. O, ülkesine giderken, yürüdüğü yol boyunca, yurduna varıncaya dek kaftanı tiftiklenmeyip yepyeni kaldı. Gılgamış ve Urşanabi gemiye bindiler. Gemiye dalgaya kaptırarak sürüp gittiler. Karısı ona, uzaktaki Utnapiştım’e dedi: “Gılgamış geldi, yoruldu, güçlük çekti. Ona ne verdin ki o yurda dönüyor?” Fakat o, Gılgamış, geminin küreğini kaldırdı ve gemiyi kıyıya yanaştırdı (125). Utnapiştım ona, Gılgamış’a dedi: “Ey Gılgamış, geldin, yoruldun, güçlük çektin. Sana ne verdim ki yurduna dönüyorsun? Gılgamış, sana gizli bir şey açayım. Ve hiç kimsenin bilmediği biricik otun yerini sana söyleyeyim: Bu ot, tıpkı deve dikenine benzer, ama dikenleri gül dikeni gibi keskindir; yaklaşıp batır. Sen bu otu eline geçirmek istersen, eline batacağından korkma!” Gılgamış bunu duyar duymaz derin bir kuyu

kazdı. Ve ayaklarına ağır taşlar bağlayıp kuyuya indi. Ayağına bağladığı taşlar onu yerin altındaki tatlı su denizinin dibine kadar batırdı. Ama o, otu aldı ve dikenleri ellerine battı. Bundan sonra Gılgamış, ağır taşları kesip yukarı fırladı. Kuyunun suyu onu fırlatıp denizin kıyısına attı. Gılgamış ona, gemici Urşanabi'ye dedi: "Urşanabi, bu ot büyülü bir ottur; insan bununla gençliği kazanır. Bu ota, "yaşlı genç olur" denir. Bunu Uruk'a yanımda götürmek istiyorum. Onu sevdiklerime yediririm. Ve onu parça parça doğrayayım. Sonra da kendim yiyip tam çocukluğuma döneyim." İki kez yirmi saatten sonra biraz yemek yediler. İki kez otuz saatten sonra kendilerini akşam dinlenmesine bıraktılar. Gılgamış burada suyu soğuk bir kuyu gördü. Suda yıkanmak için aşağı indi. Bir yılan otun kokusunu aldı. Ve taşların yarığından yukarı çıkıp otu götürdü (126). Gılgamış geri döndüğü sırada yılan gömleğini atmıştı! Bu anda Gılgamış yere oturmuş ağlıyordu. O, gemici Urşanabi'ye dedi: "Urşanabi kollarım kimin için yoruldu? Kimin için yüreğimden kanlar boşandı? Kendime iyi bir şey kazandım. Yer aslanı (127) için iyilik yapmış oldum. Şimdi denizin karması, beni iki kez yirmi saat, o yere geri götürse bile, gereçler kuyuyu kazdığım zaman içine düşmüştü. Burada işime yarayacak olan gereçleri nasıl bulabilirim? Olmaz! Yurduma geri dönmeliyim." Gerçekten Gılgamış gemiyi kıyıda bıraktı. İki kez yirmi saatten sonra biraz yemek yediler. İki kez otuz saatten sonra kendilerini akşam dinlenmesine bıraktılar. Onlar Uruk pazarına

geldiklerinde, Gılgamış ona, gemici Urşanabi'ye dedi: "Urşanabi, Uruk duvarının üstüne çık! İleri yürü! Temeli gözden geçir! Tuğla duvarı gözden geçir! Acaba bunun tuğlaları pişmiş değil midir? Temeli yedi bilge kurmamış mıdır? 3600 dönüm kent. 3600 dönüm hurma bahçesi, 3600 dönüm kerpiç kuyu. Üstelik İştartapınağının çukuru. Bunların topu üç kez 3600 dönüm. Ve işte bunların hepsi Uruk'tur."

İlgili Metnin Notları:

(102) Nuh Peygamber, dağların, denizlerin ve ölüm suyunun arkasında bulunduğu için, kendisi böyle niteleniyor. (ÇN).

(103) Şurippak, Uruk'un yaklaşık 30 km. kuzeybatısında, bugün Fara denen bir örendir (ÇN).

(104) Ozan burada, bir masal örgesinden yararlanmıştır. Yelden sallanan kamışlar, sesi insanlara iletiyor.

(105) Ubar-Turu: Babillilerin geleneğine göre, 18000 yıl saltanat süren Tufan'dan önceki son söylencesel kraldır. (Prof. Landsberger).

(106) Nuh Peygamber'i çağırıyor. Tanrılar toplantısında verilen kararı, gevezelik edip Nuh'un kulağına iletiyor (ÇN).

(107) Apsu: yerin altındaki tatlı su okyanusudur; aynı zamanda yerin üstündeki yağmur suyunun da havuzudur.

Ea, hem bu havuzun ve hem de bu okyanusun beyidir

(Prof. Landsberger). (108) 3528 metre kare.

(109) Kamış: bir ölçüdür; yaklaşık üç metre uzunluğundadır.

(110) Geminin bu parçasının ne olduğu açık olarak anlaşılmıyor; “su kazıkları” diye sözcük sözcüğe çevirdik.

(111) Bu ölçünün ne olduğu belirtilmiyor (Prof. Landsberger).

(112) Susam yağıdır. Bu yağla güzel börek kızartılır. Nitekim Nuh peygamber de bununla peksimet kızarttırmış olduğunu söylüyor (ÇN).

(113) Fırtına Tanrısı.

(114) Şullat ve Haniş: Fırtına Tanrısının yanında olan iki küçük tanrı.

(115) İra: savaşı ve hastalığı insanların basına saran bir tanrıdır (Prof. Landsberger).

(116) Korkularından (Çeviren).

(117) Nissir Dağı: Bugünkü Irak ve İran sınırında, Rumıye Gölü'nün güneyinde bulunan yüksek dağlardan biri.

olsa gerekir. Bu yazma, İsrailoğulları yazmasından ayrılıyor. İsrailoğulları yazmasına göre, Nuh'un gemisi, Ağrı Dağı'nın üstüne oturmuştur (Prof. Landsberger).

(118) Keli: Suların, bataklıkların, çamurlu tarlaların ortasındaki kuru yerlere dendiği gibi, su altı olmayan dik tarlalara da “keli tarla” denir (ÇN). (119) Ea, insanlara kızıp tufan yapan Enlil'e, bu seslenişiyle adalet yolunu

salık veriyor. Herkesi suçuna göre cezalandırmayı anim-
sıyor. Ve yaptığı tufanla gösterdiği adaletsizliği Enlil'in
yüzüne vuruyor.

(120) Akatçası "Atrahasis" olan sözcüğü böyle çevirdik.
Bu sözcük, Nuh Peygamber'in sanlarından biridir.

(121) Uyumak için çömeliyor ve böylece kendi kendini
zorluyor; ancak, uyku sis gibi soluğunu ona karşı üflü-
yor ve uyku, onu soluğuyla boğarak yeniyor (Prof.
Landsberger).

(122) Ekmek sahnesinin anlamı şudur: Utnapiştım, ta-
şdığı kan dolayısıyla yarı-tanrı olan Gılgamış'ı, tanrılık
niteliğini göstermesi için, sınava çekiyor. Bu sınav, Gıl-
gamış'ın bir hafta uykusuz kalmasıdır. Gılgamış, uyu-
mamak için oturmayıp çömeliyor. Fakat son derece
yorgun olduğundan, hemen uykuya dalıyor. Utnapiş-
tim'in karısı uyuyan Gılgamış'ın sınavı başaramadığını
görünce, kocasına onu uyandırıp ülkesine geri gönder-
meyi salık veriyor. Ancak Utnapiştım, onun da her insan
gibi kötü huylu olduğundan, uyuduğunu yadsıyarak
sonunda bir kavga çıkarmasından çekiniyor ve Gılga-
mı'ın ne kadar uyuduğunu kendisine göstermek ama-
cıyla ortaya bir kanıt koymak istiyor. İşte bundan ötürü,
konuğun günlük ekmek payı, uyumasına karşın pişirilip
başucuna konuyor. Ve konukevlerinde hep yapıldığı
gibi, hesabı da duvara çiziliyor. Gılgamış, kendisine
yüklenen bütün görev günlerini uykusuz geçireceği
yerde, baştan sona uykuyla geçirdikten sonra, Utnapiş-
tim onu uyandırıyor. Utnapiştım'ın önceden kestirdiği

gibi, Gılgamış gerçekten uyuduğunu yadsıyor; ama başucuna konan ekmeklerin geçirmiş olduğu değişimler ve çizilen çizgilerle, uyuduğu hemen anlaşılıyor. Bunun üzerine, yaşamı aramaktan vazgeçerek umutsuzluğa kapılıp talihinden yakınıyor (Prof. Landsberger).

(123) Gılgamış'ın acıklı durumu, Nuh Peygamber'i üzdüğünden, gemicisi Urşanabi'ye yukarıdaki gibi ileniyor. Çünkü gemicisi Gılgamış'a yol göstermekle onu başına belâ ediyor. (124) Nuh Peygamber, Gılgamış'ın kılığını düzelttikten sonra ülkesine yollamak istediğinden, gemicisine böyle bir buyruk veriyor (ÇN)

(125) Nuh Peygamber'in karısı, bin bir güçlkle sonsuz yaşamı aramak için kocasının yanına gelen ve kocası tarafından sırtına güzel bir giysi giydirilip yine ülkesine geri yollanan Gılgamış'a acıyor ve kocasına böyle sorduktan sonra Gılgamış'ı geri çağırıyor.

(126) Yılan; suyun, yaşamın ve sağlığın tanrısı olan Ningişzida'nın simgesidir. Yılanın çok yaşayan bir hayvan olması bu otu yemiş olmasına yorulur.

(127) Yer aslanı: Yılanın başka bir adıdır (Prof. Landsberger).

Kaynak: GILGAMIŞ DESTANI (Kitap)

Yayına hazırlayan: Egemen Berköz

Dizgi: Yenigün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A.Ş.

Baskı: Çağdaş Matbaacılık Yayıncılık Ltd. Şti.

Kasım 1998

Gılgamış destanı, içinde bolca tahrifat ve yozlaşma bulunan bir metindir ancak ne var ki çıkış noktası hakikattir. Sözün, bir kulaktan diğer bir kulağa aktarılırken ne kadar değişikliğe uğradığının ve dolayısıyla insanın ne kadar az güvenilir bir yaratık olduğunun sayısız göstergesinden de biridir ayrıca.

“Aydın” sıfatı taşıyan birçok ateist, Gılgamış destanının ilahi metinlerden önce yazılmış olması sebebiyle bir takım iddialar ortaya atmışlardır. Bu iddialar, “ilahi kitapların, Sümerler gibi toplumların efsanelerinden uyarlandığı” yönündedir. Ve bu, ateist çevrelerde çok popüler bir söylemdir. Ancak her şeyin bilgisini içeren Kur’an bu konuya da değinmiştir. Bununla ilgili olarak Furkan suresinin 5. ayetinde, mealen şöyle denir:

“Ve ‘O (Kur’ân), O’nun (Muhammed’in) yazdırdığı ve sabah akşam ona okunan, evvelkilerin efsaneleridir.’ dediler.”

Furkan suresinin 5. ayetinde bahsedilen yalancılar; müşrikler, münafıklar ve kâfirlerdir. Bu ayette nasıl ki Hz. Muhammed’in (a.s) etrafını saran inkârcılardan bahsediyorsa, aynı anda bugünün ve geleceğin inkârcılarından da bahsediliyor. Çünkü Kur’an zamanlar üstüdür. Onu dar bir zaman aralığına sıkıştırmaya çalışmak yanlıştır.

Yine bu bahsettiğimiz güncel inkârcılar Kur’an’daki sayısız mucizevi bilginin, 6. yüzyıl cahiliye Arabistan’ında nasıl ortaya çıktığını açıklayamadıkları için, kendilerince şöyle bir açıklama getirirler:

“Bu mucizevi bilgilerin kaynağı Sümerler ve Mısırlılar gibi kadim uygarlıklardır. Onlar, astronomi ve matematik gibi çeşitli bilimlerde çok ileri düzeydeydi ve dolayısıyla, bizim bilim-teknik ile yeni ulaştığımız bilgilerin Ku’ran’da haber veriliyor olmasının açıklaması da eski toplumlardır.”

Gariptir ki hem saçma “efsaneler” deyip geçıştirdikleri bilgilerin, hem de günümüz biliminin bile yeni ulaştığı bilgilerin eski toplumlardan “alıntı” yapıldığı söyleniyor. Ve Allah’ın bu eski toplumlara resuller göndermiş olabileceği de, akıllarının kenarından bile geçmiyor...

SÜMER'DE TUFAN İLE İLGİLİ
DİĞER DETAYLAR
VE ZUİSUDRA EFSANESİ

SÜMER'DE TUFAN İLE İLGİLİ
DİĞER DETAYLAR
VE ZUISUDRA EFSANESİ

Asurbanibal'ın kütüphanesinde yapılan kazılarda bulunan ve 1872'de deşifre edilen tabletler, aktardığımız Gılgamış destanından bahsediyordu. Nuh Tufanı'nın anlatıldığı bu metinler, Akad dilinde, çivi yazısıyla yazılmıştı fakat hikâyede geçen isimler, farklı bir dile aitti. Anlaşılmaktaydı ki bu destan da kaynağını başka bir yerden alıyordu. Daha sonra Philedalphia Üniversitesi Müzesi'nde, yarısı kırık bir tablet bulundu. Bu aynı destanın Babil versiyonuydu. Sümer dilinde ve şiir tarzında yazılmıştı. Burada ise Hz. Nuh'un ismi Zuisudra olarak geçiyordu:

“Zuisudra’ya, Tanrı Enki şöyle dedi:
 ‘Duvarından bir söz söyleyeceğim, sözümü tut!
 Kulak ver söyleyeceklerime!
 Bizden bir Tufan, kült merkezlerini kaplayacak,
 İnsanlığın tohumu yok olacak,
 Tanrılar meclisinin sözü karardır,
 An ve Enlil’in emirleriyle
 Krallık hükümdarlık son bulacaktır.”¹⁰

Ardından tabletin kırık kısmı gelir ve sonrasında Tufan’ın her yeri kapladığı ve çok şiddetli olduğundan bahsedilir. Sonunda Zuisudra, Tufan’dan kurtularak, “tanrılar” tarafından Dilmun ülkesine yerleştirilir.

Sümerlilerden kalan diğer bir ilginç bilgi de “Tufan’dan önce, binlerce yıl yaşayan sekiz kralın hüküm sürdüğüdür.”¹¹ Bu bilgi Tevrat ile de paraleldir.

Tufan’a ilişkin, tarihin derinliklerinden gelen başlıca metinleri aktarmaya devam edecek olursak, kronolojik açıdan sıra şimdi Tevrat metinlerine gelmiştir. Tevrat, her ne kadar ilâhi kaynaktan geldikten sonra antik editörlerin elinden geçerek tahrifata uğramış ise de içinde hak sözler de vardır ve bu durum onun dikkate alınmasını gerektiren sebeplerden biridir. Şimdi Eski Ahit’in ilk beş bölümünü oluşturan Tevrat’ın, Yaratılış (Tekvin) bölümündeki Tufan anlatımlarını aktaralım...

¹⁰ “Kur’an, İncil ve Tevrat’ın Sümerdeki Kökeni”, Muazzez İlmiye Çığ, Kaynak Yayınları, 2012, S.57

¹¹ C.L. Wooley, The Sumerians; S.N. Kramer, The Sumerians, S.328

YARATILIŞ
(TEVRAT'IN İLK BÖLÜMÜ)
TEVRAT'TAKİ TUFAN HİKÂYESİ

YARATILIŞ
(TEVRAT'IN İLK BÖLÜMÜ)
TEVRAT'TAKİ TUFAN HİKÂYESİ

Bap 6

1. Yeryüzünde insanlar çoğalmaya başladı, kızlar doğdu.
2. İlahi varlıklar insan kızlarının güzelliğini görünce beğendikleriyle evlendiler.
3. RAB, "Ruhum insanda sonsuza dek kalmayacak, çünkü o ölümlüdür" dedi, "İnsanın ömrü yüz yirmi yıl olacak."
4. İlahi varlıkların insan kızlarıyla evlenip çocuk sahibi oldukları günlerde ve daha sonra yeryüzünde Nefiller vardı. Bunlar eski çağ kahramanları, ünlü kişilerdi.
5. RAB baktı, yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, akli fikri hep kötülükte.
6. İnsanı yarattığına pişman oldu. Yüreği sızladı.
7. "Yarattığım insanları, hayvanları, sürüngenleri, kuşları yeryüzünden silip atacağım" dedi, "Çünkü onları yarattığıma pişman oldum."

8. Ama Nuh RAB'bin gözünde lütuf buldu.
9. Nuh'un öyküsü şöyledir: Nuh doğru bir insandı. Çağdaşları arasında kusursuz biriydi.
Tanrı yolunda yürüdü.
10. Üç oğlu vardı: Sam, Ham, Yafet.
11. Tanrı'nın gözünde yeryüzü bozulmuş, zorbalıkla dolmuştu.
12. Tanrı yeryüzüne baktı ve her şeyin ne denli bozulduğunu gördü. Çünkü insanlar yoldan çıkmıştı.
13. Tanrı Nuh'a, "İnsanlığa son vereceğim" dedi, "Çünkü onlar yüzünden yeryüzü zorbalıkla doldu. Onlarla birlikte yeryüzünü de yok edeceğim.
14. Kendine gofer ağacından bir gemi yap. İçini dışını ziftle, içeriye kamaralar yap.
15. Gemiye şöyle yapacaksın: Uzunluğu üç yüz, genişliği elli, yüksekliği otuz arşın olacak.
16. Pencere de yap, boyu yukarıya doğru bir arşını bulsun. Kapıyı geminin yan tarafına koy. Alt, orta ve üst güverteler yap.
17. Yeryüzüne tufan göndereceğim. Göklerin altında soluk alan bütün canlıları yok edeceğim. Yeryüzündeki her canlı ölecek.
18. Ama seninle bir antlaşma yapacağım. Oğulların, karın, gelinlerinle birlikte gemiye bin.
19. Sağ kalabilmeleri için her canlı türünden bir erkek, bir dişi olmak üzere birer çifti gemiye al.
20. Çeşit çeşit kuşlar, hayvanlar, sürüngenler sağ kalmak için çiftler çiftler sana gelecekler.

21. Yanına hem kendin, hem onlar için yenebilecek ne varsa al, ilerde yemek üzere depola.”
22. Nuh Tanrı'nın bütün buyruklarını yerine getirdi.

Bap 7

1. RAB Nuh'a, “Bütün ailenle birlikte gemiye bin” dedi, “Çünkü bu kuşak içinde yalnız seni doğru buldum.
2. Yeryüzünde soyları tükenmesin diye, yanına temiz sayılan hayvanlardan erkek ve dişi olmak üzere yedişer çift, kirli sayılan hayvanlardan birer çift,
3. kuşlardan yedişer çift al.
4. Çünkü yedi gün sonra yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdıracağım. Yarattığım her canlıyı yeryüzünden silip atacağım.”
5. Nuh RAB'bin bütün buyruklarını yerine getirdi.
6. Yeryüzünde tufan koptuğunda Nuh altı yüz yaşındaydı.
7. Nuh, oğulları, karısı, gelinleri tufandan kurtulmak için hep birlikte gemiye bindiler.
8. Tanrı'nın Nuh'a buyurduğu gibi temiz ve kirli sayılan her tür hayvan, kuş ve sürüngenden erkek ve dişi olmak üzere birer çift Nuh'a gelip gemiye bindiler.
9. Yedi gün sonra tufan koptu.
10. Nuh altı yüz yaşındayken, o yılın ikinci ayının on yedinci günü enginlerin bütün kaynakları fışkırdı, göklerin kapakları açıldı.
11. Yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdı.

12. Nuh, oğulları Sam, Ham, Yafet, Nuh'un karısıyla üç gelini tam o gün gemiye bindiler.
13. Onlarla birlikte her tür hayvan -evcil hayvanların, sürüngenlerin, kuşların, uçan yaratıkların her türü- gemiye bindi.
14. Soluk alan her tür canlı çiftler çiftler Nuh'un yanına gelip gemiye bindi.
15. Gemiye giren hayvanlar Tanrı'nın Nuh'a buyurduğu gibi erkek ve dişiydi. RAB Nuh'un ardından kapıyı kapadı.
16. Tufan kırk gün sürdü. Çoğalan sular gemiyi yerden yukarı kaldırdı.
17. Sular yükseldi, çoğaldıkça çoğaldı; gemi suyun üzerinde yüzmeye başladı.
18. Sular öyle yükseldi ki, yeryüzündeki bütün yüksek dağlar su altında kaldı.
19. Yükselen sular dağları on beş arşın aştı.
20. Yeryüzünde yaşayan bütün canlılar yok oldu; kuşlar, evcil ve yabanıl hayvanlar, sürüngenler, insanlar, soluk alan bütün canlılar öldü.
21. RAB insanlardan evcil hayvanlara, sürüngenlerden kuşlara dek bütün canlıları yok etti, yeryüzündeki her şey silinip gitti. Yalnız Nuh'la gemidekiler kaldı.
22. Sular yüz elli gün boyunca yeryüzünü kapladı.

Bap 8

1. Sonra Tanrı Nuh'u ve gemideki evcil ve yabanıl hayvanları anımsadı. Yeryüzünde bir rüzgâr estirdi, sular alçalmaya başladı.

2. Enginlerin kaynakları, göklerin kapakları kapandı. Yağmur dindi.
3. Sular yeryüzünden çekilmeye başladı. Yüz elli gün geçtikten sonra sular azaldı.
4. Gemi yedinci ayın on yedinci günü Ararat dağlarına oturdu.
5. Sular onuncu aya kadar sürekli azaldı. Onuncu ayın birinde dağların doruğu görüldü.
6. Kırk gün sonra Nuh yapmış olduğu geminin pence-resini açtı.
7. Kuzgunu dışarı gönderdi. Kuzgun sular kuruyuncaya kadar dönmedi, uçup durdu.
8. Bunun üzerine Nuh suların yeryüzünden çekilip çekilmediğini anlamak için güvercini gönderdi.
9. Güvercin konacak bir yer bulamadı, çünkü her yer suyla kaplıydı. Gemiye, Nuh'un yanına döndü. Nuh uzanıp güvercini tuttu ve gemiye, yanına aldı.
10. Yedi gün daha bekledi, sonra güvercini yine dışarı saldı.
11. Güvercin gagasında yeni kopmuş bir zeytin yaprağıyla akşamleyin geri döndü. O zaman Nuh suların yeryüzünden çekilmiş olduğunu anladı.
12. Yedi gün daha bekledikten sonra güvercini yine gönderdi. Bu kez güvercin geri dönmedi.
13. Nuh altı yüz bir yaşındayken, birinci ayın birinde yeryüzündeki sular kurudu. Nuh geminin üstündeki kapağı kaldırınca toprağın kurumuş olduğunu gördü.
14. İkinci ayın yirmi yedinci günü toprak tümüyle kurumuştu.

15. Tanrı Nuh'a,
16. "Karın, oğulların ve gelinlerinle birlikte gemiden çık" dedi,
17. "Kendinle birlikte bütün canlıları, kuşları, hayvanları, sürüngenleri de çıkar. Üresinler, verimli olsunlar, yeryüzünde çoğalsınlar."
18. Nuh karısı, oğulları ve gelinleriyle birlikte gemiden çıktı.
19. Bütün hayvanlar, sürüngenler, kuşlar, yeryüzünde yaşayan her tür canlı da gemiyi terk etti.
20. Nuh RAB'be bir sunak yaptı. Orada bütün temiz sayılan hayvanlarla kuşlardan yakmalık sunular sundu.
21. Güzel kokudan hoşnut olan RAB içinden şöyle dedi: "İnsanlar yüzünden yeryüzünü bir daha lanetlemeyeceğim. Çünkü insan yüreğindeki eğilimler çocukluğundan beri kötüdür. Şimdi yaptığım gibi bütün canlıları bir daha yok etmeyeceğim.
22. "Dünya durdukça ekin ekmek biçmek, sıcak soğuk, yaz kış, gece gündüz hep var olacaktır."

Bap 9

1. Tanrı, Nuh'u ve oğullarını kutsayarak, "Verimli olun, çoğalıp yeryüzünü doldurun" dedi,
2. "Yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tümü sizden korkup ürkecek. Yeryüzündeki bütün canlılar, denizdeki bütün balıklar sizin yönetiminize verilmiştir.
3. Bütün canlılar size yiyecek olacak. Yeşil bitkiler gibi, hepsini size veriyorum.

4. "Yalnız kanlı et yemeyeceksiniz, çünkü kan canı içerrir.
5. Sizin de kanınız dökülürse, hakkınızı kesinlikle arayacağım. Her hayvandan hesabını soracağım. Her insandan, kardeşinin canına kıyan herkesten hakkınızı arayacağım.
6. "Kim insan kanı dökerse, kendi kanı da insan tarafından dökülecektir. Çünkü Tanrı insanı kendi suretinde yarattı.
7. Verimli olun, çoğalın. Yeryüzünde üreyin, artın."
8. Tanrı Nuh'a ve oğullarına şöyle dedi:
9. "Sizinle ve gelecek kuşaklarınızla, 10. sizinle birlikteki bütün canlılarla -kuşlar, evcil ve yabanıl hayvanlar, gemiden çıkan bütün hayvanlarla- antlaşmamı sürdürmek istiyorum.
11. Sizinle antlaşmamı sürdüreceğim: Bir daha tufanla bütün canlılar yok olmayacak. Yeryüzünü yok eden tufan bir daha olmayacak."
12. Tanrı şöyle sürdürdü konuşmasını: "Sizinle ve bütün canlılarla kuşaklar boyu sonsuza dek sürecektir antlaşmamın belirtisi şu olacak:
13. Yayımlı bulutlara yerleştireceğim ve bu, yeryüzüyle aramdaki antlaşmanın belirtisi olacak.
14. Yeryüzüne ne zaman bulut göndersem, yayım bulutların arasında ne zaman görünse,
15. Sizinle ve bütün canlı varlıklarla yaptığım antlaşmayı anımsayacağım: Canlıları yok edecek bir tufan bir daha olmayacak.

16. Ne zaman bulutlarda yay görünse, ona bakıp yeryüzünde yaşayan bütün canlılarla yaptığım sonsuza dek geçerli antlaşmayı anımsayacağım.”
17. Tanrı Nuh’a, “Kendimle yeryüzündeki bütün canlılar arasında sürdüreceğim antlaşmanın belirtisi budur” dedi.
18. Gemiden çıkan Nuh’un oğulları Sam, Ham ve Yafet idi. Ham Kenan’ın babasıydı.
19. Nuh’un üç oğlu bunlardı. Yeryüzüne yayılan bütün insanlar onlardan üredi.
20. Nuh çiftçiydi, ilk bağı o dikti.
21. Şarap içip sarhoş oldu, çadırının içinde çırlıçıplak uzandı.
22. Kenan’ın babası olan Ham babasının çıplak olduğunu görünce dışarı çıkıp iki kardeşine anlattı.
23. Sam’la Yafet bir giysi alıp omuzlarına attılar, geri geri yürüyerek çıplak babalarını örttüler. Babalarını çıplak görmemek için yüzlerini öbür yana çevirdiler.
24. Nuh ayılınca küçük oğlunun ne yaptığını anlayarak,
25. Şöyle dedi: “Kenan’a lanet olsun, Köleler kölesi olsun kardeşlerine.
26. Övgüler olsun Sam’ın Tanrısı RAB’be, Kenan Sam’a kul olsun.
27. Tanrı Yafet’e bolluk versin, Sam’ın çadırlarında yaşasın, Kenan Yafet’e kul olsun.”
28. Nuh, Tufan’dan sonra üç yüz elli yıl daha yaşadı.
29. Toplam dokuz yüz elli yıl yaşadıktan sonra öldü.

İNCİLLERDE TUFAN

İNCİLLERDE TUFAN

İncillerde Tufan ile ilgili açıklama yoktur ama bazı yerlerde ismi anılır. Matta İncili Bap 24: 37, 38 ve 39'da şöyle denir:

“Nuh’un günlerinde nasıl olduysa, İnsanoğlu’nun¹² gelişinde de öyle olacak. Nuh’un gemiye bindiği güne dek, Tufan’dan önceki günlerde insanlar yiyip içiyor, evlenip evlendiriliyorlardı.”

Aynı ifadeler Luka İncili, Bap 17:26 ve 27’de de geçer.

Buraya kadar kayıtlı tarihimiz boyunca insanların kafasındaki öne çıkan Tufan tezahürleri hakkında genel görüş sahibi olduk. Ancak bu arada dünyanın çeşitli yerlerinde birçok topluma ait olan ama burada aktarmadığımız sayısız Tufan söylencesinin var olduğunu da belirtelim. Ama bunların ne kadarının Nuh Tufanı’nı anlattığı muallaktır.

¹² İncillerde “İnsanoğlu” ifadesi Hz. İsa (a.s.) için kullanılır. Burada kastedilen de dolayısıyla odur. Ne gariptir ki buna rağmen Hz. İsa’ya ulûhiyet atfetmektedirler.

Bizim için en önemli ve mutlak referans Kur'an'dır. Ve inanıyorum ki Kur'an'ın ışığı sayesinde bir gün, bütün bu soruların cevaplarına ulaşılacaktır.

TUFAN'DAN ÖNCE
1. YÜZYILDA İNSANLARIN
TEKNOLOJİDE ULAŞTIĞI SON NOKTA

TUFAN'DAN ÖNCE
1. YÜZYILDA İNSANLARIN
TEKNOLOJİDE ULAŞTIĞI SON NOKTA

Günümüzdeki teknolojik üstünlük seviyesine, İnsanoğlunun tarih boyunca sadece günümüzde ulaştığı sanılır. Bu çalışmamızda, insanların bütün dünyayı sular altında bırakan muazzam bir tufanda bile zarar görmeyecek kadar sağlam bir gemiyi inşa edebilecek teknolojik altyapıya 50.000 yıl öncesinde sahip olduğu kanaatine vardık. Nihayetinde bir gemiyi inşa etmek için sadece onu nasıl yapacağınızı bilmek yetmez. Onun yapımında kullanacağınız malzemenizin olması da yetmez. O malzemeleri bir araya getirecek araçlara da ihtiyaç duyarsınız. “Bu Allâh’ın bir mucizesidir ve bu yüzden üzerinde düşünmeye gerek yoktur” demek sanırım ki her şeyi belli kanunlara binaen yaratan ve sınırlarını koyan yüce yaratıcıya saygısızlık olur. Örneğin yüzme bilmeyen birinin, “nasıl olsa Allâh koruyucu melekleri vasıtasıyla sürekli bizi koruma hâlinindedir ve bu yüzden denize atlayayım nasıl olsa bana bir şey olmaz” demesi gibidir. Veya daha uç bir örnek vermek gerekirse, kendilerine

bir peygamber gönderildiği zaman “Allâh bizi uyarmak için melekleri göndermeli değil miydi?” diyen toplumların –ki bunun örnekleri Kur’an-ı Kerim’in birçok ayetinde belirtilmiştir– hâlini akıllara gelir.

Bugün böyle bir tufan olsa –tufanın boyutları ile ilgili bilgileri ilerleyen bölümlerde incelediğimiz zaman daha iyi anlaşılacaktır– en teknolojik sistemlerle inşa edilmiş gemiler bile batacaktır. Nitekim o gün de öyle olmuştu. Bu yüzden Hz. Nuh’un gemisini hiç küçümsememek gerekir. O gemi gün yüzüne çıkınca bütün insanların şaşkınlıktan ağzı açık kalacaktır.

Tarihçilerin var olduğunu söylediği en eski dönem Paleolitik Çağ, diğer bir deyişle Taş Devri ortalama M.Ö. 10.000 yılından daha eski dönemlerdir. Onlara göre insanlık var oluşundan, yaklaşık M.Ö. 10.000 yıllarına kadar geçen süre içerisinde Taş Devri’ni yaşamıştır. Ancak bizim kanaatimize göre böyle bir çağ hiçbir zaman olmamıştır. Sadece ilkel bir şekilde yaşayan bazı topluluklar var olmuştur ve günümüzde dahi bazı toplumlar bu tür bir yaşam tarzını benimsemekte ve devam ettirmektedir. Örneğin Afrika’da ve Güney Amerika’nın Amazon Ormanları’nda birçok kabile hâlâ bu şekilde yaşamaktadır.

Kur’an ayetlerinde, Allâh’ın elçi göndermediği bir kavmi helak etmeyeceği bildirilmektedir. Hz. Nuh da bütün insanlara gönderilmiş ve tebliğ görevini yerine getirmiş bir peygamberdi.

Dünya üzerindeki bütün insanlara tebliğ yapmak, kitle iletişim araçları olmadan mümkün değildir. Tabî ki Hz. Nuh uydu telefonu, televizyon verici istasyonu vs. gibi

araçlar kullanıyordu demiyoruz. Ama o gün, bizim kullandığımız kitle iletişim araçlarına denk gelecek daha farklı türde, belki de daha gelişmiş yapıdaki araçlara sahip olduğunu düşünebiliriz.

Ayrıca Hz. Nuh'un, Nuh Suresi 15. ayette kavmine şu şekilde seslenmesi de ilginç bir teknik kabiliyete dikkat çekiyor: "Görmediniz mi, Allah yedi göğü nasıl tabakalar hâlinde yaratmış!" Hz. Nuh'un "görmediniz mi?" deyişi, o kavmin, uzayın bütün katmanlarını gözleme kabiliyetine sahip oluklarını gösteriyor. Öyle ki bizler bugün bile böyle bir astronomik gözlem yapabilecek düzeye bilimsel açıdan ulaşamadık. Uzayın en uzak köşelerini henüz keşfedebilmiş değiliz.

Tufan öncesi toplumun, teknolojik eserlerine örnek olabilecek arkeolojik buluntu veya tarihsel kayıt henüz elimizde mevcut değil ama bu duruma benzer, efsaneye dönüşmüş bir hikâye, tarihin derinliklerinden günümüze ulaşmıştır. Bunun adı Atlantis Efsanesidir. "Burada Atlantis Efsanesi, Tufan öncesi dünyayı anlatıyor" demek istemiyoruz. Veya bu efsaneyi kesin bir referans olarak da almıyoruz. Ancak aradaki bazı dikkat çekici bilgiler nedeniyle onu göz ardı etmemizin bir eksiklik olacağı düşüncesinden hareketle, bilgi edinme ve bir ufuk açmak açısından Atlantis konusuna kısaca da olsa değinmek istiyoruz. Ama ondan önce, Eski Dünya Toplumu'nun ulaştığı teknolojik seviyenin bizden üstün olabileceğine işaret eden birkaç ayet inceleyelim:

Yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki, kendilerinden öncekilerin sonları nice olmuş görsünler? **Onlar, hem kuvvetçe hem de yeryüzündeki eserleri bakımından bunlardan daha üstün idiler.** Ama Allah onları günahları yüzünden yakaladı. Ve Allah'a karşı bir koruyanları da olmadı.

40/Mü'min Suresi: ayet; 21 meali

Yeryüzünde dolaşıp da kendilerinden öncekilerin sonu nice olmuş diye bakmıyorlar mı? **Öncekiler bunlardan sayıca daha çok, kuvvetçe daha zorlu ve yeryüzündeki eserleri bakımından daha üstün idiler.** Ama kazanmış oldukları şeyler, kendilerine hiçbir yarar sağlamadı.

40/Mü'min Suresi: ayet; 82 meali

Yeryüzünde dolaşıp da kendilerinden öncekilerin sonlarının nasıl olduğunu görmediler mi? **Onlar, kuvvet bakımından bunlardan daha zorluydular.** Göklerde de yerde de Allah'ı âciz bırakacak hiçbir şey yoktur. Alimdir O, kadirdir.

35/Fatır Suresi: Ayet; 44 Meali)

Yeryüzünde dolaşıp bir bakmıyorlar mı ki, nasıl oldu kendilerinden öncekilerin sonu? **Onlar kuvvet yönünden bunlardan daha ağır ve baskındılar. Toprağı eşip deşip didik didik etmişlerdi. Ve yeryüzünü, bunların imar ettiklerinden çok daha fazla imar et-**

mişlerdi. Ve resulleri onlara açık seçik deliller getir-mişti. O halde, Allah onlara zulmediyor değildi. Doğ-rusu, onlardı kendilerine zulmedip duranlar.

31/Rum suresi: Ayet; 9 meali)

Not: Kur'an-ı Kerim'in tüm zamanlara ve tüm in-sanlara hitap ettiğini unutmayalım. İlgili ayetlerde "onlar" ile kastedilen tüm zamanların müşrikleri-dir. O yüzden, bir zamanlar, öyle güçlü ve zalim bir topluluk yeryüzünde hüküm sürmüştür ki, onlar gibisi bir daha gelip geçmemiştir sonucuna varıyoruz.

Kur'an ayetlerini okurken, onların tüm zamanlara hitap ettiğini bilirsek, bugüne kadar açıklayamadığımız birçok ayetin, zihinlerimizde nasıl anlam kazandığını da görebili-riz. Mesela Adiyat suresinin ilk dört ayeti bu açıdan ente-resandır.

Surenin birinci ayetinde **وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا** (Vel adi-yati dabha) yani **"And olsun derinden gelen bir ses çıkaran Adiyat'a"** deniyor. Bugüne kadar yapılmış meallerde Adi-yat, "dört nala koşanlar" veya "harıl harıl koşanlar" şek-linde çevrilmiştir. Dabh ise derinden gelen hırıltılı bir sestir. Bunu da atların veya koşan insanların nefes nefese kaldık-ları zaman çıkardıkları ses olarak düşünmüşlerdir. **Açıkça anlaşılmaktadır ki "Adiyat" hem hızla ilerleyen hem de gürültü çıkaran bir şeydir.** Eski müfessirlerin Adiyat'ı, dörtlü nala koşan atlar veya koşuşturan insanlar şeklinde an-lamış olması garip değildir. Asıl garip olan, surenin deva-

mındaki ayetlere rağmen bizim de Adiyat'ı bu şekilde anlamaya devam ediyor olmamızdır. Buyurun, devam eden ayetleri birlikte okuyalım; yorum sizin!...

Adiyat Suresinin ilk 5 ayetinin meali

1. Ant olsun gürültülü Adiyata
2. Böylece çarparak ateş saçanlara
3. Sabah vakti baskın verenlere
4. Böylece onunla tozu dumana katanlara
5. Onunla topluluğun ortasına dalanlara
6. Şüphesiz ki insan Rabbine karşı nankördür

HZ. NUH'UN YAŞI

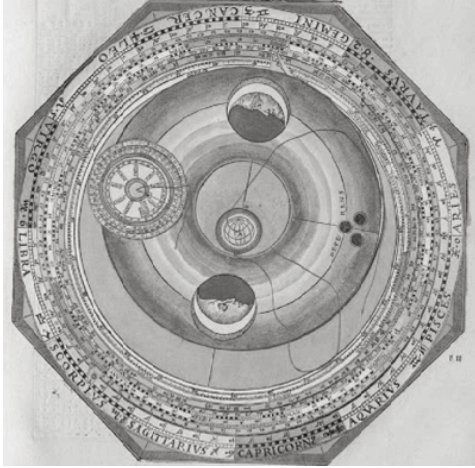
HZ. NUH'UN YAŞI

Kur'an'da, Ankebut suresinin 14. ayetinde, Hz. Nuh'un, Kavminin arasında 1000-50 yıl kaldığı belirtilir. Buradan, en az 950 yıl yaşadığı sonucunu çıkarıyoruz. Tevrat'ta ise Tekvin 7. bap, 10. bölümde Hz. Nuh'un Tufan zamanında 600 yaşında olduğu ve 9. bap, 28. bölümde ise Tufan'dan sonra 350 yıl yaşadığı söylenir. Hesaplayınca, bu da 950 eder. Tevrat'ta sadece Hz. Nuh'un değil, onun atalarının da yüzlerce yıl yaşadığından bahsedilir. Yani Tufan öncesinde insan ömrü asırlarla ölçülür. Yine Tevrat'ta Tekvin Bap 6, bölüm 3'te Allah'ın, insan ömrünün kısaltılıp 120 yıl olmasına karar verdiği belirtilir. Bu, karar Tufan'dan kısa süre önce verilir. Sonra da Tufan gelir. Ama Hz. Nuh burada bir istisna tutulmuş gibi görünür. Öyleyse Tufan'a kadar insanların o kadar uzun yaşamasının sebebi neydi? İnsanlar tıp ilminde ileri teknolojiye mi ulaşmışlardı? Belki de Tufan'dan sonra dünyadaki içme suyunun, uzaydan dev bir buz kütlesi olarak gelmiş olması muhtemel sular yüzünden kalitesi düşmüştü. Bilemiyoruz. Acaba kaybolan "Ab-ı Hayat" yani "hayat veren su" söylenceleri kökenini buradan alıyor olabilir mi?

M.Ö. 3. Yüzyılda yaşamış Eski Mısırlı bir rahip ve tarihçi olan Manetho da binlerce yıl yaşayan insanlardan bahseder. Manetho onlara “tanrılar” der. Krallığın “tanrılardan, yarı tanrılara devrolduğunu, onlardan da insanlara geçtiğini” söyler. Kısa ömürlü insanlar ona göre sıradan insan, uzun yaşayanlarsa “tanrılardır” ve insanlardan önce, onlar hüküm sürmüştür.

Sümerlilere göre ise Tufan’dan önce sekiz “Tanrı kral” hüküm sürmüştü; *Alulim* 28.800 yıl, *Alalgar* 36.000 yıl, *Enmenluana* 43.200 yıl, *Enmengalana* 28.000 yıl, *Dumuzi* 36.000 yıl, *Enspatzidana* 28.800 yıl, *Enmendurana* 21.000 yıl, *Ubratutu* 18.600 yıl hüküm sürdü. Utnapiştım (Hz. Nuh) ise Sümerlilere göre 28.800 yıl hüküm sürdü. Krallık, gökten yere inmeden önce 162.000 yıl göklerde sürmüştü ve gökteki kral Alorus idi. Sümerlilere göre Tufan’dan önce dünyaya kral olan bu sekiz kişi, Anunaki (Gözcü) tanrılarıydı. Sümerlilerin bahsettiği sekiz “Gözcü Kral”ın, Tevrat’ta bahsedilen Kabil ve onun soyundan gelenler olma ihtimali vardır. Çünkü Tevrat’a göre Hz. Nuh da Kabil’in soyundan gelmektedir. Ve o soy **Gözcüler**, **Anaklar** ve **Nefiller** gibi farklı isimlerle anılmaktadır.

HZ. NUH'UN KAVMİNİN
ASTRONOMİ BİLGİSİ

HZ. NUH'UN KAVMİNİN ASTRONOMİ BİLGİSİ

Nuh suresinin 15. ayetinde, Hz. Nuh'un, kavmine **“görmediniz mi, Allah yedi göğü nasıl tabakalar hâlinde yaratmış?”** diye sorduğu bildirilir. Buradan da anlıyoruz ki o dönem, uzay en uzak köşeleri bile ileri bir teknikle gözlemlenebiliyor, incelenebiliyordu? Burada bizim için önemli olan ayırım, bu soruyu Allah'ın değil, Hz. Nuh'un soruyor olmasıdır. Eğer o kavim bu bilgilere sahip olmasaydı, onlar arasında böyle bir diyalog geçmezdi.

Eğer bu kadar ileri bir teknolojiye sahip idilerse -ki bu ayetten, bu anlaşılmaktadır- o hâlde, gökyüzündeki diğer topluluklarla bir iletişimleri olabilir miydi? Bu soru birçokları için garip gelebilir ama gökyüzünde insandan başka canlıların yaşadığı Kur'an-ı Kerim ayetleriyle sabittir.

M.Ö. 300'lü yıllardan kalma bir Yahudi metni olan Hanok kitabında da 7'den 16. bölüme kadar Gözcülerden detaylıca bahsedilir. Bunlar Tevrat'ta Nefiller, Zorbalar, Devler veya Anaklar şeklinde karşımıza çıkan ve "İnsan kızlarıyla evlenen Tanrı oğulları" diye adlandırılan kişilerdir. Hanok kitabında, onların İnsan kızlarıyla evlendikten sonra dev çocukların doğduğu anlatılır. Gözcüler ve onların çocukları Tufan zamanına kadar dünyada terör estirmiştir. Bunlar Cennet'ten kovulmuş Şeytan'ın soyudur. Hz. Adem'in oğlu Kabil ve Kabil'in soyu da onların arasındadır. Gözcüler, Hz. Adem'in diğer oğlu Şit'in soyundan gelen insanlara çok büyük zulümler yapmıştır. Hanok kitabına göre, insanlara teknolojiyi ve astronomiyi de onlar öğretmiştir. Kur'an'da, Araf suresinin 27. ayetinde gözcülere işaret eder şekilde; **"Şeytan ve kabilesi sizi, onları göremeyeceğiniz yerden görür"** denir.

GÖKLERDEKİ DABBELER

GÖKLERDEKİ DABBELER

Allah; göklerin, yerin ve bunlardaki varlıkların yaratıcısı olduğuna göre, Kur'an-ı Kerim'de hem yeryüzünde yaşayan, hem de -varsa- göklerde yaşayan varlıklardan bahsedilmesini bekleyebiliriz. Nitekim öyledir de. Evet, Allah yeryüzünde yaşayan canlılardan, yani bizden bahsettiği gibi, göklerde yaşayan canlılardan da bahsetmektedir. Kur'an'da bu canlılar kimi zaman "dabbe" ismiyle anılır. Bazen de **مَنْ فِي السَّمَوَاتِ** (men fis semavat) yani "göklerdeki kişiler" tamlamasıyla anılır.

"Göklerdeki kişilerin" varlığı ayetlerle sabit olduğu için, bu kişilerin varlığı İslam dünyasında hiç tartışma konusu olmamıştır. Fakat bu kişilerin kim olduğu tartışılmıştır. Bir de işin dabbeler boyutu vardır ki, bu durum, evrendeki canlılığın dünyamızdan ibaret olduğunu düşünen bizler için oldukça garip ve dikkat çekicidir.

“Göklerde ve yerde olan dabbeler ve melekler, onlar hepsi de büyüklük göstermeden Allah’a secde ederler.”

16/Nahl Suresi: ayet; 49

Yerdeki dabbeler yani insanlar ve hayvanlar, kafamızda hemen bir yere oturuyor. Peki göklerdeki dabbeler kimdir? “Bunlar kuştur” diyerek, anlamaya çalışmaktan kolayca vaz mı geçeceğiz yoksa bu gök dabbeleri hakkında, diğer ayetlerde neler söyleniyor diye incelemeye devam mı edeceğiz? 12. yüzyıl alimlerinden, dil bilimci müfessir Zemahşeri, bu ayette bahsedilen gök dabbelerinin, göklerde bizim gibi adım atarak gezen canlılar olma ihtimalinden bahsederken, uzaylı canlılara mı dikkat çekiyordu? Öyleyse hem diğer ayetlere, hem de dabbe kelimesinin etimolojisine bakalım...

دابة (Dabbe) kelimesi, **دب** (deb) kökünden gelir. Türkçedeki “debelenmek” fiilinin de köküdür aynı zamanda. “Debbe” dört ayak üstünde yürümek manasındadır. Bebeğin emeklemesine de “debbe” denir. “Dabbe” ise “debbe” fiilini gerçekleştirendir. Bir canlının dabbe olması için dört ayağı veya iki eliyle ile iki ayağı olması gerekir. Dört ayaklı hayvanların hepsi dabbe sınıfına girer. Fakat İnsan da dabbedir. Dört ayak üstünde yürümez ama iki eli ve iki ayağı vardır. Kanguru da dabbedir, o da iki ayak üstünde yürür ama ayrıca iki eli vardır. Kuşların ise sadece iki ayağı ve kanatları vardır ve bu yüzden “tayr” yani uçan varlık kategorisine girerler. Bazı müfessirler, göklerdeki dabbeler hakkındaki ayetlerden hareketle, bütün canlıların, dolayısıyla kuşların da “dabbe” sınıfına dahil olabileceğini söylemiştir. Acaba öyle olabilir mi? İncelemeye devam edelim.

“Gökleri, yeri ve bunlarda, dabbeden yaydıklarını/türettiklerini yaratması, O’nun ayetlerindendir.”

42/Şura Suresi: ayet; 29

Allah, bu ayette bize gökleri ve yeri yarattığını söyledikten sonra, bunların içinde debbeler yaydığını da bildiriyor. Bu ayetin Türkçe meallerinin tamamına yakınında “dabbe” kelimesi “canlı” diye tercüme edilmiş. O yüzden de meallerin çoğunda bu detay gözden kaçırılmış. Bu ayetle ilgili olarak, Prof. Celal Yeniçeri, “*Varlık ve Uzay Ayetleri Tefsiri*” isimli kitabında, bazı müfessirlerin, melekleri de gök dabbeleri kategorisine dâhil ettiğini aktardıktan sonra, “meleklerin diğer canlılar gibi türeyip yayılmadığına” dikkat çekiyor ve göklerde yaşayan dabbelerin maahiyetini sorguluyor.

Aktardığımız Şura suresi 29. ayetin tefsiri ile ilgili olarak, Zemahşeri, Râzi, Neysâburi ve hatta Osmanlı’nın meşhur müfessiri Ebu Suud Efendi bile göklerde insan veya hayvan gibi gezip yürüyen canlıların olabileceği ihtimalinden bahsediyor.

Bu noktada Yusuf suresinin 105. ayeti akla geliyor:

“Göklerde ve yerde nice deliller vardır ki, onlar bu delillere aldrış etmeden **üstlerinden geçerler.**”

12/Yusuf Suresi: ayet; 105

Bu da çok dikkat çekici bir ayettir. Yine Türkçe meallere bakınca, “üstlerinden geçerler” ifadesinin, “yakınından ge-

çerler" şeklinde tercüme edildiğini görürüz. Halbuki ayette açıkça **عَلَيْهَا** (aleyha) yani "üstünden" ifadesi geçmesine rağmen, çoğu mealde "yakınından" şekilde tercüme yapılmıştır. Gökteki bir şeyin üzerine basma fikri bize garip geldiği için olsa gerek, böyle bir tevile gidilmiştir. Fakat o zaman da meal okunurken, bu gibi bariz olan detay bilgiler gözden kaçmaktadır.

Buraya kadar incelediğimiz "dabbe" kelimesinin, Kur'an-ı Kerim'de, Nur suresinin 45. ayetinde tanımı yapılmaktadır ve bizim için asıl referans bu ayet olmalıdır.

"Allah her dabbeyi sudan yarattı. İşte onlardan kimisi karnı üstünde yürür, onlardan kimisi iki ayak üzerinde yürür, onlardan kimisi dört (ayak) üzerinde yürür. Allah ne dilerse yaratır. Allah'ın her şeyi yaratmaya gücü yeter." 24/Nur Suresi: ayet; 45

Allah, çeşitli ayetlerinde insanları su, toprak, nutfe, alak, gibi çeşitli şeylerden yarattığını söyler. Bu ayette ise suya dikkat çekiyor. Bütün dabbeleri sudan yarattığını söylüyor. Burada dikkatimiz çeken ifade "külli dabbetin" yani "bütün dabbeler" dir. Ardından dabbelerin ne çeşit yaratıklar olduğunu açıklıyor ve üç kategori çiziyor. Birincisi "karnı üstünde yürüyen" dabbeler ki timsah, kertenkele gibi sürüngen canlılar aklımıza geliyor. Belki burada yılanlar, ayakları olmadığı halde, karınları üzerinde süründükleri için bir istisna olarak bu kapsama dâhil edilmiş olabilir (doğrusunu Allah bilir). Sonra ikinci kategori olarak iki ayak üzerinde yürüyen dabbelerden ve en son olarak da

dört ayak üzerinde yürüyen dabbelerden bahsediyor. Ayette “kimisi” derken kişi zamiri kullanılması da ilginçtir. Dikkatimizi çeken bir husus da bütün dabbelerin yürüyen canlılar olarak tanımlanması. Eğer kuşlar da dabbe sınıflarına dâhil edilmişse, o halde “bütün dabbelerden” bahsedildiğine göre, ayette “bazısı da havada uçar” tarzında bir ifade ile neden karşılaşmıyoruz? Ayrıca balıklara dair de bir sınıflandırma bu ayette yapılmamış, yani ayette “bazısı da suda yüzer” diyebilirdi ama demiyor. Bu durumda, ayette kuşların dabbe kategorisine dâhil edilmediği fikri hasıl oluyor. Böyle bir çıkarımdan doğacak sonuç, göklerdeki dabbeler eğer kuş değilse, diğer gezegenlerde yaşayan insan ve/veya hayvan türünde canlılar olduğudur. Ayetin sonundaki “Allah ne dilerse yaratır. Allah’ın her şeyi yaratmaya gücü yeter.” ifadesi de zaten Allah’ın yaratma gücünün sınırsızlığına dikkat çekmektedir.

Ayrıca Kur’an-ı Kerim’de **مَنْ فِي السَّمَوَاتِ** (men fis semavat) ifadesiyle, göklerdeki akıllı varlıklardan bahsedildiğine, az önce dikkat çekmiştik. Çünkü Arapça’da “men” kişi zamiridir, sadece akıllı canlılar için kullanılır. Buna, aşağıdaki ayeti örnek olarak verebiliriz:

“Göklerde ve yerde kimler varsa, hepsi O’na aittir. O’nun yanında bulunanlar ise O’na ibadetten, büyüklük taslayıp geri durmazlar ve yorulmazlar da.”

21/Enbiya Suresi: ayet; 19

Bu ayette, O’nun yani Allah’ın yanında bulunanların melekler olduğu, kolayca anlaşılıyor. Peki öyleyse, göklerde

bulunan diğerleri kimdir? Bu da cevap veremediğimiz sorulardan biridir. Çok dikkat çekici bir diğer ayet ise şöyledir:

“Göklerde ve yerde kimler varsa, **onlar da gölgeleri de** sabah akşam, ister istemez Allah’a secde ederler.”

13/Rad Suresi: ayet; 15

Gökteki bu kişilerin gölgeleri olduğuna göre, bizim gibi cismani bedenleri de olduğunu, yani ruhani veya enerji bedenli varlıklar olmadığını anlıyoruz. Öyleyse uzayda bizim gibi beden sahibi canlıların varlığı için bu ayet de bir delil sayılabilir.

Peki uzayda yaşayan canlılar arasında bizden daha ileri medeniyetler olabilir mi?

İsra suresinin 70. ayetinde “**Biz Adem oğullarını, yarattıklarımızın bir çoğundan üstün kıldık**” şeklinde bir ifade geçer. Bu ifadeden de yaratılmışlar arasında en üstün varlığın biz olmadığını anlarız. Dünyadaki hayvanlardan üstün olduğumuza göre, bizden üstün yaratıklar uzayda olabilir.

Peki bunlar, melekler olabilir mi? Eğer öyle olsaydı, muhtemelen hem İblis’e hem de bütün meleklerle, insana secde etmeleri emrolunmazdı. Peki cinler bizden üstün olabilir mi? Onlar da olamaz çünkü, Hz. Adem yeryüzüne halife olarak gönderildiğinde, yeryüzünde cinler vardı. Biz onlardan üstün olarak buraya geldik. Hatta Kur’an onların, Hz. Süleyman’ın emrine verildiğinden bahseder. Öyleyse Adem oğullarından üstün olan bu yaratıklar kimlerdir?

Dünyada böyle birileri olmadığına göre, bunlar uzayda olmalıdırlar. Bu nedenle de uzaylı ırkların arasında bazıları bizden daha üstün yaratılışa sahip insan ırkları olabilir.

Yâsin suresinin 81. ayeti uzayda hayat barındırması muhtemel gezegenler hakkında bize fikir veriyor:

“Gökleri ve yeri yaratan, onların benzerlerini yaratmaya kadir değil midir? **Evet, O, yaratan ve bilendir.**”

36/Yasin suresi: ayet; 81

Kur'an-ı Kerim sadece gökteki canlılardan bahsetmekle kalmaz, aynı zamanda gök katmanları arasında seyahat etmeyi sağlayan bineklerden de bahseder.

KUR'AN
UZAY ARAÇLARINDAN MI
BAHSEDİYOR?

KUR'AN
UZAY ARAÇLARINDAN MI
BAHSEDİYOR?

İnşikak suresinin 19. Ayetinde **لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ** (Le terkebunne tabakan an tabak) yani “muhakkak ki siz binip, tabakadan tabakaya geçeceksiniz” mealinde bir bilgi verilir. Yani bir şeye binip tabakalar arası seyahat edeceğimiz anlaşılır. Burada tabaka anlamındaki **طَبَقٍ** (tabak) kelimesi gök manasındadır. Çünkü Kur'an'da bu kelime, göğün tabakaları anlamında kullanılır (Bkz. Nuh, 15). Ama bir vasıtaya binip göğün uzak köşelerine yolculuk yapmak, klasik anlayışa göre anlaşılması zor bir fikirdir. Fakat buna rağmen İbn-i Mesud, Hasan El-Basri, İbn-i Abbas gibi ünlü ilk dönem müfessirleri bile bunu gök katmanlarından başka bir şey olarak anlamamışlardır. Çünkü burada göklerden bahsedildiği açıktır. Ama o halde ayetten uzay seyahati manası çıkacağı için, günümüz meallerinin birçoğunda, yorum katılmak suretiyle **“muhakkak siz hâlden hâle geçeceksiniz”** şeklinde yazılmıştır. Üstelik, evrimciler arasından bu meali alıp evrim teorisine delil göstermek çaba-

sına girenler bile çıkmıştır. Halbuki “hâlden hâle geçmek”le hiçbir ilgisi yoktur.

Ayette geçen ركب (rekeb) fiili, binmek manasındadır. Bugün de kullanılmaya devam etmektedir. Örneğin اركب قطار (erkebu katar) yani trene binmek gibi. Bu ayeti incelerken, “rekebe” fiili acaba başka bir manada kullanılıyor olabilir mi diye düşünüp, emin olmak için aynı kelimenin diğer ayetlerde nasıl geçtiğine de baktım. Kullanıldığı her yerde binmek anlamındaydı. Ve beraberinde geçen daha da ilginç ifadeler dikkatimi çekti.

Örneğin Nahl suresinin 8. ayetinde “Siz binesiniz diye ve ziynet olarak atlar, katırlar, eşekler ve bilmediklerinizi yaratır.” deniyor. “Siz binesiniz diye” derken لَتَرْكَبُو (li terkebu) ifadesi kullanılıyor. Yani aynı “rekebe” kelimesini burada da görüyoruz. Ve devamında “bilmediklerinizi” yaratır derken مَا لَا تَعْلَمُونَ (ma la ta’lemun) deniyor. Buradaki مَا (ma) zamiri ile ifade edilen “bilmediğimiz şeyler”, bilmediğimiz farklı binekler, vasıtalar. Bu binekler nedir? Tekrar İnşikak suresinin 9. ayetine dönüp baktığımızda, onlardan birinin gök katmanları arasında seyahat etmeyi sağlayan binekler olduğu anlaşılıyor.

Kur’an’da, yorumsuz manasına baktığımızda, içine binilip göğe çıkılan bir vasıttan açıkça söz edilen fakat daha farklı şekillerde yorumlanan bir ayet daha vardır. Bu ayette, o vasıtaya “sebeb” denmiştir:

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي
الْأَسْبَابِ

(Em lehum mulkus semâvâti vel ardi ve mâ beyne-
humâ, felyertekû fil esbâb)

Em	: yoksa
lehum	: onların
mulku	: mülkü
es semavati	: göklerin
ve'l ardi	: ve yerin
ve mâ	: ve olan şey
beyne-humâ	: ikisi arasında
fe	: sonra/öyleyse
li yerteku	: yükselsinler
fi	: içinde
el esbab	: sebeplerin

*Yoksa göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin mülkü on-
lara mı ait? Öyleyse sebepler içinde yükselsinler.*

38/Sad suresi: ayet; 10

“Esbab” kelimesi, “sebeb” kelimesinin çoğuludur. Türkçe’ye “sebeb” veya “ip” olarak çevrilir. Ayette “sebeb” denilen şeyin göğe yükselmek için kullanılmasından bahsediliyor. Ve göğe yükselirken onun içinde olmaktan bah-

sediyor aynı zamanda. Kur'an'da "sebeb" kelimesinin geçtiği ayetlerde göğre yükselmekten bahsedilmektedir. Bunlardan biri Hac suresinin 15'inci ayetidir.¹³ Burada göğre çıkan bir "sebeb"den bahsedilir. Bir diğeri de Mu'min suresinin 36'ıncı ayetidir ki burada göklerdeki "sebeplere" erişmekten bahsedilir. Hz. Zülkarney'in, Güneş'in battığı "kara göz"ün yakınına ve Güneş'in doğduğu yere gitmesi de "sebeb" denen şey sayesinde olmuştur. (Bkz. Zülkarneyn ayetleri: Kehf Suresi 83-98)

Bu ayetlerdeki "sebeb" kelimesinin tam mahiyetinin ne olduğunu bilmiyoruz. Ancak şu bir gerçek ki az önce aktardığımız Sad suresi 10. ayette, "sebeplerin içinde göğre yükselmek" ifadesi yorumsuz olarak geçmekte ve İnşıkak suresinin 19. ayetinde de bir şeye "binip tabakadan tabakaya" gitmekten net bir şekilde bahsedilmektedir.

Hz. Nuh zamanında bu tür binekler var mıydı, tabii ki bilmiyoruz. Ama nihayetinde bunların galaksiler arası, dolayısıyla ışık hızının üstünde hızlarla seyahat etmeyi sağlayan araçlar olması gerektiği gibi bir sonuca varıyoruz. Çünkü galaksimizin bir ucundan diğeri bir ucuna ışık hızında bile seyahat etsek, 100 bin yıl sürer ve insan ömrü içerisinde, ışık hızını aşmadan böyle bir seyahat yapmak mümkün olmaz.

¹³ Hac suresi, 15. ayette "sebebin ilessama" şeklinde geçen "göğre doğru sebep" manasındaki ifade, meallerde "tavana atılan ip" şeklinde tercüme edilmektedir. Fakat böyle bir bağlamda ayetten hiç bir şey anlaşılmamaktadır. Ayetin devamındaki "yakta" fiili "ipi kesmek" olarak yorumlansa da "Allah'ın yardımını kesmek" şeklinde anlaşılması daha akla yatkındır ve ayetin bağlamına uygundur. Klasik yoruma göre "adam tavana ip bağlar, sonra kendini asar ve ipi keser." Hal bu ki ayette bu garip yorumu destekleyecek tek bir kelime geçmemektedir. (Meal: Her kim ona Allah'ın dünyada ve ahirette asla yardım etmeyeceğini zannediyorsa, göğre "sebeb" uzatsın, sonra kessin. Sonra baksın ki öfkelenildiği tuzağı giderecek mi? Hacc suresi, 15. ayet)

KAYIP KITA ATLANTİS

KAYIP KITA ATLANTİS

Atlantis, insanlığın binlerce yıl önce, üzerinde çok ileri bir medeniyet kurduktan sonra büyük bir tufanla sulara gömüldüğüne inanılan ülkedir ya da kıtadır. Atlantis üzerine birçok hikâye anlatılmış ve yazılmıştır. Kayıtlı tarihimizde bu konu ile ilgili yer almış en eski yazılar, Sokrates'in öğrencisi ve Aristo'nun hocası olan ünlü felsefeci Platon (M.Ö. 427 – M.Ö. 347) diğer bir deyişle Eflatun¹⁴ tarafından kaleme alınmıştır. Platon, M.Ö. 421 yılında Atinalı bir devlet adamı ve aynı zamanda kuzeni olan Kritias'ın kendisine anlattığı Atlantis hikâyesini, yazılarıyla naklederek günümüze kadar taşınmasını sağlamıştır. Bu hikâyeyi Kritias'a, dedesi Dropides tarafından anlatılmış. Dropides ise hikâyeyi ünlü Yunan şairi Solon'dan (M.Ö. 640 – M.Ö. 559) öğrenmiş.

Solon, Mısır'da bulunduğu bir dönemde Mısırlı bir keşiş kendisine, o günün 9000 yıl öncesinde yaşanan büyük bir tufandan ve o tufanda sulara gömülerek yok olan Atlantis diye bir ülkeden bahsetmiş. Bu ülkenin halkı daha önce

¹⁴ Arap alfabesinde "P" harfi olmadığı için Platon ismi yazılamamış ve onun yerine benzer bir isim olan Eflatun ismi literatürümüze geçmiştir. Bu yüzden daha çok Eflatun ismi ile tanınmıştır.

hiç kimsenin ulaşamadığı kadar ileri bir uygarlığa ve güce sahip olmuş. Daha sonra bir tufan yüzünden okyanusun sularına gömülmüşler.

Hakkında sayısız kitap yazılmış olan Atlantis, aslında çok uzun bir meseledir. Bu tür kitapları yazarlar arasında en ünlü olan ve diğer araştırmacıların hepsi tarafından kaynak gösterilen kişi, M.S. 1852 ve 1936 yılları arasında yaşamış olan İngiliz araştırmacı James Churchward'dır. Çok kısaca ondan da bahsederek konumuza geri dönelim.

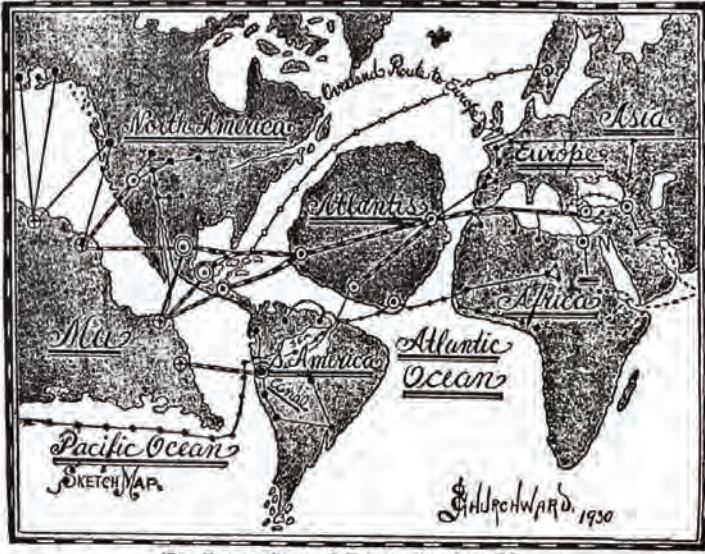
Tibet'ten Avustralya'ya, Sibiry'a'dan Güney Denizlerine kadar pek çok yer gezen Churchward, 1868'de İngiliz ordusunda görevli bir subay olarak Hindistan'da görev yaparken bir tapınak rahibiyle yakın dost olmuş ve ondan asırlardır tapınak mahzenlerinde yatan antik tabletlerin

Colonel James Churchward

*Cordially yours
J. Churchward*

nasıl tercüme edileceğini öğrenmiş. Bu tabletler bizim uygarlığımızdan çok önceleri, muazzam bir uygarlığın doğduğunu, geliştiğini ve yok olduğunu anlatıyormuş. Bu bahsettiği uygarlık, Mu uygarlığıymış. Mu Kıtası bir tufanda sulara gömülmüş. Ve yine daha sonra sulara gömülen Atlantis-liler de Mu'nun bir kolonisiymiş. Ve o zamanlar orada tek bir dil konuşuluyormuş.

The Eastern Lines of Colonization from Mu.

Bu anlatılanlar, efsaneler yoluyla günümüze ulaşmış bilgilerdir. Ancak kaynakların yeteri kadar güvenilir olmaması nedeniyle bunları da kesin birer referans almanın doğru olmadığına bilinciyle, sadece içerdikleri enteresan ve hakikat ile benzeşen noktaların dikkat çekiciliği sebebiyle özet olarak aktarma ihtiyacı duyduk.

Nuh Tufanı'ndan önce yaşayan kavmin, Atlantis değil de, Mu kıtasının halkı olması daha muhtemeldir. Zira Atlantisliler büyük ihtimalle, başka bir topluluktur. İlginç olan, bu kavmin ismidir. Çünkü kelimenin kökü Ad'dır. Land kelimesi ülke manasındadır. "Adland" deyince "Ad ülkesi" olur. İsmi sondaki "is" eki de Yunanca'da bütün isimlerin sonuna "is" eki getirilmesi kuralından kaynaklanmaktadır. Bu durumda aklımıza hemen Kur'an'da korkunç

bir fırtınayla helak edildiği anlatılan (Bkz. Ahkaf, 24) Ad kavmi gelir. Ad kavmi, Nuh kavminden sonra gelen kavimdir. "Atlantis" isminin anlamının Ad ülkesi olması ve bu kavmin de yok olmuş olması ilginçtir ve soru işaretlerine sebep olmaktadır.

TUFAN'IN BOYUTLARI

TUFAN'IN BOYUTLARI

Burada Tufan'ın boyutlarını anlayabilmek için yine en sağlam referans olan Kur'an'a danışacağız. Kitabımızın buraya kadar olan bölümünde, Kur'an temelli incelemelerimize dayanarak Tufan'ın bütün dünyayı sular altında bırakan bir sel olduğunu açıkladık. Şimdi onun şiddetini anlamaya çalışalım. Çünkü bu bölümde açığa çıkacak olan bazı bilgiler, bize Gemi'nin şekli ve yapısı hakkında çok önemli ipuçları verecektir diye düşünüyoruz. **Eğer o gemiyi bulmaya çalışacaksak, tam olarak neyi aradığımızı da bilmemiz gerektir kanaatindeyiz.**

Kur'an anlatımlarında, yeryüzünü kaplayan suların bir kısmının gökten indiği ve diğer bir kısmının ise yerden çıktığı açıkça görülmektedir. Bununla ilgili ayetlere örnek vermek için öncelikle Kamer suresinin 11. ve 12. ayetlerini ele alalım.

Böylece göğün kapılanını gürül gürül akan suya açtık.

54/Kamer suresi: ayet; 11 meali

Ve yeryüzünü fışkırttık pınarlar hâlinde. Böylece emir üzerine birleşti sular.

54/Kamer suresi: ayet; 12 meali

Nitekim Tufan'ın durması da Hud suresinin 44. ayetinde belirtildiği gibi **“Ey yer, suyunu yut! Ve ey gök sen de tut!”** denilerek olmuştur.

Aktardığımız gibi, dünyayı kaplayan su sadece gökten inmemiş, çok önemli bir ölçüde yerden de çıkmıştır. Tufan esnasında dünyadaki yeraltı sularının büyük bir bölümü, belki de tamamı yeryüzüne çıktı. Ancak böyle bir olay durup dururken olmaz. Sünnetullah, yani Allah'ın yaratım yasaları gereği, her şey gibi bu olayın da bir sebebe binaen gerçekleşmiş olması gerekir. Acaba “bu sebep neydi?” diye düşünecek olursak, sanıyorum ki cevap bulmakta pek fazla zorlanmayacağız. Çünkü bugün biliyoruz ki yeraltı sularının, ayette belirtildiği gibi fışkırarak yeryüzüne çıkmasındaki en önemli etken, yeraltında gerçekleşen volkanik aktivitedir.

Bunun en belirgin örnekleri Atlantik Okyanusu'nun kuzeydoğusundaki bir ada ülkesi olan İzlanda'da görülebilir. İzlanda'nın gayzerleri, yani yerden kaynayarak fışkıran suları (Resim 2) dünyaca meşhurdur. Bu doğa olayının gizli kahramanı, yeraltındaki volkanik hareketliliklerdir.

Resim 2: İzlanda'da bulunan sayısız gayzerden bir tanesi
Yeraltı suları yerden kaynarak fışkırıyor.

Tabi ki Tufan sırasında gerçekleşenler İzlanda'dakilerle kıyas bile kabul etmeyecek ölçüde, kat be kat misli ile olmuştur. Ancak gözlerimizin önündeki bu minyatür örnek, Tufan ile ilgili Kur'an anlatımlarını daha iyi anlayabilmemiz açısından güzel bir modeldir.

Bu bilgilerin ışığında, asırlardır tam olarak açıklanamamış olan Mu'minin suresinin 27. ayetindeki "Tennur kaynayınca" ifadesi zihinlerimizde anlam kazanmaktadır. Arapça metinde **فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ** (Fe iza câe emruna ve fara et tennur) olarak geçen ve "sonra emrimiz gelip de tennur kaynayınca (veya feveran edince)" olarak çevirebileceğimiz ifade, müfessirler tarafından asırlar boyu anlaşılmaya çalışılmış ve birçok tartışmaya konu olmuştur. Bugüne kadar yapılmış neredeyse tüm meallerde tandır olarak çevrilmiş *tennur* kelimesi "tandır", "kazan", "fırın" gibi anlamlara gelir. Ayette tennurun kaynaması, Hz. Nuh için Gemi'ye binme zamanının geldiğini gösteren bir sinyal olarak anlatılmaktadır. Ayetin tamamı mealen şöyledir:

*Böylece, Nuh'a söyle vahyettik: "Gözlerimizin önünde ve vahyimize uygun olarak gemiyi yap. Emrimiz gelip **tandır kaynayınca/feveran edince**, ailenle birlikte her türden iki çifti gemiye sok. İçlerinden, haklarında daha önce hüküm verilmiş olanları dışta bırak. Zulmetmiş olanlar hakkında bana yakarıp durma. Onlar kesinlikle boğulacaklardır."*

23/Mü'minin suresi: ayet; 27 meali

Anlaşılmaktadır ki “tennur” un şiddetli bir şekilde kaynaması, yeraltı fırınında suların kaynayıp fışkırarak yeryüzüne çıkmasına işaret etmektedir. Ve bu durum Hz. Nuh için Gemiye binme zamanının geldiğini gösteren bir sinyaldir. Volkanik aktiviteyi göz önünde bulundurmak, Tufan’ı anlamak açısından çok önemlidir. Hatırlayalım ki Tufan’da tüm dünya sel altında kalmıştı. Dolayısıyla dünyanın her yerinde yağmur yağmış olduğu gibi, aynı zamanda dünyanın her yerinde çeşitli boyutlarda volkanik aktivite gerçekleşmiş olmalıdır. Volkanik aktivite beraberinde depremleri getirir. Bu depremler muazzam boyutlarda ve dünyanın her yerinde yaşanmış olmalıdır. Büyük depremler de beraberinde tsunamileri getirir.

Tüm bu bilgilerle, Hud suresinin 42. ayetinde, Tufan’ın boyutlarını anlatırken kullanılan **مَوْجٌ كَالْجِبَالِ** (mevcin ke el cibal) yani “**dağlar gibi dalgalar**” ifadesi zihinlerimizde yeni bir boyut kazanır. Bu ifade mecaz değil, gerçektir. Ayrıca bu ifade bize geminin şekli konusunda son derecede önemli bir ipucu da vermektedir ama o konuya ilerleyen bölümlerde değineceğiz.

Peki, dünya genelinde yerkabuğu altındaki eriyik akışkanların birden bire bu şekilde hareketlenmesine sebep olan şey neydi? Bununla ilgili belki birçok olasılık öne sürülebilir, ancak akla ilk gelen göksel bir hadisenin o tarihte gerçekleşmiş olmasıdır. Ayın, çekim kuvvetleri sebebiyle okyanuslar üzerindeki med-cezir (gelgit) etkisinin, konumlarına bağlı olarak suların metrelerce yükselmesine ve alçalmasına sebep olduğunu biliyoruz. Lavlar da sıvıdır ancak su kadar akışkan değildir. Ve dolayısıyla çok daha büyük bir kütle çekim etkisi onları böylesine hareketlendir-

miş olmalıdır. Çok büyük kütleli bir cisminin veya bilinmeyen bir gezegenin, dünyanın yakınından geçmiş olma ihtimali göz ardı edilmemelidir. Ancak bu ihtimalle ilgili elimizde bilimsel bir veri yoktur.

Özetleyecek olursak; Tufan sırasında yaşananlar arasında dünya genelinde volkanik patlamalar, yerden kaynayan suların fışkırması, depremler, tsunamiler, şiddetli yağan yağmurlar ve muhtemelen fırtınalar vardı.

UZAYDAN GELEN SU

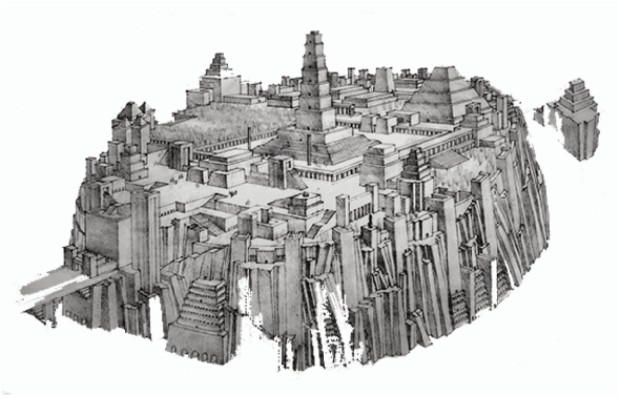
UZAYDAN GELEN SU

Gökten gelen su ile ilgili, şiddetli yağmurlara ek olarak gayet makul ve güçlü bir teori daha var. İstanbul Üniversitesinden, Oşinografi yani okyanus bilimi bölümü öğretim üyesi olan kimyacı Doç. Dr. Yavuz Örnek'in Türkiye'de gündeme taşıdığı iddiaya göre, uzaydan gelen dev bir buz kütlesi, dünyaya çarpmış, atmosfere girince, açığa çıkan ısı nedeniyle hızla eriyerek yeryüzüne boşalmıştır. Kamer Suresinin 11. ayetinde **“Biz göğün kapılarını dökülen suya açtık”** denmektedir. Örnek'e göre yeraltı suları bütün dünyayı kaplamaya yetecek miktarda değildir ve uzaydan su gelmiş olmalıdır. Kuyruklu yıldız olarak bilinen komet isimli gök cisimleri merkezlerinde buz taşırlar ve yüksek ısı ile temas hâlinde buzları erir. Dünya'ya çarpan veya çok yakınından geçen büyük bir komet, hem dünyadaki denizlerin kabarmasına sebep olur hem de dünyaya büyük ölçüde su getirebilir. Ayrıca magmada hareketliliğe sebep olur. Bu da aynı zamanda depremleri tetikler. Tufanla ilgili Altay

Türk efsanelerinde şiddetli depremlerin olduğu belirtilmektedir. Örnek, Şubat 2012’de İhlas Haber Ajansına verdiği röportajda, dünyayı kaplayan suların, Tufan’dan sonra nereye gittiğini şöyle açıklıyordu:

“Suların bir kısmı kuzey ve güney yarım kürede buzullaştı. Magmadaki hareketlenmeden dolayı üstüne binen ağır su kütesinin etkisi ile okyanus tabanları çökmeye başladı. Karalar ise bazı yerlerde yükselmeye başladı. Çökmenin bugün bilinen jeolojik çökmelerden çok daha hızlı olması gerekir. Takip eden yıllarda suların bir kısmı yeraltına giderken bir kısmı da çöken deniz tabanlarına kayarak suların karalardan yavaş yavaş çekilmesine sebep oldu. Suların bir kısmı da buzulları oluşturarak su seviyesinin düşmesine sebep oldu. Tufan’dan önce dünyada yüksek dağlar yoktu denizler ve okyanuslar bu kadar derin değildi. Mayalar tufanda karaların çöktüğünü haber vermektedirler. O halde bir buzul çağının hemen akabinde dünyaya yakın geçen bir gök cismi tufana sebep oldu denilebilir. Ve bu gök cisminde yayılan toz bulutları yüzünden dünya yeterli güneş ışığını alamadığı için çok şiddetli bir kış yaşadı. Böyle bir olay olduysa denizaltındaki karaların iç kısımlarında ve buzulların içinde bu kalıntılara rastlanabilir. Nitekim son zamanlarda buzul tabakaları arasında radyoaktif kalıntılara rastlanmıştır. Ayrıca Altay Türklerinin tufan efsanelerinde tufandan sonra şiddetli soğukların olduğu yazılıdır.”

DENİZ ALTINDAKİ ŞEHİRLER

DENİZ ALTINDAKİ ŞEHİRLER

Japonya’da, Avrupa’da ve Karadeniz bölgesinde, denizin altında kalan ama deniz kıyılarına yakın yerlerde bulunan yerleşim izleri, şehir sütunları, caddeler gibi medeniyet izleri bulunmuştur. Bu durum, bir zamanlar dünyadaki denizleri yüzölçümünün bugünkünden daha az olduğuna işaret ediyor olabilir. Japonya’da Okinava açıklarında bulunan Yonaguni denizaltı şehri ve Hindistan’da kıyıdan 20 Km. açıktaki bulunan Cambay denizaltı şehri, bunlara örnek olarak verilebilir.

Denizlerin daha fazla alan kaplamasıyla, birçok kıyı yerleşim yeri sular altında kalmış olabilir. Bu da bir zamanlar dünyada daha az su olduğunu düşündürür. Bu nokta uzaydan da su gelmiş olduğu iddiası güçlenir.

BİR DOĞA BİLİMCİNİN
TUFAN İLE İLGİLİ
DEĞERLENDİRMELERİ

BİR DOĞA BİLİMCİNİN
TUFAN İLE İLGİLİ
DEĞERLENDİRMELERİ

Araştırdığımız konunun dini boyutu olduğu kadar, ana başlığının tufan olmasından ve dolayısıyla yer bilimcilerin çalışma konularını da kapsamassından ötürü, bu bilim adamlarının da görüşlerine başvurmanın gerekli olduğu düşüncesiyle İstanbul Teknik Üniversitesinin Jeofizik Mühendisliği bölümüne, görüşme talebinde bulunmak amacıyla telefon açtım.

Görüştüğüm kişi bölüm başkanı Prof. Dr. Emin Demirbağ'dı. Ona Tufan ile ilgili bir araştırma yaptığımızı ve bu konuda kendisinin değerli bilgilerinden istifade etmek istediğimizi ilettiğimde, bir bilim adamına yakışacak nezâket ve üslupla, kendisinin Tufan konusunda daha önce yaptığı bir çalışma olmadığını ve bu konuyu Yıldız Teknik Üniversitesinde bir jeolog olan Prof. Dr. Erkan Gökaşan¹⁵ ile görüşmemin daha aydınlatıcı bilgileri açığa çıkarabileceğini söyledi.

¹⁵ Rahmetli Erkan Gökaşan hoca, o tarihte henüz doçentti fakat sonra Profesör olduğu için Prof. unvanıyla belirttim.

Daha sonra Prof. Dr. Erkan Gökaşan'a ulaşarak kendisiyle randevulaştım ve 20 Mayıs 2009 tarihinde, video kameramı da yanıma alarak kendisini Yıldız Teknik Üniversitesi'nde ziyarete gittim. O da beni çok nazik ve samimi bir şekilde karşıladı ve görüşmemiz esnasında çok önemli bilgiler verdi. O gün, orada hocayla uzun bir görüşme yaptık ve aktardığı bilgiler arasında çok fazla teknik olanları da vardı. Bu yüzden, ileride çekebileceğimiz muhtemel bir belgesel film çalışmasında görsel malzeme olarak kullanmak için yaptığımız video kaydında anlattığı bu bilgileri özet olarak birazdan aktaracağız. Ancak önce kendisini rahmetle yad etmek istiyorum. Erkan hoca 2011 yılında, henüz 47 yaşındayken geçirdiği kalp krizi nedeniyle vefat etti. Kendisine Allah'tan rahmet dilerim.

20.05.2009 tarihinde Yıldız teknik üniversitesinde Prof. Dr. Erkan Gökaşan'ın aktardığı bilgiler:

Böyle büyük çapta, dünya genelinde ve aynı anda patlamaların yaşanacağını ben sanmıyorum. Çünkü bunların hangi mekanizma içerisinde çalışacakları bellidir. Örneğin büyük dalma batma zonları boyunca, dalıp batan levhanın hemen gerisinde ada yayları veya magmatik yaylar şeklinde gelişen sistemler vardır. Örneğin Ant dağları, Japonya ve benzeri volkanik patlama yapan sistemler bu şekilde çalışırlar. Okyanus ortalarında, sırtlarda, kenet yerlerinde meydana gelen açılmaya bağlı olarak, genelde okyanus tabanlarında gözlenen volkanikler vardır. Veya örneğin bunlardan

tamamen bağımsız, “hot spot” adı verilen magma içerisindeki sıcak noktalardan çevreye yayılan ısı nedeniyle meydana gelen aktiviteler vardır. Örneğin Hawaii böyle bir aktivitenin karşılığıdır. Bunların hepsinin

Aynı anda dünyayı global bir felakete sürüklediğini ben bilmiyorum. “Büyük bir gök cismi dünyaya yakın geçiş yaparak, ortaya çıkardığı yerçekimsel etkiyle veya dünyaya çarparak böyle bir olayı tetiklemişse”, bu benim konumun dışında ama böyle bir şey olduysa bile bunun etkileri vardır. Örneğin volkan patlama yaparsa, etrafa saçtığı maddeden, patlamanın türü ve hatta yaşı tespit edilebilir.

“Yerden, kaynayarak çok ciddi miktarlarda su çıkması için yeraltında ne olmalıdır” sorusunun cevabı magmatizmadır (volkanik hareketlilik)...

Yer küre katmanlardan oluşmuştur. Yüzeyde katı olan litosfer vardır. Onun altında ise manto vardır. Şimdi, manto ve üzerindeki litosfer, homojen bir kalınlığa sahip değil. Yüzeye yakın bazı yerlerde kalınlaşır, bazı yerlerde incelir. Mantonun yüzeye yakınlaştığı alanlarda çevreye yayılan ısı farkından dolayı jeotermal enerji ortaya çıkar.

Volkanik bazalt kayaları okyanus tabanlarında olduğu gibi karasal alanlarda da oluşur. Bazalt, mantodan, özelliklerini fazla kaybetmeden yüzeye çıkan bir magmatizma türüdür. Eğer yeryüzüne çıkarken, yanlarındaki kabuktan malzeme de eriterek bünyesine katarsa, ilksel-kimyasal yapısı bozulur. Kimyasal yapısı bozulmadan yüzeye çıkmış olan volkanik kayalar bazalttır.

Okyanus tabanlarında daha çok görülmelerinin sebebi, okyanus tabanlarındaki kabuğun mantonun kabuk yapısına yakın olmasıdır. O nedenle oralarda bazaltı daha çok bulursunuz.

Bazaltı oluşturan akışkanın soğuması, yüzeye çıktığı zaman gerçekleşir. Hawaii adalarına veya özellikle Pasifik'te bulunan volkaniklerden oluşmuş adalara bakarsanız, akma izlerini gayet iyi görürsünüz. Bizim Doğu Anadolu'da bile volkanik dağların çevresinde, yakın zamanda patlayan volkanizmanın akma izleri gayet net bir şekilde görülür. Dicle vadisinde kilometrelerce karelik bazalt zeminli alanlar da Plato bazaltlarıdır. Çeşitli jeolojik dönemlerde oluşmuş yapılardır bunlar. Sizin aradığınız dönem içerisinde (50.000 yıl önce) oluşmuş olanlar da olabilir. Ancak benim kişisel görüşüm, bunların küresel etkileri olmadığı yönündedir. Bugün bilim adamlarının Tufan ile ilgili üzerinde durduğu sistem; volkanik patlamaların ve katastrofik bir olayın ürünü değildir. Deniz suyu seviyelerindeki değişikliklere bağlı olarak, dünya denizleriyle bağlantısı zayıf bazı havzaların suyla dolmasıdır. Bunun için önerilen en yakın aday Karadeniz'dir. İstanbul Boğazı vasıtası ile suyun Karadeniz'e boşalması, şu an bilimsel olarak en çok desteklenen Nuh Tufanı teorisidir. Sizi bana yönlendiren de budur. Öteki "volkanik patlamalar teorisi" değildir.

Jeolojik olarak Karadeniz'in oluşumu geniş bir dönem içinde olmuştur. 100 küsur milyon yıl önce bu süreç başlamıştır. Bu süreç içinde Karadeniz defalarca göl hâline gelmiştir ve çok uzun süre içerisinde bugünkü hâ-

lini almıştır. Karadeniz'in dünya denizleriyle, İstanbul Boğazı vasıtasıyla bağlantı kurmaya başladığı için, dünya denizlerinin seviyesinde düşüşler yaşandığı zaman Karadeniz'in onlarla bağlantısı koparak, seviyesinde iniş çıkışlar yaşanmıştır. Bugün deniz altında olan, ancak önceden kara hâlinde olan yerlerde yaşayan insanların, son deniz yükselişi sırasında buralardan kaçarak Mezopotamya'ya yerleşmiş olmaları ve oralarda bu hikâyeyi anlatmaları, bugün en çok desteklenen Nuh Tufanı teorisidir.

Karadeniz'in bir yılda 100 metre kadar yükseldiğinden bahsedilir. Çok büyük bir dolmadır aslında bu. İstanbul boğazının Karadeniz ağzında devasa bir şelalenin olduğu ve Karadeniz'e aktığı düşünülüyor.

Bu, 8.000 yıl önce olmuş. Karadeniz'in, jeolojik dönemi içerisindeki son 25.000 yıllık periyodunda su seviyesinin yaklaşık 100 metre daha düşük bir göl olduğunu görüyoruz. Bu bölgede, deniz içinde yapılan jeofizik ve sedimet core çalışmalarından bu anlaşılıyor. Yani alınan numunelerde, o döneme ait göl ortamında yaşayabilecek canlılar olduğunu ve deniz tabanının o döneme tarihlenebilecek kısımlarında karasal erozyon izlerini görüyoruz. Bu da Karadeniz'in o dönem bir göl olduğunu gösteriyor.

Küresel bazdaki deniz seviyesi değişimleri, bu değişimlere karşılık gelen, çökmüş tortul birikintilerin tanımlanması ile belirlenebiliyor, yaşlandırılabilir. Bunların teorik anlamlarının ne olduğu da, güncel jeolojik çalış-

malarla ilişkilendirilip çözülmeye çalışılıyor. Buna göre yer küre çeşitli jeolojik dönemlerden beri deniz seviyesi dalgalanmalarına maruz kalmış ve hâlâ kalıyor. Bunlardan bazıları, büyük kıta hareketleriyle ilgili ve gerçekleşmeleri milyonlarca yıl alıyor. Bazıları da tamamen dünyanın güneş etrafındaki dönmesi gibi bazı uzaysal etkilere bağlı olarak dünya ikliminde oluşan farklılıklarda kaynaklanıyor. Bunların periyotları ise 10.000'li yıllardan 100.000'li yıllara kadar değişiyor. Bunlardan sonuncusu 18.000 yıl önce maksimum düzeyine ulaşmış. Yani bundan 18.000 yıl önce deniz seviyesi, buzul etkisiyle maksimum düzeyde düşmüş. Yaklaşık 120 metre düzeyine. **Dünya ikliminin küresel anlamda soğumasından dolayı okyanuslarda buharlaşan sular, yağmur yerine kar olarak yağmış ve akıp tekrar okyanusa ulaşamamış. Bu döngü tamamlanamadığı için deniz seviyesi, dengesini koruyamamış.** Bunun için 100-120 metrelere kadar inmiş.

Bunun örneklerin daha öncesinde de sayısız kez yaşanmış. 50.000 yıla gelecek kadar da var.

Tufan sellenme ürünü ise Gemi'yi hemen dağın yamacına değil, epey bir uzağa, hatta Mezopotamya'nın ortasına kadar dahi götürebilir. Yani onu dağda veya yamaçta bırakmaz.

Mesela bir başka teori de; Kızıldeniz'de olan bir volkanik patlamanın yarattığı bir tsunaminin Mezopotamya'yı belli metrelerde basması olarak karşımıza çıkıyor. Bu jeolojik olarak makul bir teoridir.

Geminin bir dağda durması çok, çok zor¹⁶. Bence

zaten Ağrı dağının tepesinde araştırma yapanlar, büyük bir ihtimalle komşu ülkeleri gözetlemek için istasyonlar kurdular oraya.

Tufan her şeyi önüne katıp sürüklüyor. Küçük bir selden bahsetmiyorsunuz. Devasa bir selden bahsediyorsanız, dağdan aşağı inen bir suyun, bir gemiyi alıp epey bir götürmesi gerekir. Çünkü o malzeme, bölgedeki pekişmemiş kırıntılarla birleştiği zaman bir çamur akıntısı yaratır. Bu katastrofik akıntı, suyun taşıyabileceğinden çok daha ağır malzemeleri alıp çok uzun mesafelerde gazoz kapağı gibi götürebilir.

AKTARILAN BİLGİLERİN YORUMU:

Jeologlar, 50 bin yıl veya daha önceki dönemlerde, bütün dünyayı sular altında bırakan bir tufana ilişkin jeolojik kayıtlara sahip değil. Mezopotamya bölgesinde, o dönemde yaşanmış volkanik aktivitelerin küresel bir tufana sebep olamayacağı yorumlanıyor. Fakat bizim araştırmamızda, **bu volkanik aktiviteler Tufan'ın sebebi değil, sadece Tufan'a sebep olan küresel faktörün sonuçlarından biridir.** Yani Mezopotamya bölgesinde veya dünyanın her-

¹⁶ Hoca burada “çok, çok zor” derken, aslında kastettiği “imkânsız”. “İmkânsız” kelimesini kullanmama sebebinin, insanların inancına saygısızlık etmeyecek kadar duyarlı ve nazık olması diye düşünüyorum. Nitekim biz de onun gibi geminin bir dağda olmadığını düşünüyoruz fakat hocadan farklı olarak bu düşüncemizi kutsal metinlerdeki bilgilerle de destekliyoruz.

hangi bir yerinde patlayan volkanlar, Tufan'a sebebiyet vermemiştir. Tufan'a sebep olan ana faktör, bu volkanları tetiklemiş olmalıdır. Öyleyse araştırmamıza devam ediyoruz ve yeni bilgilerin peşine düşüyoruz. Sonrasında bulduğumuz bu bilgilerin büyük bölümü ezber bozucu cinsten detaylar içeriyor.

PİRİ REİS HARİTASI
TUFAN ÖNCESİ DÜNYAYA MI AİT?

PİRİ REİS HARİTASI TUFAN ÖNCESİ DÜNYAYA MI AİT?

Piri Reis'in 1513 yılında çizdiği harita birçok gizemi içinde barındırır ve bu haritanın sırları hâlâ çözülebilmüş değildir. Bu, günümüz araştırmacılarını şaşırtacak hassasiyette çizilmiş bir dünya haritasıdır ama diğer haritalardan çok belirgin bir farkı vardır. Normalde haritalar düzleme aktarılarak çizilir ama Piri Reis haritası düzleme aktarılmıştır ve bir uydu fotoğrafı görünümündedir. Sanki kuş bakışı çizilmiş gibi. Günümüz dünyasından bazı farkları vardır ama bu farklar onu daha mükemmel hâle getirecek niteliktedir. Şöyle ki: Arjantin ile Antarktika arasında, okyanus altında kalan sıradağların, bu haritada görülmesi gibi.

Haritayı Piri Reis'in nasıl çizdiğine dair birçok spekülasyon vardır ama bizim için asıl referans, Piri Reis'in Kitab-ı Bahriye isimli eserinde, haritayı nasıl çizdiğini anlatırken söyledikleridir.

“Harita ermişlerin işidir.”

Piri Reis, kendi yazdığı Kitab-ı Bahriye’de, haritanın Hz. Zülkarneyn zamanında te’lif olduğunu ve Hz. Süleyman tarafından tashih edildiğini (düzeltildiğini) söylemektedir.

Kitab-ı Bahriye’nin 1’inci cilt, 81’inci sayfasında ise şu açıklamayı yapar:

İmdi bil harti velâyet işidür

(Şimdi bil ki harita velâyet/ermişlerin işidir)

Dinemez bu değme kişi işidür

(“Bu, sıradan kişi işidir” denemez)

Zira hartıda sahidür zikr olan

(Zira haritada gösterilenler gerçektir)

Kılca fark etmez bilesin işân

(Onlar kıl kadar fark etmez, bilesin)

Te’lifini hartının didüm sana

(Haritanın yapılışını sana anlattım)

Haritanın sahibi, çok garip bir şekilde, onu kendisinin çizmediğini söylüyor. Hz. Zülkarneyn’e¹⁷, Hz. Süleyman’a¹⁸

¹⁷ “İskender-i Zülkarneyn zamanında te’lif olmuş hartidir ki rubu meskûn anın içinde malûmdur.” Piri Reis Haritası Hakkında İzahname, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Dizi-sayı 1, 1999

¹⁸ “Tâ Süleymanu’n-nebi itdi tashih. Zira ona ins ü cin vahş u tuyûr. Kim musahhar olmuş idi dahi mûr. Hem revayih tabi olmuştu ona. (Çünkü onu Süleyman Peygamber tashih etti. Zira ona insanlar, cinler, vahşi hayvanlar, kuşlar ve karıncalar tabi olmuştu. Rüzgârlar da ona tabi olmuştu.)” Piri Reis Haritasının Şifresi, Metin Soylu, Saraçoğlu Yayınları, 2015, S.207-214

ve velâyet makamındaki kişilere atf yapıyor. Haritadaki bilgilerin, bir şekilde nesiller boyu aktarılarak kendisine ulaştığını anlatıyor.

Bu haritada bizim için ilginç olan, bugün sular altında olduğu için görünmeyen, Arjantin ile Antarktika arasında kalan sıradağlardır ki (Bkz. Resim 3: Antarktika dağları) bu

Resim 3: Piri Reis Haritası'ndan Bir Kesit.

dağlar 1900'lü yıllardan sonra keşfedilmiştir. Eğer bu harita Piri Reis zamanında çizilmiş olsaydı, deniz altındaki yer şekilleri neden belirtilsin ki? Belki de bu sıradağlar, dünyadaki deniz seviyesinin bugünkü kadar yüksek olmadığı çağlarda, suyun üstündeydi ve o dönemin dünya haritalarında yer almıştı. Sonra da kopyalanıp çoğaltılmak suretiyle, çağlar boyu korunarak, Piri Reis'e kadar ulaşmıştı. Bu sadece bir tahmin. Ama belli olan şu ki; teknolojik cihazlarla keşfedilen bu sıradağlar, sualtında olduğu için yakın çağa ait bir haritada görünmemesi gerekiyordu.

Eğer Tufan'da uzaydan su geldiği teorisi doğruysa, bu, dünyadaki su miktarının günümüzde farklı olduğu ve dolayısıyla denizlerin yükseldiği sonucunu doğurur. Piri Reis haritası ile ilgili çok yaygın bir yanlış bilgi vardır. O da haritayı çizerken, Kristof Kolomb haritasını referans aldığıdır. Bunu da haritanın üzerinde yazan bir el yazısına dayandırırılar. İddiaya göre bu el yazısı Piri Reis'e aittir ve Piri Reis **“Kristof Colomb haritasını referans aldım”** demektedir. Ancak bu yazı üzerinde Hattat Fuat Başar tarafından yapılan bilirkşi incelemesine göre bu ifadeler Piri Reis'in el yazısıyla yazılmamıştı. Harita üzerindeki diğer yazılar ve Kitab-ı Bahriye'deki el yazısı karşılaştırınca bunların aynı elden çıktığı görülüyordu ama Kristof Kolomb'la ilgili kısımdaki el yazısı Piri Reis'e ait değildi. Fuat Başar'ın raporundaki şu ifadeler dikkat çekiciydi:

“Buradaki tüm Osmanlıca yazılar (Kitab-ı Bahriye'deki ve harita üzerindeki) aynı kaleminden çıkmıştır... Bu Osmanlıca yazılar Nesih kırmasıdır... Tek bir kişi tarafından

yazıldığı kesindir... Güney Amerika üzerinde sol taraftaki yazılar Talik kırmasıdır. **Yani farklı bir kişi tarafından yazılmıştır.** Ancak bu konuda bilgisi olmayan vatandaş, bunu kesinlikle ayırt edemez. Ayrıca bu talik kırması yazıların zemininde silinme izleri de fark edilmektedir. Bunca yıllık deneyimlerime güvenerek söylemek istiyorum ki, maalesef harita üzerinde sahtekârlık olduğu kanaatine vardım.”¹⁹

Yani haritayı, Batılıların eserinden kopya edilmiş gibi göstermek için üzerine, sanki Piri Reis yazmış gibi satırlar eklenerek, haritanın Batılı denizciler sayesinde çizildiği belirtilmiştir. Yani gizli bir el tarafından sahtekârlık yapılmıştır. Halbuki Piri Reis, kitabında haritanın velâyet işi olduğundan bahsetmiş, Batılı denizcilerle ilgisi olmadığını söylemiştir.

Bu haritanın Tufan öncesi dünyayı resmettiğine dair bu fikri, Piri Reis konusunda en yetkin isim olan ve Piri Reis hakkında birçok kitap yazmış, değerli dostum Metin Soylu ile paylaştım ve onun görüşünü sordum. Kendisi de bunun mantıklı bir teori olduğunu söyledi. Dolayısıyla bu teori, konuyla ilgili bir uzman görüşü ile desteklenebilmektedir.

Piri Reis haritası bugün Topkapı Sarayı Müzesi envanterinde kayıtlı olmasına rağmen, yıllardır saklanmakta ve müzede sergilenmemektedir. Müze, bu dünya çapında meşhur eserin neden sergilemediği konusunda tatmin edici hiçbir açıklama yapmamaktadır.

¹⁹ “Piri Reis Haritasının Şifresi, Metin Soylu, Saraçoğlu Yayınları, 2015, S.231-232

YAKIN TARİHTEKİ
GEMİ ARAMA ÇALIŞMALARI

YAKIN TARİHTEKİ GEMİ ARAMA ÇALIŞMALARI

*Kitabın okuduğunuz bölümleriyle ilgili
yazarın değerlendirmelerini izleyebilirsiniz...*

Kayıtlara geçtiği kadarıyla 1900'lü yılların başlarından bu yana Ağrı Dağı'nda çok sayıda arama yapılmıştır. Dağ üzerinde uçuş yaparak fotoğraflar çeken Rus pilotlardan genç sivillere, türlü milletlerin maceracılarından Nasa astornotlarına kadar birçok kişi Ağrı dağına giderek Hz. Nuh'un gemisini aramıştır. Bunların hepsini detaylıca anlatmanın fazla gerekli olmayacağı için içlerinden en dikkat çekicisini, 1988 yılında gazeteci Tarık Dursun'un yazdığı ve Milliyet Gazetesi'nde yayınlanan Hz. Nuh'un Gemisi ile ilgili yazı dizisini kaynak alarak aktaralım.

Türkiye, o güne kadar birçok araştırmanın yapıldığı Ağrı Dağı ve çevresini 1974 yılında yasak bölge ilan etti. Daha sonra 1982'de bu yasağı belli bir ölçüde kaldırarak bölgeye bürokratik yollarla izin alarak girişe müsaade etmeye başladı. Yasağın kalkmasının ardından Ağrı'ya çıkma iznini ilk alan kişi A.B.D.'li astronot James Benson Irwin oldu. Irwin, "Apollo 15" uzay aracıyla aya gidip gelmiş

ünlü bir astronottu ve onun, kendisini Hz. Nuh'un gemisini bulmaya adayarak Ağrı dağında 1982, 1983 ve 1984 yıllarında olmak üzere üç kez arama çalışması yapması bu konuyu medyada da popüler hâle getiriyordu. Ancak Irwin, tüm aramalarına rağmen ülkesine eli hep boş döndü.

Bunun ardından da birçok kez Ağrı'da farklı araştırmacılar tarafından aramalar yapıldı ama her ne kadar bu insanlar bir şeyler bulduklarını zannetseler de hiç bir şey bulunamadı. Çünkü Gemi görünüşe göre Ağrı dağında değildi. Yahudi ve Hristiyanların Gemi'yi ısrarla Ağrı dağında aramalarının sebebi Tevrat'ta, Tekvin Bap 8:4'te onun Ararat'ta olduğunun söylenmesidir. Ancak Tevrat'ta Ararat ile kastedilen Ağrı dağı mıdır, yoksa başka bir yer midir? Bu soruyu **"Gemi'nin Yeri"** isimli bölümümüzde cevaplamaya çalışacağız. Ama şimdiden belirtelim ki; Gemi'nin yeri, Müslümanlar ile Yahudi ve Hristiyanlar arasında hep ihtilafa neden olmuştur.

GEMİNİN YAPISI VE ŞEKLİ

GEMİNİN YAPISI VE ŞEKLİ

Geminin yapısı ile ilgili bilgi vermeden önce maalesef bugüne kadar Kur'an meallerinde yapılan bir hatayı düzelterek başlamak zorundayız. Kitabımızın bu bölümüne kadar, Tufan öncesi toplumun teknik açıdan ne kadar gelişmiş bir toplum olduğunu açıklamaya çalıştık. Ancak ne yazık ki bugüne kadar Geminin hep tahta bir gemi olduğu düşünülmüştür. İslam âleminde bu yanlış düşüncenin yayılmasına ise **Kamer Suresinin 13 ayeti için yapılan yanlış tercümelere sebep olmuştur**. Bu ayeti herhangi bir mealden okursanız karşınıza çıkacak muhtemel cümle şudur:

“Biz onu tahtalardan ve çivilerden yapılmış gemi ile taşıdık”.

Bu ayeti bu şekilde meal etmek yanlıştır. Şimdi bu ayeti açalım ve beraber inceleyelim.

Kamer Suresi, 13. Ayet:

وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْوَاحِ وَدُسُرٍ

(*Ve hamelnâhu alâ zâtî elvâhın ve dusur*)

Ve : ve

hamelna : taşıdık

hu : onu

ala : üzerinde

zati : den olan

elvahin : levhalar

ve : ve

dusur : bira arada tutan şey / perçin / halat / çivi

Meali:

Ve taşıdık onu levhalar ve dusur (levhaları bir arada tutan şey) ile yapılmış olan üzerinde.

Ayette tahta kelimesi geçmediği hâlde, “levha” kelimesine “tahta” yakıştırması yapılmış.

Nitekim Hud suresinin 42. ayetinde belirtildiği gibi “dağlar gibi dalgalar” arasında tahtadan bir geminin, bırakın batmamayı, tek parça hâlinde kalması bile mümkün değildir. Kaldı ki küçük bir gemiden de bahsetmiyoruz. Artık en azından geminin hangi malzemeden “yapılmadığını” bildiğimizi düşünüyoruz.

Onun büyüklüğü bir yana, diğer yapısal özellikleri bakımından da diğer gemilerden çok farklı olması gerekir. **Nihayetinde Tufan sırasında, dünya üzerinde batmayan tek gemi oydu.**

Diğer insanlar da kendi gemileri ile kurtulabilirlerdi ama olmadı. Peki neydi onu, büyüklüğüne ve yükünün ağırlığına rağmen batmaz bir gemi kılan özelliği?

Onun sadece batmaz bir gemi olma özelliği, içindeki insanların kurtulabilmesi için yeterli olur muydu peki? Hayır, aynı zamanda devrilmez bir gemi de olması gerekirdi. Çünkü içindeki insanlara ve her türden çiftlere ortalama bir yıl yetecek kadar erzak, bir yıllık su ve muhtemelen yeni dünyada yeni bir hayat kurmak için gerekli her türlü yaşamsal malzeme ile dolu bir geminin devrildiğini bir düşünsenize! Bu tam bir facia olurdu. Ama dağlar gibi dalgalar arasında akıp giden bir geminin devrilmesi kaçınılmazdır. Peki nasıl oldu da Gemi batmamak bir yana devrilmedi bile? **Bizce geminin resmini çizebilmek için işte sormamız gereken asıl soru budur.**

Bu soruya cevap bulmak için uzun süre kafa yorduk ve nihayetinde bir cevap bulduğumuzu düşünüyoruz. Ama ondan önce Hud suresinin Hz. Nuh ile ilgili ayetlerini burada aktarmak istiyoruz.

HUD SURES'İNİN
HZ. NUH İLE İLGİLİ BÖLÜMLERİ

HUD SURESİ'NİN HZ. NUH İLE İLGİLİ BÖLÜMLERİ

- Andolsun, biz Nuh'u kavmine gönderdik. (Onlara:) "Ben sizin için ancak apaçık bir uyarıp-korkutucuyum." (25)
- "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin. Ben size (gelecek olan) acı bir günün azabından korkarım" (dedi). (26)
- Kavminden, ileri gelen inkârcılar: "Biz seni yalnızca bizim gibi bir beşerden başkası görmüyoruz; sana, sığ görüşlü olan en aşağılıklarımızdan başkasının uyduğunu görmüyoruz ve sizin bize bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Aksine, biz sizi yalancılar sanıyoruz" dedi. (27)
- Dedi ki: "Ey Kavmim, görüşünüz nedir söyleyin? Eğer ben Rabbinden apaçık bir belge üzerinde isem ve Rabbin bana kendi katından bir rahmet vermiş de (bu,) sizin gözlerinizden saklı tutulmuşsa? Siz bunu istemiyorken biz sizi buna zorlayacak mıyız?" (28)
- "Ey Kavmim, ben sizden buna karşılık bir mal istemiyorum. Benim ecrim, yalnızca Allah'a aittir. Ben iman edenleri kovacak değilim. Onlar gerçekten Rablerine kavuşacaklar. Ancak ben sizi, cahillik etmekte olan bir kavim görüyorum. (29)

- "Ey kavmim, ben onları kovarsam, Allah'tan (gelecek azaba karşı) bana kim yardım edecek? Hiç düşünmez misiniz?" (30)
- "Ben size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum. Melek olduğumu söylemiyorum ve gözlerinizin aşağılık gördüklerine, Allah kesin olarak bir hayır vermez de demiyorum. Nefislerinde olanı Allah daha iyi bilir. Bu durumda (bunun aksini yaparsam) gerçekten o zaman zalimlerdenim (demek)dir." (31)
- Dediler ki: "Ey Nuh, bizimle çekişip-durdun, bu çekişmede ileri de gittin. Eğer doğru söylüyorsan, bize vadettiğini getir." (32)
- Dedi ki: "Eğer dilerse, onu size Allah getirir ve siz (O'nu) aciz bırakacak değilsiniz." (33)
- "Eğer Allah sizi azdırmayı dilemişse, ben size öğüt vermek istesem de, öğüdümün size yararı olmaz. O sizin Rabbinizdir ve O'na döndürüleceksiniz." (34)
- Onlar: "Bunu kendisi uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Eğer onu ben uydurduysam, günahım bana aittir. Ama ben, sizlerin suç olarak işlemekte olduklarınızdan uzağım." (35)
- Nuh'a vahyedildi: "Gerçekten iman edenlerin dışında, kimse iman etmeyecek. Şu hâlde onların işlemekte olduklarından dolayı üzülme." (36)
- "Bizim gözetimimiz altında ve vahyimizle gemiyi imal et. Zulmedenler konusunda bana hitapta bulunma. Çünkü onlar suda boğulacaklardır." (37)
- Gemiye yapıyordu. Kavminin ileri gelenleri kendi-

sine her uğradığında onunla alay ediyordu. O: “Eğer bizimle alay ederseniz, alay ettiğiniz gibi biz de sizlerle alay edeceğiz” dedi. (38)

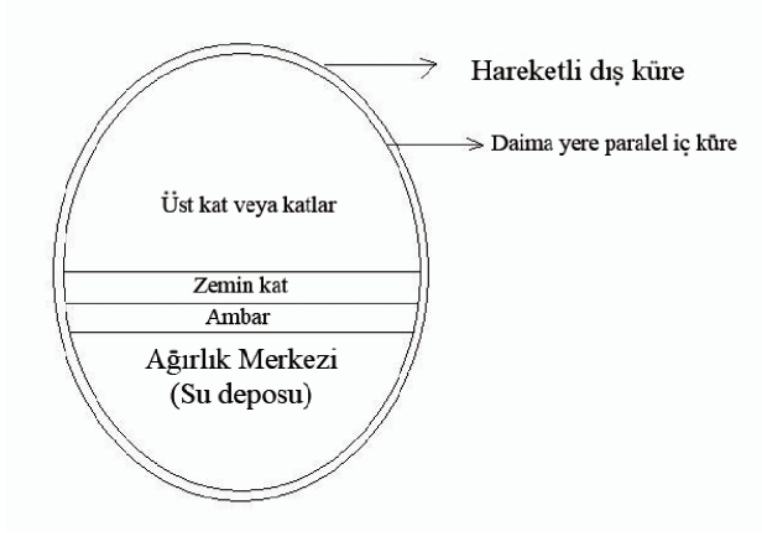
- “Artık, ileride bileceksiniz. Aşağılatıcı azab kime gelecek ve sürekli azab kimin üstüne çökecek.” (39)
- Sonunda emrimiz geldiğinde ve tandır feveran ettiği zaman, dedik ki: “Her birinden ikişer çift (hayvan) ile aleyhlerinde söz geçmiş olanlar dışında, aileni ve iman edenleri ona yükle.” Zaten onunla birlikte çok azından başkası iman etmemişti. (40)
- Dedi ki: “Ona binin. Onun yüzmesi de, durması da Allah’ın adıyladır. Şüphesiz, benim Rabbim bağışlayandır, esirgeyendir.” (41)
- (Gemi) Onlarla dağlar gibi dalgalar içinde yüzüyor-ken Nuh, bir kenara çekilmiş olan oğluna seslendi: “Ey oğlum, bizimle birlikte bin ve kâfirlerle birlikte olma.” (42)
- (Oğlu) Dedi ki: “Ben bir dağa sığınacağım, o beni sudan korur.” Dedi ki: “Bugün Allah’ın emrinden, esirgeyen olan (Allah)dan başka bir koruyucu yoktur.” Ve ikisinin arasına dalga girdi, böylece o da boğulanlardan oldu. (43)
- Denildi ki: “Ey yer, suyunu yut ve ey gök, sen de tut.” Su çekildi, iş bitiriliverdi, (gemide) Cudi’ye oturdu ve zalimler topluluğuna da: “Uzak olsunlar” denildi. (44)
- Nuh, Rabbine seslendi. Dedi ki: “Rabbim, şüphesiz benim oğlum ailemdendir ve senin vaadin de doğrusu haktır. Sen hâkimlerin hâkimisin.” (45)

- Dedi ki: “Ey Nuh, kesinlikle o senin aileden değildir. Çünkü o, sâlih olmayan bir iş (yapmıştır). Öyleyse hakkında bilgin olmayan şeyi benden isteme. Gerçekten ben, cahillerden olmayasın diye sana öğüt veriyorum.” (46)
- Dedi ki: “Rabbim, bilgim olmayan şeyi Senden istemekten Sana sığınırım. Ve eğer beni bağışlamaz ve beni esirgemezsen, hüsrana uğrayanlardan olurum.” (47)
- “Ey Nuh” denildi. “Sana ve seninle birlikte olan ümmetler üzerine bizden selam ve bereketlerle in. Ve ümmetler olacak ki onları önce yararlandıracğıız, sonra onlara bizden acı bir azab dokunacaktır.” (48)
- Bunlar: Sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Bunları sen ve kavmin bundan önce bilmiyordun. Şu hâlde sabret. Şüphesiz sonuç takva sahiplerininindir. (49)

Not: 42. ve 43. ayetlerin mealleri dikkatle okunursa Hz. Nuh ve oğlunun, aralarında, bir şekilde uzaktan iletişim kurdukları anlaşılır. Çünkü dağlar gibi dalgalardan söz ediliyor ve Hz. Nuh ile uzakta bir yerde duran oğlunun arasına dalga girdiğı söyleniyor. Aralarındaki mesafe yüzlerce belki de kilometrelerce uzunluğundaydı ve ayrıca dalgaların gürültüsü, bağırarak konuşanların sesini bile kolayca bastırıp duyulmaz hâle getirirdi. Hz. Nuh ve oğlu böyle bir durumda nasıl iletişim kurabilmişti. Burada bizim bilmediğimiz bir iletişim tekniğine dikkat çekiliyor olma ihtimali yüksektir.

Şimdi gelelim Gemi'nin şekline dair fikir vereceğini düşündüğümüz sorunun cevabına...

Dağ büyüklüğündeki dalgalar içindeki hiçbir cismin ters dönmeden kalabilmesi mümkün değildir. Bize göre Hz. Nuh'un Gemisinin dış kısmı ters dönüp duruyordu ama iç kısmı sabitti. Çünkü o iç içe geçmiş iki veya daha fazla küreden oluşuyordu. Böylece dış küre dönerken iç küre sabitti (Bkz. Resim 4). İç kürenin tabanında bir su deposu bulunuyordu ve bu depo iç kürenin tabanının sürekli yere paralel kalmasını sağlayarak içindekilerin alaşağı olmasını engelliyordu. Deponun üstünde ise farklı katlar vardı ve onlar ise erzak, hayvanlar, malzeme vs. gibi yükler için diğer depolardı.

Resim 4: Geminin tahmini şeması

İç içe geçmiş en az iki küre. Dış küre, dağlar gibi dalgaların içinde top gibi dönerken, dıştan bağımsız olan iç küre ağırlık merkezi sayesinde sürekli yere paralel olarak kalmayı başarıyor.

Geminin yapı malzemesi muhtemelen şeffaf ve çok sağlam olan cam benzeri bir maddeden yapılmış bombeli levhalar ve o levhaların bir arada durmasını sağlayan muhtemelen metalik ve küre şeklinde bir iskeletti.

Şimdi geminin şekline ilişkin bir fikir sahibi olduk ve artık neyi aradığımızı bildiğimizi düşünüyoruz.

3700 YILLIK TABLETTEKİ
YUVARLAK GEMİ

3700 YILLIK TABLETTEKİ YUVARLAK GEMİ

Hız. Nuh'un gemisinin şeklinin küre olduğunu destekleyebilecek bir bilgi, bugün dünyada tufanla ilgili en eski yazılı metinlerden olan bir tablette bulunmaktadır.

1940'lı yıllarda, Irak'ta araştırmacı Leonard Simmonds tarafından bir kil tablet bulundu (Bkz: Resim:5). Bir cep telefonu büyüklüğündeki 60 satırlık çivi yazısı içeren bu tarihi kalıntı, uzun süre deşifre edilemedi. Daha sonra tablet Leonard Simmond'un oğlu Douglas'a geçti. Bugün dünyaca ünlü *British Museum*'da bulunan tabletin tercümesi, müzenin Ortadoğu eserleri uzmanı Prof. Irving Finkel'in 20 yıllık uğraşları sonunda, 2014 yı-

Resim 5: Simmonds tableti

lının Ocak ayında tamamlanıp dünyaya duyuruldu.²⁰ Bu haber bir şok etkisi yarattı. Çünkü yapılan keşfe göre, 3700 yıl öncesine tarihlenen bu metin, Mezopotamya Tufan Efsanesi'ne dair önemli bilgiler içeriyordu. En dikkat çekici kısmıysa, Nuh'un gemisinin yuvarlak olduğunun yazılı olmasıydı.

Tabletin ilgili bölümünde şu cümleler yer alıyordu:

“Atra-hasis dünyanın kurtarıcısı olacağından habersizdi. Göklerden ona yuvarlak bir gemi yapması gerektiği mesajı geldi.”²¹

British Museum'da görevli bir uzman olan ve Simmons tabletini tercüme eden Irving Finkel, 24 Şubat 2014 tarihinde, müzenin blog sayfasında yayınladığı *“Was the ark round? A Babylonian description discovered.”* yani *“Gemi Yuvarlak mıydı? Babillilerin Tarifinin Keşfi.”* başlıklı makalesinde, çok ilginç bilgiler veriyordu ve ayrıca başka bir keşiften daha bahsediyordu. “Tanrı Enki'nin uyarısıyla gemi yapıp dünyadaki tüm canlıları kurtaran Atrahasis'in hikayesinin anlatıldığı bu tablette verilen ölçülere göre, gemin genişliği 3600 metre kareydi. Yani devasa bir gemiydi. Tabletindeki anlatımlardan esinlenerek, Finkel ve ekibi, geminin küçük ölçekli bir replikasını inşaa etmeye başladılar ve 2014'ün Eylül ayında tamamladılar. (Bkz: Resim 6) Ayrıca geminin yuvarlak şekline ilişkin daha farklı

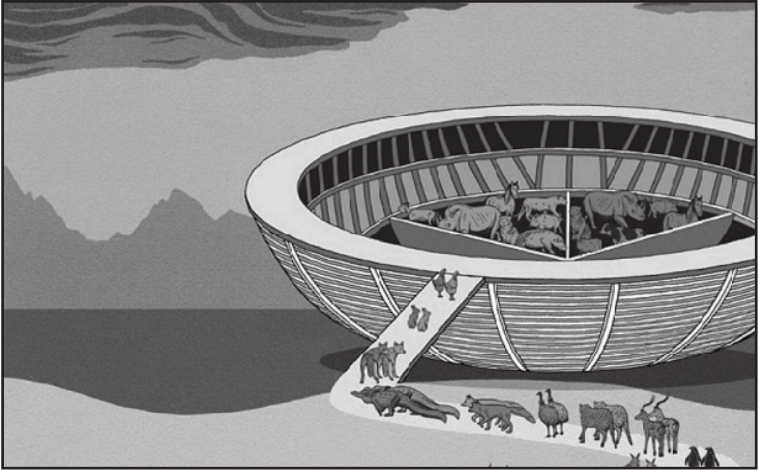
²⁰ The Guardian, Daily Mail, Huffington Post, NBC gibi dünyaca ünlü medya organlarında haber olan keşif, Türkiye ulusal medyasında da geniş yer buldu. Örn: Milliyet, 20 Ocak 2014; Hürriyet, 26 Ocak 2014, vs.

²¹ British Museum tarafından yayınlanan *“Was the ark round? The new Babylonian text that reshaped Noah's Ark”* (“Gemi yuvarlak mıydı? Nuh'un Gemisini yeniden şekillendiren yeni Babil metni”) başlıklı, tablet tanıtım filmi, 2015.

illüstrasyon resimler de çizilip yayınlandı. (Bkz: Resim 7) İşin en ilginci; aynı makalede Finkel; **“söz konusu tabletin bir satırının, Nuh’un gemisinin yerinin belirtildiği Babil Dünya Haritası Tableti’nde de geçtiğini”** keşfettiğini de söylüyordu.

Resim 6: Finkel'in yaptığı replika.

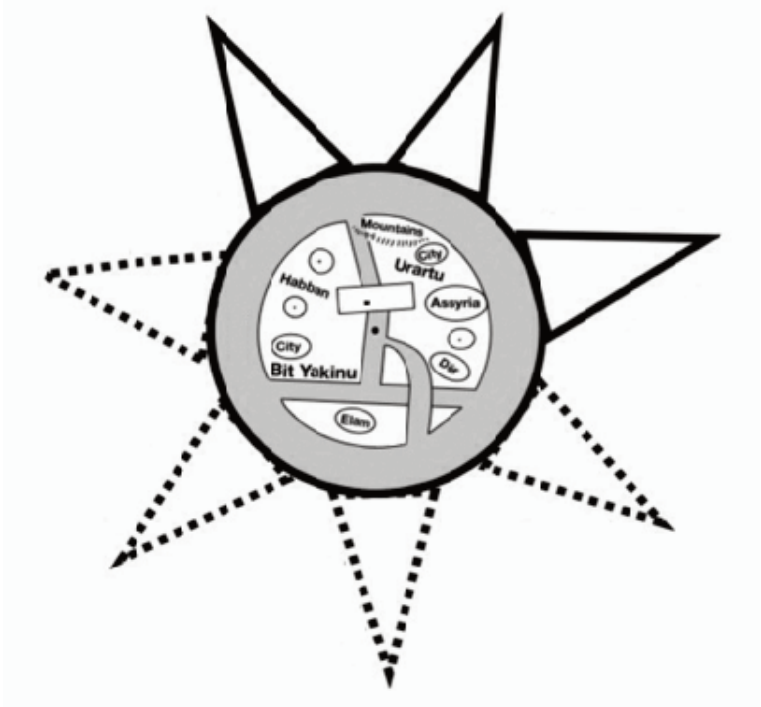

Resim 7: Simmonds tableti referans alınarak çizilmiş olan bir illüstrasyon.

Bu tabletin tercüme edilmesinin, bizim için en dikkat çekici taraflarından biri, 2009 yılında, **“Nuh’un Küresi”** başlıklı bir makale yayınlarak, geminin yuvarlak olduğunu iddia etmiş olmamızdı. Çünkü devasa dalgalar içinde batmadan kalabilecek bir geminin ancak küre şeklinde olabileceğini düşünüyorduk. Aradan geçen 5 yılın ardından, bu tezi destekleyen fiziki bir buluşun yapılması, heyecan vericiydi. Fakat şunu eklemeliyim ki, geminin yuvarlak olduğu tezi, kesin olarak ısrar ettiğimiz bir görüş değildir. Belki bambaşka bir şekil söz konusu da olabilir (doğrusunu Allah bilir) ama yuvarlak bir gemi olması ihtimalin yüksek olduğuna inanıyoruz.

Babil’in Kozmik Dünya Haritası

Finkel’in az önce bahsettiğimiz makalesinde dikkat çektiği ve Hz. Nuh’un gemisiyle ilişkilendirdiği Babil dünya haritası, British Museum’da ME92687 katalog numarasıyla muhafaza edilen bir eserdir. M.Ö. 6. yüzyıldan kalma olan bu tablete çizilmiş olan haritanın, kozmik bir harita olduğu kabul edilmektedir. (Bkz. resim: 8) burada evrenin merkezine Babil konumlandırılmıştır. Biri diğerinin içine geçmiş olan iki halkanın arasında kalan kısmın okyanus olduğu kabul edilmektedir. İçteki halka dünyayı temsil eder ve merkezi Babil’dir. İç halkanın içinde bulunan yuvarlaklar Babil’in çevresindeki memleketlerdir. Babil’in etrafındaki iki çizginin, Dicle ve Fırat nehirlerini temsil ettiği anlaşılmaktadır. Dış halka ise dünyanın sınırlarıdır. Dünyanın yuvarlığında, çivi yazısı metinde “ada” olarak adlandırılan

Resim 8: Babil Dünya Haritası resmi ve çizimi

üçgen şekiller bulunmaktadır. Tablet kırık olduğu için sadece üç tane üçgen tam olarak görünmektedir ve dördüncü üçgenin yarısı belli değildir. Diğer kısımlar kırık olduğu için hiç görünmeyen üç tane daha üçgen vardır. Yani toplamda uzaydaki 7 ada, üçgenlerle belirtilmiştir. Çok ilginç bir şekilde, tabletin okunabilen kısmında, üçgenlerle belirtilmiş üç gök memleketine dair tanımlamalar, Kur'an'da, Kehf suresinde, Hz. Zülkarneyn'in seyahatleri sırasında gittiği üç memleketin tanımlarıyla çok benzerdir.

Babil Dünya Haritasına göre:

Adalardan biri **“Güneş'in battığı ve hiçbir şeyin görünmediği yeredir”**, biri **“Güneş'in doğduğu yeredir”**, diğeri ise **“Kuşların uçtuğu yerin ötesindeki yeredir”**.²²

Kur'an'da ise:

Hz. Zülkarneyn'in gittiği yerlerden biri **“Güneş'in kara bir deliğe battığı yeredir”**, biri **“Güneş'in doğduğu yeredir”**, diğeri de **“iki seddin arası”** olarak tarif edilen başka bir yeredir.²³ Hz. Zülkarneyn'in, seyahatlerini dünya dışına yaptığına dair, güçlü tezler bulunduğunu da göz önünde bulundurursak, bu benzerlik çok dikkat çekicidir.²⁴

İgimizi çeken bu bilgiyi aktardıktan sonra, Nuh'un gemisinin harita ile ilişkisine gelecek olursak; Gemi'nin yeri haritada net bir konum olarak belirtilmemiştir ama tabletin metninde geçen **“parsiktu”** kelimesi, uzmanlara haritanın

²² The Ancients in Their Own Words”, Michael Carrigan, Fall River Press, S.37.

²³ Kehf suresi 86-90. ayetler.

²⁴ Zülkarneyn, Serhat Ahmet Tan, Şıra Yayınları-2012.

gemi ile ilişkili olduğunu düşündürmüştür. Çünkü “Parsiktu” Babil metinlerinde, Nuh’un gemisinin kirişlerini tanımlayan özel bir kelimedir.²⁵ Bu sebeple harita, Hz. Nuh’un gemisiyle ilişkilendirilmiştir. Tablete baktığımız zaman, merkezdeki Babil şehrinin sağından ve solundan geçen Dicle ve Fırat nehirleri, kuzeyde kırılma yaparak batıya doğru dönmektedir. Gerçekte de Dicle ve Fırat, haritada gösterildiği gibi, Basra Körfezi’nde denizle buluştukları yere nispetle, kaynağını kuzey batıdan alır ve bu bölge Türkiye sınırları içerisindedir. Bu iki çizginin yukarıda kuzey batıya doğru kıvrım yaptığı yerde bir dikdörtgen ve içinde de bir nokta bulunmaktadır. Hz. Nuh’un gemisini temsilen oraya konulmuş olma ihtimali bulunan bu nokta, yine Türkiye sınırları içerisinde, Dicle ve Fırat nehirleri arasında kalan bir bölgeye işaret eder.

²⁵ For scholars of the Hebrew Bible, everything had changed.” başlıklı makale. Kaynak: <http://www.floodofnoah.com/#!ane-review-finkel-ark-before-noah/c7k4>

GEMİNİN YERİ

GEMİNİN YERİ

Gemi'nin yerine ilişkin Müslümanlar ile Yahudi ve Hıristiyanlar arasında bir ihtilaf vardır. Yahudi ve Hıristiyanlar Eski Ahitte (Tekvin, Bap 8:4) aktarılan, Gemi'nin Ararat'ta karaya oturduğu bilgisine dayanarak onun Ağrı dağında olduğuna inanmaktadırlar.

Müslümanlar ise Hud suresinin 44. ayetinde geçen **وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ** (vestevet ale'l cudi) yani **"ve cudiye oturdu"** ifadesinden hareketle Geminin Cudi dağında olduğunu düşünmüşlerdir. Aradaki ihtilafın sebebi budur. **Ancak bize göre geminin yerine ilişkin olarak bu iki kitap arasında bir çelişki yoktur. Şimdi bunun sebebini açıklamaya çalışalım.**

Kur'an'da Gemi'nin "cudi"ye oturduğu söylenmektedir. Dikkat edilirse, "cudi" kelimesinden sonra "dağ" kelimesi geçmemektedir. Ama bu, neredeyse hep Cudi dağıyla ilişkilendirilmiştir. Ancak anladığımız kadarıyla "cudi" burada bir özel isim değil, bir sıfat olarak kullanılmıştır. Çünkü aslında "cudi", "yüksekçe bir yer" demektir. Bu

ayetten “Geminin mutlak surette Cudi dağına oturduğu” anlamı kesinlikle çıkarılamaz. **Zaten bunu ilk söyleyen de biz değiliz. Hatta, Elmalılı tefsiri, cilt 4, Hud suresi 44-47. ayetler tefsirinde Elmalılı Hamdi Yazır dahi Gemi’nin oturduğu Cudi’nin Amid’de (Diyarbakır) veya Cezire’de (Cizre) olabileceğine dair rivayetleri aktararak bu iddiaların doğru olma ihtimallerini göz ardı etmemiştir. Yani kısacası “Geminin Cudi dağında olduğu” Kur’ani bir bilgi değildir.**

Şimdi gelelim Ararat’a. Ağrı dağının yabancı dillerdeki karşılığı Ararat’tır ve bu yüzden Tevrat’taki Ararat’ın hep Ağrı Dağı olduğu düşünülmüştür. Ancak burada da bir hata olduğunu düşünüyoruz çünkü Ararat aslında Urartu’dur. Zaten Ağrı dağı, Urartu (Ararat) toprakları içinde olduğu için Ararat ismini almıştır. Dolayısıyla Tevrat’tan da “Gemi’nin Ağrı Dağı’nda olduğu” bilgisini çıkaramayız.

Ama bu iki kitabı bir araya getirip karşılaştırmalı olarak incelersek Gemi’nin bulunduğu yere ilişkin ortaya çıkan bilgi, Gemi’nin “Urartu” sınırları içerisinde bir “cudi”de

Resim 9: M.Ö. 8. ve M.Ö. 7. yüzyıllarda en güçlü dönemlerini yaşayan Urartu devletinin M.Ö. 743 yılında egemen olduğu toprakları gösteren Harita.

yani yüksekçe bir yerde olduğudur. Urartu sınırları ile ilgili olarak Resim 9'a bakabilirsiniz. Ve Tevrat'taki Urartu **dağ-ları** ifadesi bile onun direkt olarak Ağrı dağına işaret etmediği bilgisini kolayca açığa çıkarır. Tevrat'ın orijinal dili olan İbranice ile yazılan metinlerde dağ kelimesine karşılık gelen kelime "har"dır. Bu kelime "dağ" anlamına geldiği gibi; "tepe", "tepe bölge" "yüksek bölge" anlamlarına da gelir. Hatta İsrail'de, ortalama 25 metrelik bir yüksekli olan Megiddo tepesine de **Harmageddon**²⁶ denmiştir (Bkz. Resim 10).

Resim 10: Harmageddon (Megiddo tepesi)

Burası "Har" kelimesine karşılık gelen bir örnektir.

²⁶ "Harmageddon diğer bir deyişle Armageddon kıyamete yakın zamanda gerçekleşeceğine inanılan, dünyanın göreceği sonuncu ve en büyük savaştır. Bu savaş ile beraber Mesih'in geleceğine, dünya üzerinde mukaddes bir krallık kuracağına ve kısa süreli bir adil hükümlanlığın ardından kıyametin kopacağına inanılır. Hatta son zamanlarda bu konu uluslararası düzeyde popüler hâle gelmiş ve hakkında birçok yayın yapılmıştır. Bu savaş, adını, vuku bulacağı yer olan Harmageddon'dan alır.

Yani anladığımız kadarıyla, Tevrat'ta Gemi'nin yerini tanımlamak için kullanılan ifadeden çıkan anlam aslında **“Urartu'nun yüksek yerleri”**dir. Dolayısıyla Gemi'nin bir **“dağ”**da olduğu bilgisi bile kesin değildir. Bu noktada anlaşılan şudur ki Kur'an'da geçen **“cudi”** ile Tevrat'ta geçen **“har”** kelimeleri aslında aynı anlamdadır.

Tevrat'ın aksine tek kelimesinin bile değiştirilmediğini bildiğimiz Kur'an'da Gemi'nin yerini tanımlarken **“dağ”** kelimesinin kullanılmıyor olması çok dikkat çekicidir ve eğer gemi Cudi dağında olsaydı ayette **“cebel-i Cudi”** veya **“tur-i Cudi”** şeklinde bir ifadenin olması beklenirdi. Ayette **“dağ”** kelimesinin kullanılmıyor olması bile aslında Gemi'nin bir dağda olmadığını açık göstergesidir. Çünkü Gemi çok büyük bir ihtimalle **yüksek rakımlı bir düzlüktedir**. Bu tür düzlükler yüzlerce metre yüksekliğe sahip olabilirler ama yüksek olmalarına rağmen ne tepedirler, ne de dağdırlar. **Yani yüksek rakımlı bir düzlüğü tanımlamak için herhâlde en uygun kelime “CUDİ” olurdu.**

İşte tam burada, 20.05.2009 tarihinde, Yıldız Teknik Üniversitesi'nden Jeolog, Prof. Dr. Erkan Gökaşan ile yaptığımız Tufan konulu röportaj esnasında söylediği o cümleler aklımıza geliyor:

“Böyle bir selde, Gemi'nin bir dağda durması, hatta bir dağın yamacında bile durması çok zor. O derecede bir Tufan olduysa, katastrofik akıntılar Gemiye bir gazoz kapağı gibi Mezopotamya'nın ortalarına kadar götürüp atmış olmalıdır.”

Hocanın bahsettiği olay, Gemi'nin, bırakın eğimli bir arazide durmayı, eğimli bir arazinin yakınında bile durmuş olmasının mümkün olmadığıydı. Hud suresinin 44'üncü ayetinde, tufanın nasıl son bulduğu anlatılır. Yere ve göğe

Allah'ın şu şekilde emrettiği aktarılır: “Ey yer, suyunu yut! Ve ey gök, sen de tut!” Tufanda bütün yeryüzü sularla kaplanmıştı. Böylesi büyük miktarda su, yer tarafından yutuldu. Muhtemelen yerin çatlaklarından sızarak sular çekildi. Ama sular her ne şekilde çekilirse çekilsin, çok büyük katastrofik akıntılar meydana gelmiş olmalıydı. Ve bu akıntıların en güçlü olduğu yerler, eğimli arazilerdi. Bütün bu bilgileri göz önünde bulundurduğumuz zaman ortaya çıkan tüm veriler Gemi'nin yüksek rakımlı ve çok geniş bir düzlükte olduğunu bize göstermektedir. Yani artık elimizde yeni bir ipucu daha var ve dolayısıyla Gemi'yi bulmaya bir adım daha yaklaşmış olabiliriz.

Şimdi yeni ipuçları aramaya devam edelim...

Gemi'nin yerine ilişkin başka bir ipucunun da Mü'minin suresinin 29. ayetinde olduğunu düşünüyoruz. Bunu incelemek için şimdi ayeti açalım:

Mü'minin Suresi, 29. ayet:

وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ

(*Ve kul rabbi enzilnî munzelen mubâreken ve ente hayrul munzilîn*)

Ve	: ve
kul	: de ki
rabbi	: Rabbim
enzil-nî	: indir beni
munzelen	: inişle, inişe
mubâreken	: mübarek, bereketli
ve ente	: ve sen
hayrul munzilîne	: indirenlerin en hayırlısı

Sade çeviri:

Ve Deki: “Rabbim, indir beni mübarek bir inişe ve sen en hayırlı olanısin indirenlerin.”

Burada Hz. Nuh'un ve dolayısıyla Gemi'nin kara üzerinde indirildiği yere ilişkin bir bilgi mevcuttur. Burasının Mübarek bir yer olduğundan bahsediliyor. **“Mübarek”** ve **“bereket”** kelimeleri aynı kökten, yani **“barak”** kökünden gelir. Nitekim Ahmed Uğur, Fizilal-il Kur'an, Hasan Basri Çantay, Ümit Şimşek, Yaşar Nuri Öztürk ve hatta Diyanet Vakfı Kur'an meallerinde bile ilgili cümle “beni **bereketli** bir yere indir” şeklinde çevrilmiştir. Dolayısıyla Gemi'nin durduğu yerin bereketli topraklar olduğunu anlıyoruz.

Bu ayet, aslında Gemi'nin herhangi bir dağda veya dağ yamacında olamayacağına da işaret ediyor gibi görünmektedir. Çünkü dağlar tarım yapmak için elverişli topraklar değildir. Bu bilgiyi de araya sıkıştırdıktan sonra gelelim aradığımız ipucuna...

Gemi eğer bereketli toprakların olduğu bir yerde ise Gemi'nin bulunduğu noktanın yakınlarından bir nehir geçiyor olmalıdır. Şimdi yeni bir ipucu daha elde etmiş bulunuyoruz.

Bu düşünceyi destekleyen bir bilgi, Sümerlilere göre Utnapiştim'in (Hz. Nuh'un) ve karısının, Tufan'dan sonra, **“nehrin ağzındaki tanrılar bahçesine yerleştirilmiş”** olmasıdır.²⁷

²⁷ “N.K. Sanders, The Epic Of Gilgamesh, Revised Edition, Penguin Books, 1972, S.108-113

Bir sonraki ipucunu bulmak için şimdi, bize verilmiş en büyük hazinelerden biri olan hayal gücümüzü kullanarak 50.000 yıl öncesine gidelim ve kendimizi Gemi'de bulunan o insanların yerine koyarak, günümüze miras bıraktıkları muhtemel bir işareti arayıp bulmaya çalışalım...

Şimdi bir düşünün; dünya üzerinde muazzam bir tufan yaşanıyor, sizin bulunduğunuz Gemi'nin dışında olan tüm insanlar ve hayvanlar ölüyor ve siz tüm bunlara şahitlik ediyorsunuz. Ve tüm bunların Allah'ın, bir elçisi aracılığıyla yaptığı davet ve uyarılarının akabinde, hak olarak gerçekleştğini görüyorsunuz. Bu şekilde empati kurarak o insanların sahip oldukları psikolojiyi ve bu psikoloji ile yapmaya güdülendikleri eylemleri bir nebze olsun anlayabiliriz belki. Onların ne yapmış olabileceklerine dair önemli bir örnek gerçi Kehf suresinde misal olarak verilmiştir ama ona biraz sonra geleceğiz.

O insanlar müthiş bir olay yaşadılar ve o olayın nişanesi, gözlerinin önünde duran Gemi'ydi. Muhakkak ki o gemi, onlar için çok değerli ve korunması gereken bir "ibret abidesi" idi. Onların yapacağı işlerden biri Gemi'yi dış etkenlerden koruma altına almaktı. Ve bunu yapmak için geminin üstüne bir bina inşa etmeleri gerekiyordu ve çok büyük bir ihtimalle bunu yaptılar. Ve o bina bir mescit olarak kullanıldı (bunun sebebini Kehf örneğinde açıklayacağız). Ve aradan yıllar geçip de onlar çoğalmaya başladıkları zaman bile o bina bölgedeki en ünlü bina olma özelliğini korudu. Onlar, Gemi'nin ve dolayısıyla o binanın sonsuza dek insanlar tarafından ziyaret edilen mukaddes bir mekân olmasını istemiş olmalıdırlar. Binanın yerinin, önemsenmeme sebebi ile unutulmuş olması mümkün değildir.

Gemi Nasıl Kayboldu?

Peki ne oldu da o insanlar “Bina”nın yerini unuttu ve Gemi on binlerce yıllık bir kayıp vakasına dönüştü?

Bu sorunun cevabı da, hiçbir bilginin eksik bırakılmadığı Kur'an-ı Kerim'de arıyoruz. Hud suresinin 48. ayetinde Hz. Nuh'a yapılan hitap mealen şöyle bildirir:

Denildi ki: “Ey Nuh, sana ve seninle beraber olan ümmetlere bizden bir selâmetle, bereketlerle in! Ve ümmetler. Onları faydalandıracağız. Sonra onlara Bizden elîm (acı) azap dokunacak.”

Gemi'nin bulunduğu yerde yaşayan o insanlar yıllar sonra öyle bir hâle geldiler ki, aktardığımız Hud suresinin 48. ayetinde belirtildiği gibi zulümleri ve azgınlıkları yüzünden helâk edildiler. Dolayısıyla Gemi'nin bulunduğu şehir ve çevresi, ölü bir memlekete dönüştü. Ve uzunca bir süre de öyle kaldı. Ve böylece onun yeri unutuldu.

Ayrıca Necm suresinin 53. ve 54. ayetleri bize bu konuda çok ilginç bir ipucu vermektedir. Burada, üstü *bir şey* ile kaplanarak yeraltında kalan bir memleketten bahsedilir. Ve Kur'an'ın, helak edilen bu memleketin yok oluşunu, Tufan öncesi kavmin yok edilişinden bahsettikten sonra aktarması önemlidir çünkü Kur'an'ın genelinde, helak edilen kavimler sure içinde sayılırken, kronolojik sıra esas alınır. Eğer helak edilen kavimler sayıldıktan sonra onlardan önceki bir kavmin helâkından bahsedilecekse, o taktirde “onlardan önce de” şöyle olmuştur diye belirtilerek bu kronolojik sistematik bozulmamış olur. Şimdi aktaracağımız ayetlerde

de böyle bir durum var. Necm suresi 50. ayette Ad kavminin helak edilişi aktarılır, ardından da 51. ayette Semud kavminin helak edilişi. Ad kavmi Semud'dan öncedir. Ad kavmi yok olduktan sonra, onlar arasından kurtulanlar Semud kavmini oluşturmuştur. Ve yıllar sonra onlar da helak olmuştur. Bu kavimlerin helâkı hatırlatıldıktan hemen sonra, 52. ayette; **“Onlardan önce de Nuh kavmini helak etmiştik, onlar daha zalim ve daha azgındı”** denir. Hemen ardından da 53. ve 54. ayetlerdeki o ilginç ifadelerle karşılaşırız:

Mu'tefike'yi (altı üstüne getirilen beldeyi) yerin dibine geçirdi.

53/Necm suresi: ayet; 53

Kaplayan (şey) onu kapladı.

53/Necm suresi: ayet; 54

Burada anlaşılmaktadır ki; Mu'tefike diye tarif edilen belde, çok büyük bir ihtimalle Nuh Tufanı'ndan kurtulan insanların kurdukları ve uzun yıllar sonra helak edilen beldedir. O beldeyi kaplayıp örterek yerin altında kalmasını sağlayan şey ise muhtemelen lav akıntısıdır. Lavlar veya gökten yağan volkanik püskürtü akla ilk gelen ve doğal olan ihtimaldir. İslam Ansiklopedisi'nin Mü'tefike madde-sinde de o beldeyi **“kaplayan şeyin”** büyük ihtimalle lav akıntılarıyla oluşan kaya katmanları olduğuna dikkat çekilir.²⁸

²⁸ “Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, cilt 32, s.186.

O binanın ve dolayısıyla Gemi'nin neden tekrar bulunamadığına dair bir cevap arayışı içine girdiğimizde; Gemi'nin bulunduğu bölgenin (Ararat sınırları), yüksek yoğunluklu volkanik bir alan içerisinde olması, bize Gemi'nin içinde bulunduğu binanın nasıl kayıplara karıştığına dair belki bir ipucu verebilir.

Volkanların ortaya çıkardığı kül bulutlarının rüzgârın etkisiyle yüzlerce hatta binlerce kilometre uzaklara gidip orada küllerin yere inebileceğini bugün biliyoruz. Belki bir zaman böyle bir kül bulutu ölü memleketteki binanın üzerine bir miktar külle kapladı ve belki yakınından geçen o nehir büyük bir taşma yaparak binanın etrafını çamurla kapladı. Bilemiyoruz. Açıkçası buna dair reddedilmesi zor bir teorimiz yok. Ama nihayetinde Gemi'nin hâlâ bugün bile yerinin bilinmemesi, kesin bir bilgi olarak hepimizin önünde durmaktadır.

Şimdi gelelim Kehf suresindeki misale...

Bilmeyenler için hemen kısaca Ahsab-ı Kehf meselesinin ne olduğunu söyleyelim ve devam edelim:

Ashab-ı Kehf, Allâh'a iman ettikleri ve onun ilettiği yolda oldukları için dönemlerinin zalim iktidarı tarafından baskı görmüş ve kaçarak mağaraya sığınmış bir grup gençtir. Orada uyutularak gelecekteki bir zamana uyanırlar. Uyandıkları zamanın insanları, onları geçmişten gelen bir efsane olarak bilmektedir ve o efsanenin hak olduğunu öğrendikleri zaman onların mağarasını bir "ibret alameti" ve "mübarek bir mekân" olarak benimserler.

Kehf suresinin 9. ayetinden 26. ayetine kadar olan kısım onlar hakkında bilgi verir. O olayın tamamını merak eden-

ler, detaylı bilgi için Kur'an-ı Kerim'e başvurabilirler. Nitekim Ashab-ı Kehf ayrı bir kitap konusudur. Bu surenin, konumuza ışık tuttuğunu düşündüğümüz ayeti, 21. ayettir. Ve orada mealen şöyle söylenir:

Ve böylece "Allah'ın vaadinin hak olduğunu ve o saat hakkında şüphe olmadığını" bilsinler diye onları (şehir halkına) bildirdik. Aralarında onların durumu hakkında çekişiyorlardı. "Onların üzerine bina inşa edin." dediler. Onların Rabbi, onları en iyi bilir. Onların işlerinde galip olanlar: "Onların üzerine mutlaka mescit yapacağız." dedi.

18/Kehf suresi: ayet; 21 meali

Buraya kadar saydığımız tüm bu sebeplerden ötürü Gemi'nin şu anda üstü toprakla kaplı çok büyük bir binanın içinde olması gerekmektedir kanaatindeyiz. Ve bu bilgi çok önemli bir ipucudur.

Birazdan ipuçlarını toparlamaya çalışacağız ama ondan önce Tufan ile ilgili bilgilerimizin biraz daha pekişmesi için, Mü'minun suresinin 23. ayetinden 30. ayetine kadar geçen bölümü burada mealen aktaralım:

- Andolsun, biz Nuh'u kavmine (elçi olarak) gönderdik. Böylece kavmine dedi ki: "Ey Kavmim, Allah'a kulluk edin. Onun dışında sizin başka ilahınız yoktur, yine de sakınmayacak mısınız?" (23)
- Bunun üzerine, kavminden inkâra sapmış önde ge-

lenler dediler ki: “Bu, sizin benzeriniz olan bir beşerden başkası değildir. Size karşı üstünlük elde etmek istiyor. Eğer Allah dilemiş olsaydı, muhakkak melekler indirirdi. Hem biz geçmiş atalarımızdan da bunu işitmiş değiliz.” (24)

- “O, kendisinde delilik bulunan bir adamdan başkası değildir, onu belli bir süre gözetleyin.” (25)
- “Rabbim” dedi (Nuh). “Beni yalanlamalarına karşılık, bana yardım et.” (26)
- Böylelikle biz ona: “Gözetimimiz altında ve vahyimizle gemi yap. Nitekim bizim emrimiz gelip de tenur feveran edince, onun içine her türden ikişer çift ile içlerinden aleyhlerine söz geçmiş onlar dışında olan aileni de al; zulmedenler konusunda bana muhatap olma, çünkü onlar boğulacaklardır” diye vahyettik. (27)
- “Böylece sen, beraberinde olanlarla gemiye bindiğinde o zaman de ki: “Bizi o zulmeden kavimden kurtaran Allah’a hamdolsun.” (28)
- Ve de ki: “Rabbim, beni mübarek/bereketli indirilişle indir, sen indirenlerin en hayırlısısın.” (29)
- Hiç şüphesiz bunda ayetler vardır ve biz gerçekten denemeden geçiririz. (30)

Şimdi kaldığımız yerden devam edelim ve buraya kadar elde ettiğimiz önemli ipuçları sıralayalım:

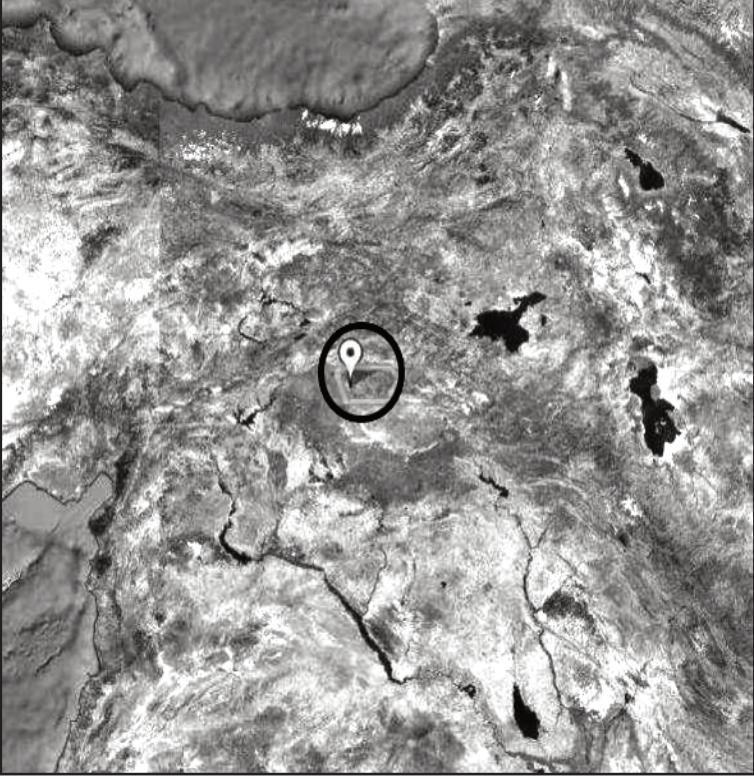
1. Gemi'nin Urartu sınırları içinde olması.
2. Gemi'nin yüksek rakımlı ve çok geniş bir düzlükte olması.
3. Yakınından bir nehir geçmesi.
4. Üzerinde bir bina olması ve o yapının toprakla kaplanmış olması.

Şansımız var ki Urartu bölgesinin tamamına yakını dağlık/eğimli arazidir ve bu durum arama yapacağımız alanı daraltarak işimizi kolaylaştırmaktadır. Urartu sınırları içinde, aradığımız geniş ve yüksek rakımlı düzlük tek bir yerdedir ve orası 430 metre rakıma sahip muazzam geniş bir düzlüktür. Hatta öyle ki baktığınız zaman ufukta bile tek bir dağ veya tepe dahi göremezsiniz. Orası Diyarbakır ili sınırları içerisinde bulunan Dicle nehri havzasıdır (Bkz. Resim 11 ve 12).

Dikkatimizi çeken bu arazi ilk üç ipucuna mükemmel şekilde uyuyor. Peki ya dördüncü ipucu? Şimdi onu inceleyelim...

Eğer bu açık ve düzlük arazide aradığımız şey bir bina ise onu bir tepe şeklinde bulmayı beklememiz gerekir. Çünkü aradan geçen on binlerce yıl içinde üstü toprakla kaplanmış olacağı için görüntüsü bir tepeye benzeyecektir (Bkz. Resim 13). Burada, arama yaptığımız arazinin düzlük olması yine işimizi kolaylaştırmaktadır ama buna rağmen küçük de olsa bir takım yükselti şeklindeki tepecikle karşılaşmak mümkün olacağı için ayırt edici bir özelliğe daha ihtiyaç vardır.

Resim 11: Urartu topraklarını içine alan bölgenin uydu fotoğrafı

Resimde, üzerinde balon bulunan yeşil alanın etrafına çizdiğimiz kırmızı hat Urartu sınırları içindeki kilometrelerce karelik, devasa bir genişlikte ve tepsi gibi düz bir alanı göstermektedir. Bu alan, Diyarbakır il sınırları içinde bulunan ve 430 metre rakıma sahip, bereketli Dicle havzasıdır. Urartu sınırları içerisindeki en geniş düzlük burasıdır. Nitekim Urartu sınırlarının geri kalan kısmı, resimde de görüldüğü gibi neredeyse tamamen dağlık alanlar ve eğimli arazidir.

Aradığımız bu tepe nihayetinde doğal bir oluşum değil. Dolayısıyla arazi yapısıyla uyuşmayan özellikler göstermelidir. Binanın şeklini bilmediğimiz için aradığımız tepenin de ne şekilde olması gerektiğini bilemiyoruz ama

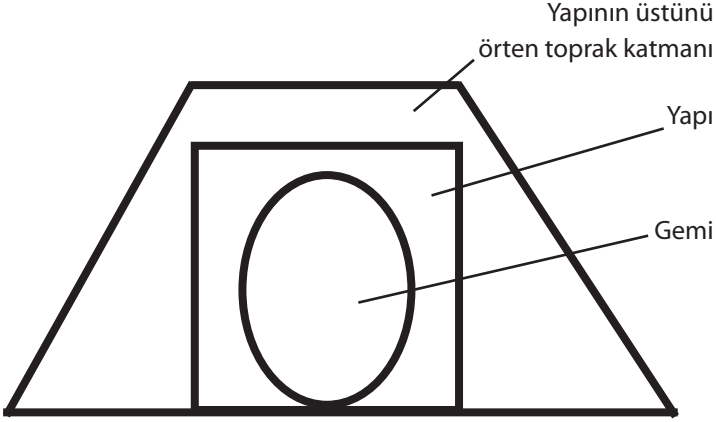

Resim 12: 430 metre rakımlı Dicle nehri havzasının Diyarbakır surlarından görünümü.

Resimde sol tarafta dikkat çeken ve şeklinin daha net anlaşılması için üstüne kırmızıçizgi çizdiğimiz yükselti Kırklar dağıdır. Ancak adının dağ olması yanıltmasın; orası bir dağ değildir.

bildiğimiz şey bu tepenin az önce belirttiğimiz gibi arazi üzerinde garip bir oluşum şeklinde durması gerektiğidir. İşte tam bu noktada karşımıza öyle bir tepe çıkıyor ki “acaba” demeden edemiyoruz.

Bu tepenin adı ‘Kırklar Dağı’. Ancak ismi sizi yanıltmasın; bu bir dağ değildir. İnce bir şerit hâlinde uzanan küçük çaplı bir yükseltinin bitişiğinde bulunan, ama ilk bakışta bile hemen yanındaki bu ‘şerit yükselti’den çok farklı bir

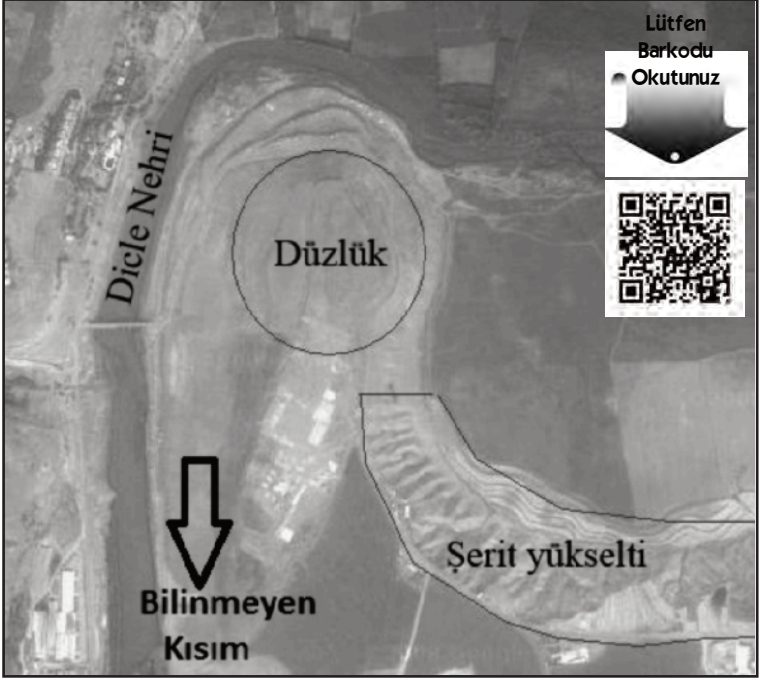
Resim 13: Toprak altındaki yapının tahmini örnek çizimi

yapıya ve şekle sahip olduğu dikkat çeken bir tepe (Bkz. Resim 14 ve 15).

Onu ilginç kılan en önemli özelliklerinden biri üst kısmının tepsi gibi düz olması. Ayrıca onun ilginç olmasının tek sebebi bu da değil; oranın bir ziyaret, yani mukaddes sayılan bir mekân olması²⁹ dikkat çekicidir. İşte bu noktadan itibaren işler ilginçleşmeye başlıyor.

Burada çelişkiye yer vermemek için hemen kısaca değinmek istediğimiz önemli bir bilgi var. Diyarbakır'ın bir zamanlar bir Urartu şehri olduğu, çoğu Diyarbakırlı tarafından bile bilinmemektedir. Bunun sebebi; şehrin Asur hâkimiyeti altındayken kısa bir süreliğine (39 sene) Urartu

²⁹ "Kırklar dağının düzü... Karanlık bastı bizi... Kör olasan Suzan, Suzi... Ziyaret çarptı bizi..." diye devam eden Suzan Suzi isimli ünlü Diyarbakır türküsünün sözleri buradan gelir.

Resim 14: Kırklar - Uydu görüntüsü

Resim 15: Yöre halkı tarafından kutsal sayılan ama neden kutsal olduğu konusunda kimsenin tatmin edici bir açıklama yapamadığı Kırklar dağı (şeklinin daha net görülebilmesi için kırmızıçizgi ile hatları belirginleştirilmiştir)

devletinin eline geçmesi ve düşmanının zayıflamasından istifade eden Asurluların tekrar şehri geri alması, dolayısıyla da tarihsel süreç içerisindeki bu kısa süreli yönetim değişikliğinin, şehrin tarihini yazan kişilerin gözünden kaçmasıdır.³⁰

Bir dağ olmadığı hâlde 'Kırklar Dağı' adı verilen bu tepenin ismi, sanılacağı gibi Alevi-Bektaşî inancından **gelmemektedir**. Burası adını, bilindiği kadarıyla Alevilikten ve Bektaşilikten çok daha önceleri, Hristiyanlık zamanında, düzlüğün arkasında bulunan Kırklar Manastırından almaktadır. M.S. 639 yılında, Halid bin Velid ve ordusu Diyarbakır'a (o zamanki adıyla Amid'e) geldiği zaman orada bulunduğu bilinmektedir.

Bugün sadece yıkıntıları bulunan Kırklar Manastırı, bilindiği kadarıyla M.S. 484 yılında inşa edilmiştir ve **Hız. Nuh'un gemisinde, kırkı erkek ve kırkı kadın olmak üzere seksen kişinin bulunduğu inanan Hristiyanların, manastırlarına Kırklar ismini vermiş olmaları da dikkat çekici bir husustur. Veyahut da kırklardan kasıt sadece 40 kişi ise, durum yine ilginçtir çünkü kırklar meclisleri sadece erkeklerden oluşur.**

Gemi'nin burada karaya oturduğu varsayımından hareket edecek olursak, Tufan'dan kurtarılan o insanlar arasından bu bölgede kalıp yerleşim kurmayı seçenlerin,

³⁰ "M.Ö.775'de kral Argishtis yönetimindeki Urartu devleti, Asurluların idaresindeki Amid (Diyarbakır) şehrini ele geçirerek kendi topraklarına kattı ve Amid bir Urartu şehri oldu. Ancak 39 yıl sonra, M.Ö. 736'da Asurlular şehri Urartuların elinden geri alarak buradaki yönetimlerini kaldıkları yerden devam ettirdiler.

Gemi'nin bulunduğu yerde veya çok yakınında şehirlerini kurmuş olmaları beklenir. Kırklar dağının yanında, görüldüğü kadarıyla antik bir yerleşime dair iz yoktur. Bunun sebebi büyük bir boğulma tehlikesi yaşamış olan o insanların, psikolojik durumlarına bağlı olarak Dicle nehrinin sadece birkaç metre yakınında yaşamayı tercih etmemiş olmaları pek mümkündür. Ama yine de fazla uzağa gitmiş olmalarını da beklememeliyiz diye düşünüyoruz. En azından nehrin bir kilometre yakınındaki muhkem tepeye şehirlerini kurmuş olmaları akla yatkındır (Bkz. Resim 17). Belki de kadim Amid şehrini ilk kuranlar o insanlardı, kim bilir?

* * *

Şimdi Kırklar dağı ile ilgili biraz daha açıklama yapalım. Oranın bir ziyaret, yani mukaddes bir mekân olarak kabul edilmiş olması, şehirde yaşayan halkın Müslüman olması açısından garip bir durumdur. Çünkü bahsettiğimiz gibi Kırklar ismi Hristiyanlık döneminden kalmadır. Normalde Müslümanların, bir kiliseyi ziyaret olarak kabul etmeleri beklenmez. İlginçtir ki yakın geçmişe kadar Kırklar ziyaretine giderek adak adayanlar ve hatta kurban kesenler olurmuş.

Garip de bir efsanesi vardır bu Kırklar dağının. Her ne kadar fantastik bir hikâye de olsa, bu hikâyeyi üreten insanların psikolojisi ve onu üretme sebepleri hakkında bir fikir verebilir belki. Efsane şöyle söylüyor:

Eski zamanlarda Diyarbekir'de yasayan yaşlı bir adam varmış. Bir gün, yaramaz çocukların zavallı bir kediye eziyet ettiklerini görmüş. Çocuklara kızıp kediyi ellerinden almış ve evine götürmüştü. Sonra onu temizleyip beslemeye başlamış.

Sonra kış gelmiş ve havalar iyice soğumuş. Adam hep sobayı yakar ve kedisi üşümesin diye ihtimam gösterirmiş. Ama sabahları uyanıp kediyi sevdiği zaman tüylelerinin soğuk olduğunu görür, şaşırırmış. Kedisinin neden üşüdüğüne anlam veremezmiş çünkü adam tüm kapı ve pencereleri kapatırmış. Acaba bu nasıl oluyor diye merak edip dururken, bir gece uyanık kalıp olayı çözmeye karar vermiş. O gece adam uykuya dalmamak için parmağını kesip yarasına tuz basmış. Böylece acı onu uyanık tutacakmış. Sonra yatağa yatmış ve uyur gibi yapmaya başlamış. Bir süre sonra kedi, gelip adamın kulağına boncuk tıkamış.

Sonra bir yolunu bulup dışarı çıkmış. Adam da gizlice onu takip etmiş. Kedi Mardin Kapı'dan geçerek şehir surlarının dışına çıkmış ve Dicle'yi geçerek Kırklar dağına gitmiş.

Burada kedi birden bire adam olmuş. Onun gibi gelip de adama dönüşen başka kediler de görmüş. Sonra bunlar şehrin sorunlarını konuşup çözüm üretmeye başlamışlar. Tabi bunları izleyen adam, yine gizlice kaçıp gitmiş. Sabah kedi eve gelince adam ona, "dün gece ne yaptığını biliyorum, güzel kedicim" demiş. Ve sonra kedi sırta kadem basmış.

Efsane bu... Buradan anlaşılan tek gerçek şudur ki, bu ve bunun gibi masalları yazan insanlar bir sebepten ötürü bu dağa kutsiyet atfetmiştir ve bu kutsiyet atfını da bir

takım sebepler ortaya koyarak meşru kılmak istemiştir. Burada bizi ilgilendiren, bu sebeplerin ne olduğundan ziyade, onların ortaya konmuş olmasıdır.

Hatta kırklar ile ilgili farklı ve daha ilginç bir efsane de kırk evliyanın her Perşembe akşamı toplanıp, bir delikten geçerek dağın içine girdikleri, orada sabaha kadar namaz kıldıkları yönündedir. Bu efsanede de dağın içinde, namaz kılınan gizli bir mescit olduğu dikkat çekiyor.

Kur kelimesi Sümercede “tepe”, “vatan”, “tapınak” anlamlarına gelmektedir fakat “dağ” anlamı yoktur. Ancak diğer bir Mezopotamya dili olan Akadçada hem tepe, hem dağ, hem de tapınak manasında kullanılmaktadır.³¹ Gılgamış destanında geçen ve Geminin bulunduğu “Kur-u Nisir” ifadesi Nisir ülkesi olarak tercüme edilebilir.³² Hatta bu yüzden modern zamanlarda, antik tabletleri tercüme eden bilim adamlarının “tapınak” anlamında kullanılan bir kelimeyi yanlışlıkla “dağ” olarak tercüme ettikleri bile olmuş. Bu durum, sadece 70 metre yükseklikteki kutsal bir tepeye, neden “dağ” dendiğini belki açıklayabilir.

Kısacası burada açıkça anlıyoruz ki; asırlardır, hem Hristiyanlar hem de onlardan sonra gelen Müslümanlar buraya bir kutsiyet atfetmiş ve bu atfı garip şekillerde “kırklar” ile bağdaştırmışlardır.

Bir de, enteresandır ki bu tepeye giden bir köprü vardır. Bu köprü Mervanoğulları döneminde, M.S. 1065 yılında Nizamüddeve Nasr tarafından inşa ettirildiği bilinen, Amid sehrinin en eski tarihi köprüsü, yani *On Gözlü Köprü*dür (Bkz. Resim 16). Normal şartlarda düşünülürse bu köprü çok anlamsız ve amaçsız bir yere inşa edilmiştir.

³¹ R. Campbell Thompson, *The Epic of Gilgamesh*, Clarendon Press, 1930, S.63.

³² Robert M. Best, *Noah's Ark and the Ziusudra Epic*, S.277, Eisenbrauns, 1999.

Resim 16: On Gözlü Köprü.

Bu köprü Mervaniler döneminde, M.S. 1065 yılında inşa edilmiştir. Bu tarihten önce, burada Roma döneminden kalma olduğu söylenen çok eski ve yıkık bir köprü varmış. Ve On Gözlü onun yerine inşa edilmiş. Bu köprü asırlar boyunca şehrin, Dicle'nin ötesi ile tek bağlantı yolu olmuştur.

Çünkü antik şehrin konumu göz önünde bulundurulursa, nehrin kuzey doğrultusunda herhangi bir noktada köprü-nün inşa edilmiş olması gerekirdi (Bkz. Resim 17). Ayrıca bir tepenin yamacına ulaştıran bir köprü inşa etmek normal şartlarda çok mantıksızdır. Dolayısıyla açıkça anlaşılmaktadır ki bu tarihi köprü sadece Kırklar Dağına gidişi kolaylaştırmak için inşa edilmiştir. Bu durum da Kırklar Dağı adı verilen tepeye atfedilen kutsiyeti bir kat daha artırmaktadır.

Ayrıca ilginçtir ki, sadece Kırklar Dağına insanları ulaştırmak için inşa edildiğini düşündüğümüz On Gözlü Köprü ile ilgili bir de batıl inanış, birtakım yöre halkının bilinçaltına yer etmiş ve bugün hâlâ varlığını sürdürmektedir.

Resim 17: Diyarbakir şehrinin uydu haritası.

Resimde Kırklar tepesi ve onun eteğinde bulunan On Gözlü Köprü'nün konumları görülüyor.

Yukarıda daire içine alınan alan ise Antik Amid şehrinin bulunduğu yerdir. Dikkat edilirse On Gözlü Köprü'nün kuzeyinde bugün iki modern köprü daha bulunmaktadır. Resimden de anlaşılacağı üzere antik şehrin 11. y.y'da yaşayan halkı Dicle'yi geçebilsin diye inşa edilen köprü için çok garip bir yer seçilmiştir.

İnaniş'a göre Tanrı'dan, gerçekleştirmesini istediğiniz taleplerinizi bir kâğıda yazıp On Gözlü Köprüden aşağıya, Dicle Nehrine atarsanız, o dilekçe Tanrı'ya ulaşır ve duanız kabul olmuştur...

Artık zorlama yorumlara gittiğimiz düşünülmesin diye bu batıl inanış konusunda bir şeyler söylemekten kaçınarak yorumu siz değerli okuyuculara bırakmayı tercih ediyoruz. Tabi burada bir yanlış anlamaya yer vermemek için şunu da belirtmek gerekir ki biz "bu köprüyü inşa eden insanlar Gemi'nin orada bulunduğunu biliyordu" demiyoruz. Ancak açıktır ki bir sebepten ötürü bu tepeye ciddi şekilde bir kutsiyet atfedilmiştir ve bunun sebebi hem günümüz insanları hem de o dönemin insanları için bir muamma olarak süregelmiştir. Bizim yapmaya çalıştığımız ise bilinçaltının bu dışavurumuna bir açıklama getirmeye çalışmaktır.

Çok kısa özetleyecek olursak:

Elde ettiğimiz tüm verilerin ışığında Gemi'nin Urartu sınırları içinde yüksek rakımlı, çok geniş ve bereketli bir düzlükte olması gerektiğini söyledik. Daha sonra bu tanıma uyan tek yer olan, 430 metre rakımlı Dicle havzasına odaklandık. Gemi'nin bir bina içinde olması gerektiğinden hareketle, bugün toprakla örtülmüş ve bir tepe görünümünde olan o binayı aramaya koyulduk ve karşımıza Kırklar Dağı adı verilen bu "kutsal" tepe çıktı.

Tekrar hatırlayalım ki Gemi Ankebut suresi 15. ve Kamer suresi 15. ayetlerde belirtildiği gibi hâlâ sağlamdır ve bulunacağı vadedilmiştir (Allahu alem).

Hız. Nuh'un gemisini bulmak için çıktığımız yolculukta, ipuçları bizi Kırklar Dağı'na ulaştırmıştı. Belki Hız. Nuh'un gemisi, belki de bambaşka bir arkeolojik sır burada yatıyor olabilirdi. Bunun ne olduğunu bilmiyorduk. Ama bütün veriler, ne olduğu bilmediğimiz bir sırrın burada yatığı kanaatini bizde hâsıl etmişti.

Bu araştırmayla ilgili bazı bilgileri 23 Haziran 2009 tarihinde kişisel internet sitemde yayınlamıştım. Ve ardından, konu medyada haber oldu. Bu çalışmamızda dile getirdiğimiz bazı iddiaları ilk haber yapan, Diyarbakır'daki yerel medya kuruluşlarıydı. Ardından Haber Türk'ün konuya yer vermesi ise bu haberlerin çok kısa bir süre içerisinde tüm Türkiye genelinde yayılmasını sağladı. Sonunda bu durum, hiç beklemediğim bir bilgi trafiğinin, garip bir şekilde etrafımda cereyan etmeye başlamasıyla sonuçlanmıştı.

24 Haziran 2009 günü, Diyarbakır'da bulunan kuzenim Hakan Yardımcıoğlu'ndan bir telefon aldım. Medyada **"Nuh'un Gemisi Diyarbakır'da mı?"** başlığıyla yayınlanan ve **"Araştırmacı yazar Hamza Yardımcıoğlu'nun ciddi iddiası..."** diye devam eden bir yazı görmüş ve merak içinde telefona sarılmıştı. Çünkü böyle bir araştırmanın içinde olduğumdan haberi yoktu. Zaten 2003 yılından beri Gemi'yi arıyor olmama rağmen, o zamana kadar bunu hiç ifşa etmemiştim.

Kuzenim tüm bunların ne olduğunu sorunca, kendisine durumu anlattım ve işte o zaman, bana Kırklar dağı ile ilgili, çok garip ve gerçek bir hikâyeye anlattı. Dört beş sene öncesinde varlıklı bir Ermeni, İzmir'den Diyarbakır'a gitmiş.

Amacı ise kimsenin bilmediği gizli bir tünelden geçerek çok büyük bir hazineye ulaşmakmış. **Bu gizli tünele tek başına girmeye cesaret edemediği için olsa gerek -nitekim bu tür yerle hiçbir zaman tek başına girilmemesi gerektiği bilinir- kuzenimin de aralarında bulunduğu birkaç kişilik bir grubu da yanına rehberlik etmeleri için alarak, şimdi bahsedeceğim olayın yaşanacağı yere gitmişler.** Burası, Kırklar dağının karşısında, yani Dicle nehrinin diğer tarafında bir yerdeymiş. Girişi bulup dehlize inmişler. Derinliği dizlerine kadar olan suyun içinde, alçak tavan yüzünden eğilerek ilerlemişler.³³ Yaklaşık 50 metre kadar gittikten sonra karşısına, kim tarafından ve ne zaman örüldüğü bilinmeyen bir duvar çıkmış. Ve maalesef bu duvar onları orada durmak zorunda bırakmış. Ermeni hazinecinin söylediğine göre duvarın ötesinde, tünel yedi kola ayrılıyormuş ve bu kollardan biri Dicle Nehrinin altından geçerek Kırklar dağının dibine gidiyormuş.

İşte burada çok garip bir durumla karşı karşıya kalıyoruz. Bir tepenin dibine giden bir tünel neden inşa edilir? Bunun hiçbir mantıklı açıklaması yoktur, ta ki o tepenin içinde bir bina olmasın.

İşte bu noktada tekrar aklımıza, Kırklar dağı ile ilgili daha önce de aktardığımız bir efsane geliyor. Yani “Kırk Evliyanın” Perşembe günleri Güneş battıktan sonra, gizli bir mağaradan geçerek Kırklar dağının içine girdikleri ve içeride sabaha kadar namaz kıldıklarını anlatan efsane. An-

³³ Uzun yıllar içerisinde bu tünelin tabanının, doğal süreçlere bağlı olarak tortu ile dolması zemini yükseltmiş ve alçak tavanlı bir yer hâline gelmesini sağlamış olmalıydı. Daha sonraki bir tarihte, gidip o tüneli aynen söylediği yerde buldum ama ağzı kısmen kapatılmıştı

laşıldığı üzere, diğerleri gibi bu efsanede de adı anılmayan ancak varlığına dikkat çekilen bir mabetten bahsediliyor. Kuzenim bana, yaşadığı o olayı anlatınca, “girdiği tünel acaba bu efsanelerde anlatılan mabede mi gidiyordu?” diye düşünmeden edemedim. Telefon konuşmamızda bana verdiği tek bilgi de bu değildi. Kırklar dağı'nın bir sahibi olduğu ve yakın geçmişte KCA adında yabancı bir petrol şirketinin burayı kiralayarak şantiye kurduğunu da söyledi. Bu şirket birkaç yıl boyunca Kırklar dağı'nın düzündə kalmış ve sonra toplanıp oradan ayrılmış. Bu bilgiyi daha sonra birinci elden doğrulattım ve bu şirketin orada sondaj çalışması yaparak petrol aradığını öğrendim. Ama ortada çok garip bir durum ve soru işaretleri vardı. **KCA, Kırklar Dağı'nın düzündə, yani sadece birkaç dönümlük bir alanda yıllarca petrol mü aramıştı?** Bu gerçekten garip ve anlaşılması güç bir durum olarak karşımızda durmaktadır ve gariplik bununla da sınırlı değil.

Kırklar dağı'nın yüksekliği yaklaşık 70 metredir. Bilinir ki eğer düz bir arazide petrol aranacaksa, sondajın yapılacağı **en son yer**, o arazinin en yüksek noktasıdır. Çünkü yüksek bir yerde yapacağınız sondaj, derinliğin artması anlamına gelir ve bu durum, arama maliyetlerini artırır. **Neden Kırklar dağı'nın yamacında, yani 70 metre daha alçak olan bir yerde değil de tepesinde sondaj yapılır ve bu sondaj çalışmaları yıllar sürer? Doğrusu, bunu açıklamak güç...**

Şimdi gelelim, az önce bahsettiğimiz bu bilgi trafiğinin diğer kısımlarına.

Bir süredir, Diyarbakır'ın eskilerinden olan ve kent

halkı tarafından çok sayılan ve sevilen ünlü bir yazar ile bir takım yazışmalar yapıyordum. Ama maalesef ismini veremeyeceğim çünkü kendisi bir takım sebeplerden ötürü bu konunun içinde adının geçmesini istemiyor. Onunla yazışmamın sebebi, vâkıf olduğunu düşündüğüm büyük bir sır hakkında kendisinden bilgi almaya çalışmaktı. Çünkü bu konuda daha önce katıldığı televizyon programlarında bunu ima eden cümleler sarf ettiğini biliyordum. Ve bu öyle büyük bir sırdı ki açıklamaya cesaret edemiyordu. Hatta bana bir keresinde “kulağım duysa, kulağımı keserim” deyimini hatırlatarak, kendisini fazla zorlamamam konusunda açık bir mesaj bile vermişti. Diyarbakır’daki bu sırrın bir gün açığa çıkacağını ve tüm dünyanın gündemine oturacağını da söylemişti. Ama bunu açıklarsa kimsenin kendisine inanmayacağını ve sahip olduğu büyük saygınlığın zedeleneceğini düşünüyordu. Onun bu düşüncesini anlayışla karşıladığımı ve saygı duyduğumu belirtmek isterim.

Haberin medyada yer almasından sonra bu kişi bana öyle bir mail gönderdi ki içinde ki bir paragraf beni gerçekten çok şaşırttı. Olduğu gibi aktarmak isterim:

Diyarın Sesi’nden haberi okur okumaz dosyayı internet sitenizden indirdim ancak henüz yüzeysel olarak, özellikle ana hatlarını okuyabildim. Çünkü değil her satırının, her kelimesinin üzerinde teker teker, inceden inceye ve de titizlikle durulması gerektiğine inandığım bir konuyu ele almış bulunuyorsunuz. Ben yıllarca bu konuyu merakla takip ettiğim, birçok kitapta okuduğum ve bilgi birikimine sahip olduğum hâlde sizin gösterdiğiniz ce-

sareti gösterip değil kaleme almak, sohbetlerde konu etmekten dahi kaçındım hatta çekindim diyebilirim...

Bu mesaj bana moral vermişti ve görüştüğüm bir takım insanlarla daha rahat konuşabilmemi sağladı.

Ne ilginç rastlantıdır ki; bu araştırma projesinin medyada yer bulduğu 24 Haziran 2009 günü çeşitli internet haber sitelerinde On Gözlü Köprü ile ilgili de bir haber yayınlandı. Haber şöyleydi:

Diyarbakır'da Dicle Nehri üzerinde bulunan tarihi On Gözlü Köprü'sünün onarımı sırasında odacıklar bulundu. Dicle Nehri üzerinde Mervaniler döneminde 1065 yıllarında yapıldığı bildirilen On Gözlü Köprü'sünün Karayolları Bölge Müdürlüğü tarafından onarım çalışmaları sırasında, köprü üzerindeki asfaltın kazısı sonrasında köprü ayaklarının son beşinin üzerinde odacıklar ortaya çıktı. 10 adet olan ve köprü'nün içine doğru kazılan ve üzerleri taş bloklarla kapatılmış odacıkların ne amaçla yapıldığı konusunda ise bilgi alınamadı. (Kaynak: Fırat Haber Ajansı 24.06.2009)

Not: "Köprü'nün içine doğru giden ve şuan taş bloklarla kapatılmış hâlde bulunan odacıklar" bilgisini aklımızda tutalım. Çünkü bu bilgi birazdan anlam kazanmaya başlayacak.

Bu bizim için çok enteresan bir haberdir çünkü Kırklar ve On Gözlü'nün, aynı gizemin, birbiriyle iç içe geçmiş parçaları olduğunu düşünüyorduk.

Karayolları 9. Bölge Müdürlüğü'nün yürüttüğü restorasyon çalışması devam ederken, bir hafta kadar sonra yani 4 Temmuz 2009 tarihinde On Gözlü ile ilgili yeni bir haber yayınlandı. Bu haberde ise köprüde bir “namazgâh” bulunduğu bildiriliyordu. Bu yeni keşif ise köprünün, “**kutsal mabede giden kutsal bir yol**” olarak inşa edildiği tezini doğrulamamıza bir adım daha yaklaşmamızı sağlıyordu. Bununla ilgili yayınlanan bir haber metnini de aşağıda aktardıktan sonra, hiç yayınlanmayan gizli bir gelişmeden bahsedeceğiz.

Dicle Nehri üzerinde kurulmuş olan On Gözlü Köprü'deki odacıklardan sonra şimdi de köprü üzerinde namazgâh ortaya çıktı. Nejat Satıcı'nın araştırdığı ve köprünün müteahhidi İnş. Müh. Zülfikar Halefoğlu'ndan aldığı bilgiye göre namazgâhın, köprü onarımından sonra korunacağı belirtildi. Buna göre; Namazgâh, köprü yüzeyinden yaklaşık 15 cm. daha yüksek olacak ve halkın kullanımına açık olacak. Namazgâhın onarımına alındığı ifade edildi. (Kaynak: Mehmet Üstündaş – Haber Diyarbakır 04.07.2009)

Bu haberin yayınlanmasından birkaç gün sonra Diyarbakır ile yaptığım bir telefon görüşmesinde, güvendiğim bir kaynaktan bana çok çarpıcı bir bilgi aktarıldı. On Gözlü Köprü'deki çalışmalar sırasında köprünün içinde bir yerde gömülü bir küp bulunmuş. Ve bu küpün içinde yedi kilo altın varmış. İlk başta, yetkililerin bu altınları iç ettiğini düşündüm ve bu düşüncemi dile getirdim. Ama görüştüğüm

kişi bunun böyle olmadığını ve altınların, ilgili bir devlet kurumuna teslim edildiğini söyledi. İlginç olan ise bu çarpıcı haberin hiçbir şekilde medyaya yansımamasıydı. Yetkili kurumların, bu olayın gizli kalmasını istemiş oldukları açıktı. Ve bu yüzden haber kaynağım olan kişiyi zor durumda bırakmamak için ismini burada açıklamamayı tercih ediyorum.

İnternet sitemde Hz. Nuh'un Gemisi ile ilgili yayın yapmaya başladıktan sonra ve yukarıda anlattığımız tüm bu gelişmelerin gerçekleştiği süreç içerisinde, yetkililerin Kırklar dağında arkeolojik inceleme yapması için sayısız girişimde bulundum. *Kültür ve Turizm Bakanlığı* ve ona bağlı bir birim olan *Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü* ve onun *Kazılar ve Araştırma Dairesi Başkanlığı* birimi başta olmak üzere, ilgili olabilecek bütün kamu kurumlarını ve diğer birçok resmi makamı konu hakkında bilgilendirdim. İlgili kurumları defalarca yazılı ve sözlü olarak bilgilendirmeme rağmen elle tutulur bir karşılık alamadım.

Sonunda bu arkeolojik incelemenin yapılması konusunda devlet kurumlarından tamamen ümidimi kesmiş ve Kırklar Dağı'nın o dönemki sahipleri ile konuşmaya karar vermiştim. Telefon açtım ve konu ile ilgili yarım saatlik bir sohbet gerçekleştirdim. Konuştuğum kişi Ramiz Diken adında bir işadamıydı. Şunu en baştan belirtmeliyim ki kendisi Nuh'un gemisinin Kırklar dağı içinde olduğuna inanmadığını söyledi. Ama o görüşmede bana aktarılan ve önemli olduğunu düşündüğüm bazı bilgileri paylaşmak isterim.

Kırklar dağının yıllardan beri hazine avcılarının haya-

lini süsleyen bir kazı alanı olduğu, kendilerinin bu durumdan rahatsız oldukları ve kimsenin orada kazı yapmaması için geceleri Kırklar dağına nöbetçi diktikleri, o görüşmede bana aktarılan bilgiler arasındaydı. İş adamının anlattığına göre orada daha önce bazı incelemeler yapmışlar ve Kırklar Dağı'nın düzünün ortalama 50 cm. toprakla kaplı olduğunu ve toprağın altında, tepenin dış yüzeyini tamamen kaplayan tek parçalık bir bazalt kaya katmanı olduğunu görmüşler. Bazaltların volkanik kayalar olduğunu önceki bölümlerde anlatmıştık. Eğer binanın üstü bazalt ile kaplanmış ise o bazalt kuruyup kayaya dönüştüğünde, bir kalıp hâline gelip, bu bina için mükemmel bir koruma sağlamış olmalıdır. Yani kısaca bu durum, Gemiyi muhafaza eden binanın nasıl olup da takribi 50.000 yıl boyunca yıkılmadan ayakta kalabildiğini mükemmel şekilde açıklayabilir.

Konuşmamız esnasında bana bir takım kişilerin ve bazı grup şirketlerin Kırklar dağını satın almak istediklerini; ama kendileri satmak istemedikleri için bu kişilerin burayı almak amacıyla ellerinden geleni yaptıklarını söyledi. Ve bu taliplerin kim olduğunu açıklamamayı tercih etti. Neden almak istediklerini sorduğumda, söylediği şey “inşaat yapmak için” oldu.

Her hâlde benim de burayı satın almak isteyen biri olduğumdan şüphelenmiş olacak ki konuşmamız esnasında, bir ara “Kırklar dağını kimseye vermeyeceğiz!” diye bir cümle kullandı.³⁴

³⁴ Fakat daha sonraki yıllarda burası satıldı ve tepenin üzerine “Kırklar Dağı Konakları” adıyla bazı binalar inşa edildi. Tepenin üst kısmındaki zeminde kalın bir kaya katmanı olduğu için, temel kazmak için kayaları kırmak zorunda kaldılar. Daha sonra bu konakları çeşitli sebeplerle birçok kez mahkemelik oldu ve proje bir türlü tamamlanamadı.

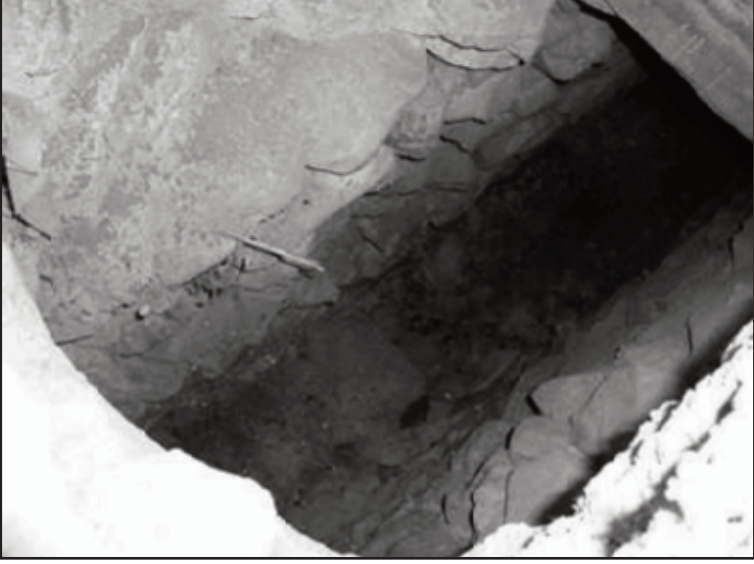
Ayrıca bana anlattıkları arasında çok enteresan bir şehir efsanesi vardı. Çok yaygın bir söylentiye göre, Kırklar Dağı'na giden On Gözlü Köprü'nün altında bir geçit varmış. Yani bu geçit nehrin altından geçiyormuş. Anlayacağınız, bu durumda Dicle Nehri'nden karşıya geçmek için On Gözlü Köprü'nün hem üstünü hem de altını kullanabilmişsiniz.

Bu durumda köprünün üzerinden geçtiğiniz zaman Kırklar dağı ile yüz yüze geldiğinize göre, altından geçerseniz Kırklar Dağı'nın içine gireceğiniz anlamı çıkar.

Köprünün İçinde Odacıklar Bulundu

Az önce, Fırat haber ajansının 24 Haziran 2009 tarihinde medyaya verdiği haberi aktarırken, **“Köprünün içine doğru giden ve şu an taş bloklarla kapatılmış hâlde bulunan odacıklar olduğu bilgisini aklımızda tutalım”** demiştik. Bu bilgiyi şimdi biraz daha açalım...

Burada bahsedilen odacıklar, köprünün ayaklarının içine gitmektedir.(Bkz. Resim: 18 ve 19) Ve köprünün ayakları doğal olarak nehrin tabanına bastığına göre, şu anda taşla doldurulmuş olan o boşluklardan geçip devam ederseniz varacağınız yer nehir tabanının altında bir yer (tünel) olacaktır. Ve bu durum az önce aktardığımız efsaneyi doğrulamaktadır... Ve o tünelin gidebileceği tek yer de Kırklar dağının içidir.

Resim 18: On Gözlü Köprü'nün ayaklarından birinin içindeki boşluk (odacık)

Resim 19 Diğer bir boşluk (odacık)

SONUNDA
DAĞ'IN ALTINDAKİ YAPININ
KANITINI BULDUK

SONUNDA
DAĞ'IN ALTINDAKİ YAPININ
KANITINI BULDUK

2014 yılının başlarıydı. Hz. Nuh'un gemisi araştırmasına bir süredir ara vermiştik. O dönem Yiğit isimli, genç bir bilgisayar korsanı ile tanışmıştım. Dünya çapında bir hackerdı. Arkadaş olmuştuk. Bana, ulaştığı gizli belgelerden sürekli bahsediyordu. İlk başlarda abartıyor sanıyordum ama bir gün, yaptığı inanılmaz bir iş sayesinde buna ikna oldum. Gizemli konulara çok meraklıydı. O dönem Cine5 kanalında, Serhat Ahmet Tan ile beraber, "*Zaman Yolcusu*" isimli Televizyon programını hazırlayıp sunuyorduk. Yiğit, yürüttüğüm araştırmalarda yardımcı olmak için çok hevesliydi. Sağ olsun, sürekli "yardımcı olabileceğim bir şey var mı?" diye soruyordu.

Daha öncesinde, bana Nasa'nın dünyadaki yeraltı madenlerini tespit etmek için yaptığı uydu taramasından bahsetmişti. Bir veri tabanı oluşturdıklarını ve dünyanın neresinde ne kadar petrol veya diğer kaynakların bulundu-

ğunu bildiklerini söylemişti. Üstelik bu veri tabanına gizlice sızdığını da anlatmıştı.

Daha sonra, bu bilgileri şüpheyle değerlendirirken aklıma bir fikir geldi. Ona kırklar dağının koordinatlarını verecektim fakat bu yerin neresi olduğunu söylemeyecektim. Nitekim öyle de yaptım. Kırklar dağı ve çevresinin normal uydu görüntülerini uzun saatlerimi ayırarak, detaylı şekilde incelediğim için bölgeyi çok iyi biliyordum. Derken Yiğit, bölgenin yeraltı sonar taraması görüntülerini gönderdi. Gerçekten de Kırklardağı ve çevresi, görüntülerde yer alıyordu. Resim çeşitli renk dağılımları içeriyordu. Bu renkler, yeraltındaki jeolojik çeşitliliği (kaya türleri, toprak, vs.) temsil ediyordu. Şaşkınlık içindeydim. Farklı açılardan görüntüler de göndermesini istedim. Geniş açılar, çevredeki detaylara zumlanmış açılar, hepsini gönderdi. Emin

Resim 20: NASA bünyesindeki Aırsar yeraltı kaynakları görüntüleme sistemine ait resim.

Sistemin veri tabanında yeryüzüne ait tüm koordinatlar yer almaktadır. Bu resim, Kırklardağı bölgesinin koordinatlarına aittir. Farklı renk tonları, yeraltındaki katmanların jeolojik çeşitliliğine göre değişmektedir. Farklı tonlar, farklı jeolojik yapıları temsil etmektedir. Siyah alanlar sistem tarafından "unknown" yani "bilinmeyen" olarak tanımlanmaktadır.

olmak için bunlara internet üzerinden ulaştığı browser linki vermesini istedim. “Sen giremezsin” dedi fakat ispatlamak için gönderdi. Gönderdiği linkleri denediğimde, NASA’ya ait sayfalardı fakat beyaz ekran geldikten sonra bir pencere gelip İngilizce olarak “girme yetkiniz yok” mesajı veriyordu. Browser linkinde bu sayfaların iç içe geçmiş “secret (gizli)” isimli klasörlerden oluştuğu görülüyordu. Artık onun doğru söylediğine emin olmuştum.

Görüntülerde iki yerde siyah renkle belirtilmiş alanlar vardı.(Bkz. Resim 20 ve 21) Ve bu kısımlar “Unknown” yani “bilinmeyen” olarak tanımlanmıştı. Yani sistem buralardaki jeolojik katmanı tanımlayamamıştı. Düşündüğüm gibi tepenin düzlük olan kısmının altında, tanımlanamayan bir siyah bölge yer alıyordu ve siyahlığın şeklini de anlamlandıramıyordum. Ama hiç beklemediğim ve tepenin hemen yamacında yer alan, siyah renkle gösterilmiş, çok garip bir tanımsız alan daha vardı ve geometrik bir şekle sahipti. Şaşkınlık içindeydim...

Kırklar Dağı’nın altında kalan, “bilinmeyen” olarak tanımlanmış iki alandan biri, jeolojik bir şekil olamayacak kadar muntazam hatlara sahipti. Sanki insan eliyle yapılmış bir yapı gibi. Ama bu kısımlar yer altında kalıyordu. (Bkz. Resim: 22)

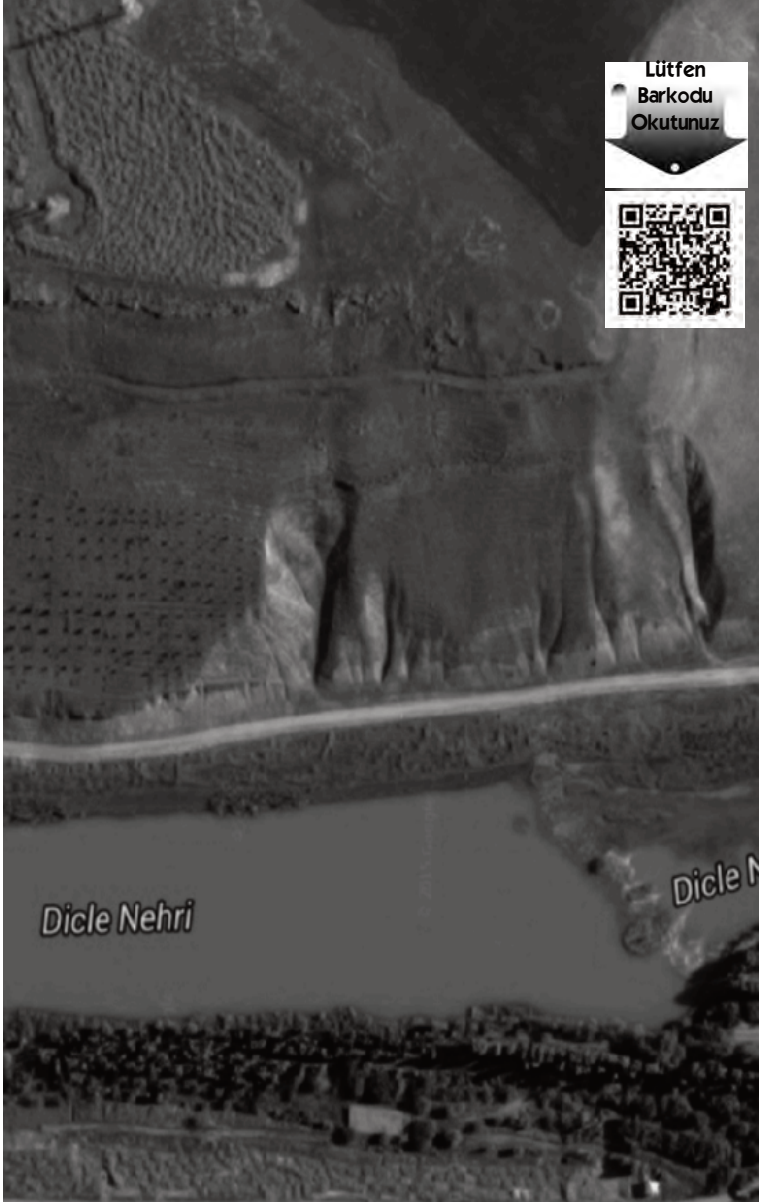
Bunun jeolojik bir oluşum olmadığından emin olmam gerekiyordu. Bunun için jeologlara danışmaya karar verdim. İstanbul Üniversitesi’nde hoca olan ve Tufan konusunda araştırmaları olan Doç. Dr. Yavuz Örnek’i aradım. Elimde bazı yeraltı maden taraması görüntüleri olduğunu ve bunları jeologlara yorumlatmak istediğimi söyledim.

Resim 21: Aysar yeraltı kaynakları görüntüleme sistemindeki tanımlanamayan siyahlığın yakın plan görüntüsü.

Şeklin Düz ve keskin hatları, onun doğal bir oluşum olmadığını gösteriyor ve yeraltında, bazalt kaya katmanının aşağısında, tarih öncesi dönemlere ait bir yapı olma ihtimalini gündeme getiriyor. Resmi inceleyen jeologlar ve jeofizikçiler, bunu bir “anomali” yani normal olmayan bir durum olarak tanımlıyor.

Ayrıca kendisinin yorumunu da merak ettiğimi ekledim. Beni okula çağırdı. İstanbul Üniversitesi’nin Avcılar’daki kampüsüne gittim. Orada hem onunla bu konuyu değerlendirdik, hem de diğer jeoloji hocalarına danıştık.

Resim 22: Yer altındaki dikdörtgen yapının bulunduğu mevkiinin uydu görüntüsü.

O gün İstanbul Üniversitesi'nde gerçekleştirdiğimiz o çalışmayı, genel yayın yönetmenliğini yaptığım özel haber sitesi olan Anahtar.tv isimli internet sitesinde yayınladık. Aynen aktarıyorum:

Anahtar.tv'nin, özel bir kaynaktan elde ettiği, Aırsar Yeraltı Kaynakları Görüntüleme Uydusu aracılığıyla çekilmiş fotoğraflar on binlerce yıllık bir sırrı açığa çıkardı.

Diyarbakır'da, Dicle Nehri kıyısında, yaklaşık 100 metre uzunluğunda, 50 metre genişliğinde, tarih öncesi dönemlerden kalan bu gizemli yeraltı yapısı, uydudan tespit edildi. Ancak ne amaçla ve kimler tarafından yapıldığı belli olmayan bu yapının sırrı bölgede yapılacak arkeolojik çalışmalarla netlik kazanacak.

Yeraltı Kaynakları Görüntüleme Uydusu'ndan alınan resimleri gören uzmanlar, bu yapıyı "bir anomali" yani anormal bir durum olarak tanımladı.

Anahtar.tv'ye görüş belirten uzmanların açıklamaları şöyle:

BU KESİNLİKLE İNSAN YAPISI

Daha önce Nuh Tufanı konulu araştırmasıyla Türkiye'de gündeme gelen, İstanbul Üniversitesi Denizcilik Fakültesinden Yrd. Doç. Dr. Yavuz Örnek, **"Ben bu resimleri gördükten sonra şu kanaate vardım ki; bu, kesinlikle insan yapısı"** diye konuştu. Jeologların daha isabetli açıklamalar yapabileceğini de belirten Örnek,

“Konunun iyice anlaşılması için bölgeye gidilmesi gerekir. Bence araştırılması gereken çok ilginç bir konu” diye ekledi.

DOĞAL BİR OLUŞUM DEĞİL...

İstanbul Üniversitesi Jeoloji Mühendisliği bölümünden Prof. Dr. Sabah Yılmaz Şahin, **“Burada bir anomali olduğunu görüyoruz. Burası bir bina veya eski bir kalıntı olabilir; gidip değerlendirilmesi lazım, o zaman net bir şey söylenebilir. Ama böyle dikdörtgen şeklinde bir yapının doğal oluşum olabileceğini ben düşünmüyorum. İnsan eliyle yapılmış bir şey olabilir.”** dedi.

GÖRÜNTÜLER İNSAN YAPIMI OLDUĞUNU GÖSTERİYOR

İstanbul Üniversitesi Jeoloji Mühendisliği bölümünden Yrd. Doç. Dr. Yıldırım Güngör; **“Yeraltında jeolojik olarak bu tür bir görüntü olabilir ama son derece dikdörtgen bir şekil olması, insan yapımı olduğunu gösteriyor. Yine de kesin cevap vermek için bölgede bir jeo-radar çalışması yapılması gerekiyor. Bu görüntülere bakarak sadece bunun bir anomali (normal olmayan bir durum) olduğunu söyleyebiliriz.”** şeklinde konuştu.

Uydu fotoğrafının orta alt kısmında siyah olarak görünen dikdörtgen şekil, uydu sistemi tarafından “unknown” yani tanımlanamayan alan olarak görünüyor. Dicle havzasında, toprak katmanının altında yüzlerce kilometre genişliğinde bir alana yayılmış volkanik bazalt kaya katmanı bulunuyor. Ancak on binlerce yıl önceki dönemlerde lav akıntılarıyla oluşan ve uydu fotoğrafında da mor ve kırmızı rengin farklı tonları şeklinde görülen bu katmanın, sadece siyahlığın olduğu kısımda bulunmadığı anlaşıyor. Bu da dikdörtgen alanda, lavların içeri akmasını engelleyen bir bariyer olduğunu düşündürüyor.

Uydu fotoğrafının yakın plan görüntüsü

Bölgenin yüzey uydu fotoğrafında, yeraltındaki yapının, nehrin kenarında, nehir seviyesinde olduğu görülüyor.

Diyarbakır'da bulunan bölge, yöresel efsanelerde kutsal bir mekân olarak geçiyor. 2009 yılında araştırmacı yazar Hamza Yardımcıoğlu, 430 metre rakımlı bu havzanın Kur'an'daki "Cudi" tanımına ve Tevrat'taki "Ararat" (Urartu) tanımına uyduğunu belirterek, Nuh'un gemisinin, höyük görünümlü Kırıklar Dağı tepesinin içinde olduğunu iddia etmişti. Elmalılı Hamdi Yazır'ın Hud Suresi 44. Ayet tefsirinde, Nuh'un gemisinin oturduğu 'Cudi'nin Amid'de (Diyarbakır'da) olabileceğine dikkat çekmesi, bu iddiayı güçlendiriyor.

Yeraltı tapınağı görünümündeki dikdörtgen alanın içinde ne olduğu, uzmanlar tarafından araştırılmayı bekliyor.

Kaynak: Anahtar.tv

18 Nisan 2014

Bu haber yayınlandıktan sonra, 2014 yılının Mayıs ayında Cine5'teki *Zaman Yolcusu* programında konuyu ele almak için Diyarbakır'a gidip Kırklar Dağı ve çevresinde çekim yapmaya karar verdik. Ardından hazırlanıp yola çıktık. Oraya vardığımızda hem arazide incelemeler yaptık hem de yöre halkıyla konuştuk. Herkes oranın kutsal bir "makam" olduğunu söylüyordu ama sebebini kimse açıklayamıyordu. Tepesi düzlük olan yükseltinin yan tarafında bir mağara olduğunu öğrenince hemen oraya gittik. Mağaranın dar bir girişi vardı. Girişe duvar örülmüş ve demir parmaklıklı küçük bir kapı takılmıştı. (Bkz. Resim 23) Kapıyı aralayıp içeri baktığımızda, zeminin suyla dolu olduğunu gördük. Tavanla zemin arası, yaklaşık bir buçuk metreydi. İleriye doğru birkaç metre uzanıyordu ve taşla örülmüş bir duvarla sonlanıyordu. Muhtemelen bize duvar gibi görünen kısım, bir kapı eşiğinin üst kısmıydı ve zemin zaman içerisinde tortu birikmesiyle yükselip, üstü de suyla dolunca, o eşikle birleşmişti. Böylece tünel kapanmıştı. Tünelin çeperleri de kesme taşla kaplanmıştı. (Bkz. Resim 24)

Girişinden hizalayarak baktığınız zaman, mağaranın iç kısmı, tepesi düz olan höyüğün tam ortasına denk geliyordu. Ama içine girmemiz mümkün olmadı.

Resim 23: Mağaranın girişi

Resim 24: Zemini suyla dolmuş mağaranın girişinde içeri bakınca görünen ve daha ileri gitmeyi engelleyen taş duvar.

HEVSEL BAHÇESİ ADEN VE DİLMUN

Kırklar Dağının çevresinde yer alan ve 250 hektarlık geniş bir alana yayılmış Hevsel Bahçesi, 4 Temmuz 2015’te, UNESCO (Birleşmiş Milletler Eğitim Bilim Ve Kültür Örgütü) tarafından Dünya Kültür Mirası kapsamına alındı. Aynı tarihte, Diyarbakır surları da Dünya Kültür Mirası olarak tescillendi. Hevsel Bahçesi veya Hevsel Bahçeleri denilen bu yeşil alanlar, insanlık tarihinde bilinen ilk tarımın yapıldığı yerdir. Yöre halkı tarafından bu bahçeler tarih boyunca kutsal kabul edilmiştir. Yörenin türkülerinde, edebiyatında ve şiirinde Hevsel Bahçesi önemli yer tutar. Yeryüzündeki Cennet Bahçesi’nin, Tevrat’ta tarif edilen Aden’in burası olduğuna dair eski bir inanış vardır. Tıpkı, Sümer efsanelerinde, Zuisudra’nın (Hz. Nuh’un) Tufan’dan sonra yerleştirildiği, “Tanrıların bahçesi” olduğuna inanılan, nehrin kenarındaki Dilmud diyarı gibi.

İKİNCİ BASKIYA EK

DİLLERİN KÖKENİ

İnsanlık ortak bir atadan, yani Hz. Adem'den türediği için bir zamanlar tüm insanların aynı dili konuştuğunu kolayca söyleyebiliriz. Bir dilin, doğal süreçlerle oluşup olgunlaşması için çok uzun zamana ihtiyaç vardır.

Kur'an'da Hucurat Suresinin 13. ayetinde; **“Ey insanlar! Muhakkak ki Biz, sizi bir erkek ve bir kadından yarattık. Ve sizi boylar ve kabileler kıldık ki, birbirinizi tanıyasınız...”** denir. Rum suresinin 22. ayetinde ise **“Göklerin ve yerin yaratılması, dillerinizin ve renklerinizin farklı olması da O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda bilenler için elbette ibretler vardır.”** denir.

Kur'an'da dillerin çeşitlendirilip çoğaltılmasından bahsedilmesine rağmen belli bir zaman bildirilmez. Ama bunun Tufan'dan sonraki bir tarihte olduğu, dünyaya yayılışın gemiden olduğu bilgisi ile birleştirilince, kolayca anlaşılabilir. Diğer bir taraftan Tevrat da dillerin farklılaştırılmasından bahseder ve bu olayın Tufan'dan sonra, Babil'de yaşandığı anlatılır.

Tevrat'ın Tevkin bölümünün 10. Pasajında, Tufan'dan sonraki tarihlerde kurulan bazı kentlerin adları geçer. Onlardan biri de Babil'dir. Devamında gelen 11. pasajda ise Babil'de dillerin nasıl farklılaştırıldığı anlatılır:

“Başlangıçta dünyadaki bütün insanlar aynı dili konuşur, aynı sözleri kullanırlardı. Doğuya göçerlerken Şinar bölgesinde bir ova bulup oraya yerleştiler. Birbirlerine, ‘Gelin, tuğla yapıp iyice pişirelim’ dediler. Taş yerine tuğla, harç yerine zift kullandılar. Sonra, ‘kendimize bir kent kuralım’ dediler, ‘göklere erişecek bir kule dikip ün salalım. Böylece yeryüzüne dağılmayız.’ RAB, insanların yaptığı kentle kuleyi görmek için aşağıya indi. ‘Tek bir halk olup aynı dili konuşarak bunu yapmaya başladıklarına göre, düşündüklerini gerçekleştirecek, hiçbir engel tanımayacaklar’ dedi, **‘Gelin, aşağı inip dillerini karıştıralım ki, birbirlerini anlamasınlar.’** Böylece RAB onları yeryüzüne dağıtarak kentin yapımını durdurdu. Bu nedenle kente Babil adı verildi. Çünkü RAB bütün insanların dilini orada karıştırmış ve onları yeryüzünün dört bucağına dağıtmıştı.”

(Tevrat: Tekvin, 11:1-9)

Amerika kıtasında yaşamış bir medeniyet olan Azteklerin efsanelerine göre ise büyük bir sel yaşanmış ve o selden Coxcox adında bir kadın ve **Xochiuetzal** adında bir erkek, ağaç kabuğuna binerek kurtulmuştur. Kurtulduktan sonra onların birçok çocuğu olmuştur fakat bu çocuklar konuşamazlar. Sonunda bir güvercin gelir ve onlara lisan bah-

şeder. Fakat bu sefer kardeşler konuşur ama birbirlerini anlamazlar çünkü hepsinin dili farklıdır.³⁵ Atlantik okyanusunun karşısından gelen bu efsane, Tevrat'ta geçen Babil'de dillerin farklılaştırılması hikayesini hatırlatır. Dillerin ne zaman farklılaştığını bilmek, bizim için Tufan'ın yaşandığı zamanı tespit etmek açısından önemlidir, çünkü Tufan o tarihten önce olmuştur. Tam tarih olarak olmasa da Tufan'ın en az kaç yıl önce yaşandığı bilgisine ulaşabiliriz.

Modern dil biliminin 1700'lü yıllarda Johann Gottfried Herder ve Johann Christoph Adelung'un tezleriyle başladığı varsayılır. Ancak günümüze kadar dillerin kökenine dair büyük sır perdesi aralanamamıştır. Bu problemin çözülmez olduğu kanaatine varılmasıyla, 1866 yılında *Paris Dil Bilimciler Cemiyeti*, dillerin kökenine dair tüm tartışmaları yasaklamıştır. Günümüzde dahi, dillerin kökenini açıklamayı başaran bilimsel bir teori mevcut değildir. Ancak dillerin ortaya çıkış zamanına dair en yaygın teori "**Yakın Dönem Afrika Kökeni Hipotezi**"dir. Buna göre milattan 50 veya 60 bin yıl önce, Afrika'da yaşayan bir grup insan dünyanın çeşitli yerlerine göç etmeye başlar.³⁶ Ve yine bu hipoteze göre böylece dillerini ve sembolik kültürlerini dünyaya yaymışlardır.³⁷ Dolayısıyla, dillerin farklılaşması 50 bin yıl kadar önce olmuş olabilir.

³⁵ Turner, P. and Russell-Coulter, C., 2001, *Dictionary of Ancient Deities*, Oxford University Press.

³⁶ Minkel, J. R. 2007-07-18, *Scientific American*.

³⁷ Chris Stringer, 2011. *The Origin of Our Species*. London, Penguin

Bu bilgi, kitabımızın ana konusu olan Tufan'ın oluş zamanına ilişkin ortaya koyduğumuz muhtemel en az 50.000 yıl tarini desteklemektedir.

Dünyadaki çeşitli diller arasında en çok ilginç olanı ise “klik” denilen Xosa dilidir. Xosa dili, Güney Afrika yerlilerinin konuştuğu garip bir dildir. Sanki bu dünyaya ait bir lisan değilmişçesine, ağız şapırdatmasına ve dil şaklatmasına benzer sesler çıkarılarak konuşur. Ve bütün bu garip seslerin farklı anlamları vardır. Aşağıdaki videoda Xosa dilini, bir Güney Afrika yerlisinin ağzından dinleyebilirsiniz.

Xosa, dillerin birbirinden ne kadar çok farklı olabileceğine ve bu farklılaşmanın ne kadar uzak geçmişlere gidebileceğine dair fikir verir.

Xosa dili ile ilgili videoyu buradan izleyebilirsiniz.

SON SÖZ

Buraya kadar yaptığımız tüm araştırma ve incelemeler bizi Kırklar dağı adı verilen bu tepeye götürdü. Eğer tespitlerimizde yanılmıyorsak Kırklar'ın içinde tarihin en kıymetli hazinesi yatmaktadır ve bu hazine paha biçilemez. Hatta öyle ki Gemi'nin, içinde bulunduğu binada bulunan her bir eşya, sırf onunla ilişkili olduğu için başlı başına birer hazinedir. Bu eşyalar -ve şansımız varsa onların arasındaki tarihsel kayıtlar-, insanlık tarihinin yeniden yazılmasını sağlayacaktır.

Kitabımızın başında da belirttiğimiz gibi Gemi'nin bir gün birileri tarafından bulunup gün yüzüne çıkarılacağına dair ümidimiz tamdır. Çünkü o, Allah tarafından “âlemlere bir ayet” kılınmıştır. Yine daha önce belirttiğimiz gibi “o kişiler biz olacağız” iddiasında hiç olmadık. Biz sadece kendimizi bu görevin bir hizmetkârı olarak gördük ve başından beri, bunu başaran biz olmasak bile bu kitapta tespit ettiğimiz verilerin bizden sonra gelebilecek araştırmacıların çalışmalarına âcizane bir ışık tutmasını umduk.

Ancak şunu da altını çizerek belirtelim ki elde ettiğimiz tüm verilerin işaret ettiği tek ve belirgin noktanın Kırklar dağı olması kesinlikle göz ardı edilecek bir bilgi değildir. Burada mutlaka ciddi bir teknik çalışmanın yapılması gerektiği inancındayız.

Buraya kadar düşündüklerimiz ve özellikle yazıya aktardıklarımız arasında bir hata veya hatalar varsa âlemlerin Rabbinden af dileriz...

Her şeyi tam olarak bilen O'dur...

Hamza YARDIMCIOĞLU

*Zaman, algı sırasıdır
Mekân, mesafeler farkıdır...
Her olay tek andadır
Her yer tek noktadadır
Şahit olan yakındır*

KAYNAKÇA

Kur'an-ı Kerim

Kitab-ı Mukaddes: *Eski ve Yeni Ahit, Kitab-ı Mukaddes Yayınları*, 2012

Gilgamiş Destanı, *Çağdaş Matbaacılık Yayıncılık*, 1998
Hasenat 6, Dijital Kur'an Yazılımı, Ahmet Deniz, 2015

12. Gezegen, Zacharia Sitchin

Kur'an, İncil Ve Tevrat'ın Sümer'deki Kökeni, *Muazzez İlmiye Çığ, Kaynak Yayınları*, 2012

Piri Reis Haritası'nın Şifresi, *Metin Soylu, Saraçoğlu Yayınları*, 2015

Piri Reis Haritası Hakkında İzahname, *Türk Tarih Kurumu Yayınları, Dizi-sayı 1*, 1999

Uzay Ve Varlık Ayetleri Tefsiri, *Prof. Celal Yeniçeri, Erkam Yayınları*, 2006

Kozmik Satranç, *Serhat Ahmet Tan, Şira Yayınları*, 2015

Anatula, *Olgun Aydoğu, Hermes Yayınları*, 2013

Kayıp Kıta Mu, *James Churcward, Omega Yayınları*, 2011

Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, 2014

Uzman Görüşü Alınan Kurumlar: *Yıldız Teknik Üniversitesi & İstanbul Üniversitesi*

Peygamber Enok'un Kitabı: *Hermes Yayınları*, 2014

The Epic of Gilgamesh: *R. Campbell Thompson, Clarendon Press*, 1930

Noah's Ark and the Ziusudra Epic: *Robert M. Best, Eisenbrauns*, 1999

The Ancients in Their Own Words: *Michael Carrigan, Fall River Press*

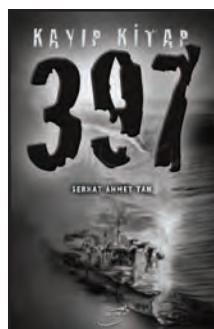
The Epic Of Gilgamesh: *N.K. Sanders, Penguin Books*, 1972

*Hamza Yardımcıoğlu'nun kitap ile ilgili
SONSÖZLERİNİ izleyebilirsiniz.*

**HAMZA YARDIMCIOĞLU'NUN
KONU İLE İLGİLİ KATILDIĞI
TARTIŞMA PROGRAMLARI**

SEÇME KİTAPLAR

